Αἱ τοῦ

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΝΕΦΕΛΑΙ

ΚΩΜΩΙΔΙΑ.

ARISTOPHANIS

NUBES,

COMOEDIA.

GRAECE;

EX EDITIONE KUSTERI.

LATINE;

EX VERSIONE VIRI ERUDITI, LONDINI 8vo. 1695.

——in vitium Libertas excidit, et vim
Dignam Lege regi.—— HORAT.

GLASGUAE:
IN AEDIBUS ACADEMICIS
EXCUDEBANT ROBERTUS ET ANDREAS FOULIS
ACADEMIAE TYPOGRAPHI
M.DCC.LV.

ΑΙ ΤΟΥ

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΝΕΦΕΛΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ.

ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ ΣΤΡΕΨΙΑΔΟΥ.

ΜΑΘΗΤΗΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ΧΟΡΟΣ ΝΕΦΕΛΩΝ.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ΠΑΣΙΑΣ, δανειστής.

ΑΜΥΝΙΑΣ, δανειστής.

ΜΑΡΤΥΣ.

ΧΑΙΡΕΦΩΝ.

DRAMATIS PERSONAE.

STREPSIADES, [Senex ruſticus,]

PHIDIPPIDES, [filius Strepſiadis.]

FAMULUS STREPSIADIS.

DISCIPULUS SOCRATIS.

SOCRATES.

CHORUS NUBIUM.

JUSTUS ORATOR.

INJUSTUS ORATOR.

PASIAS, foenerator.

AMYNIAS, foenerator.

TESTIS.

CHAEREPHO.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΝΕΦΕΛΑΙ.

Τρίμετροι Ιαμβικοί.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ, ΘΕΡΑΠΩΝ.

ΙΟΥ, ἰού.
Ω Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χρῆμα ἦλθ' νυκτῶν, ὅσον
Απέραντον; ὐδέποθ' ἡμέρα γλυκεῖ);
Καὶ μὴν πάλαι γ' ἀλεκτρυόνος ἤκουσ' ἐγώ·
Οἱ δ' οἰκέται ῥέγκουσιν, ἀλλ' ὐκ ἄν ποθ' τῦ.
Απόλοιο δῆτ', ὦ πόλεμε, πολλῶν ὕνεκα,
Ὅτ' ὐδὲ κολάσ' ἔξεσί μοι τὺς οἰκέτας.
Αλλ' ὐδ' ὁ χρησὸς ὑτοσὶ νεανίας
Εγείρει τῆς νυκτὸς, ἀλλὰ πέρδεται
Εν πέπλε σισύραις ἐγκεκορδυλημμένος.
Αλλ' εἰ δοκεῖ ῥέγκωμεν ἐγκεκαλυμμένοι.
Αλλ' ὐ δύναμαι δείλαιος εὕδειν, δακνόμενος
Ὑπὸ τῆς δαπάνης, καὶ τῆς φάτνης, καὶ τῆς χρεῶν,
Διὰ τυλονὶ τὸν υἱόν. ὁ δὲ κόμην ἔχων,
Ἱππάζεται τε, καὶ ξυνωρικεύεται,
Ονειροπολεῖ δ' ἵππους· ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι,
Ὁρῶν ἄγουσαν τὴν σελήνην εἰκάδας.
Οἱ γὰρ τόκοι χωροῦσιν. ἄπιθι παῖ λύχνον,
Κἄκφερε τὸ γραμματεῖον, ἵν' ἀναγνῶ λαβὼν,
Ὁπόσοις ὀφείλω, καὶ λογίσωμαι τὺς τόκους.
Φέρ' ἴδω, τί ὀφείλω; δώδεκα μνᾶς Πασίᾳ.
Τῦ δώδεκα μνᾶς Πασίᾳ; τί ἐχρησάμην;

ARISTOPHANIS NUBES.

ACTUS PRIMI SCENA PRIMA.

Trimetri Iambici.

STREPSIADES, PHIDIPPIDES, SERVUS.

EHeu! eheu!
Proh Jupiter rex! hoc noctis, quam
Infinitum! nunquamne dies luceſcet?
Atqui dudum galli cantum ego audivi:
Famuli tamen ſtertunt. at non ita olim *auderent facere.*
Dii te perdant, ô bellum, cum propter multas alias res,
Tum quod mihi caſtigare non licet famulos.
At neque bonus hic adoleſcens
Expergiſcitur noctu; ſed pedit
Quinque ſtragulis involutus.
At *age*, ſi ita videatur, ſtertamus obtecti.
Sed nequeo miſer dormire, cum vexatus ſim
A ſumptu, ac praeſepi atque aere alieno,
Propter huncce filium: ipſe verò interim comam alens
Nunc equitat, nunc bigis vehitur,
Atque equos ſomniat: ego autem pereo,
Dum video lunam vigeſimas adducentem:
Uſurae enim procedunt. accende, puer, lucernam,
Atque profer tabellas, ut eas cum in manum cepero
Quot quibus debeo, uſuraſque ſupputem. [perlegam
Age, videam quid debeo; duodecim minas Paſiae.
Hui! duodecim minas Paſiae! quem in uſum tradidi?

Cum emerem Coppatiam, hei mihi miſero !
Utinam mihi prius exſculptus eſſet oculus lapide.
PH. Philo, inique facis; tuam ipſius per orbitam agas.
ST. Hoc illud malum eſt quod me perdidit,
Somniat enim dormiens artem equeſtrem.
PH. Quot curſibus peragitur certamen ?
ST. Me quidem tu patrem multis agitas curſibus.
Sed quodnam debitum me invaſit, poſt Paſiam ?
Tres minae pro curriculo et rotis Amyniae debitae.
PH. Cum equum evolveris, domum abducito.
ST. At ô miſer, evolviſti me è meis *bonis;*
Quandoquidem mulctae obnoxius fui ; et alii quoque
uſurae nomine,
Pignora ſe ablaturos aiunt. PH. Revera autem, mi pater,
Quid adeo conquereris, atque per totam noctem volu-
ST. Mordet me tribunus quidam è ſtragulis. [taris?
PH. Sine me, ô colende *Pater*, aliquantiſper dormire.
ST. Tu igitur dormias ; debita autem haec, certo ſcias,
In caput tuum omnia recident.
Vah! utinam pronuba periiſſet male,
Quae me, ut ducerem matrem tuam, impulit.
Mihi enim erat ruſtica vita ſuaviſſima,
Squalida, inornata, temere humi projecta,
Apibus abundans, atque ovibus et fracibus.
Poſt uxorem duxi Megaclis *filiam*, Megaclis
Neptem : ruſticus qui fui, urbanam,
Splendidam, luxuriae vacantem, delicatule ornatam.
Hanc ubi duxiſſem, unà accubui, ego
Faecem redolens, traſiam, lanarum opulentiam ;
Illa autem contra unguentum, crocum, oſcula impudica,
Sumptum, epularum lautitiam, Venerem, Genitalem.

Ὅτ' ἐπριάμην τὸν Κοππατίαν. οἴμοι τάλας·
Εἶθ' ἐξεκόπην θἀτερον τὸν ὀφθαλμὸν λίθῳ.
ΦΕ. Φίλων, ἀδικεῖς. ἔλαυνε τὸν σαυτῦ δρόμον.
ΣΤ. Τοῦτ' ἔστι τοῦτο τὸ κακὸν, ὃ μ' ἀπολώλεκεν.
Ὀνειροπολεῖ γὰρ κἀθάδων ἱππικήν.
ΦΕ. Πόσους δρόμους ἐλᾷ τὰ πολεμιστήρια.
ΣΤ. Ἐμὲ μὲν σὺ πολλοὺς τὸν παλὲρ' ἐλαύνεις δρόμους.
Ἀτὰρ τί χρέος ἔβα με μετὰ τὸν Πασίαν;
Τρεῖς μναῖ διφρίσκου κὰ τροχοῖν Ἀμυνίᾳ.
ΦΕ. Ἄπαγε τὸν ἵππον ἐξαλίσας οἴκαδε.
ΣΤ. Ἀλλ', ὦ μέλ', ἐξήλικας ἐμέ γ' ἐκ τῆς ἐμῶν·
Ὅτε κὰ δίκας ὤφλικα, χ' ἕτεροι τόκου
Ἐνεχυράσεσθαί φασιν. ΦΕ. Ἐτεὸν, ὦ πάτερ,
Τί δυσκολαίνεις, κὰ σρέφῃ τὴν νύχθ' ὅλην;
ΣΤ. Δάκνει με δήμαρχός τις ἐκ τῆς σρωμάτων.
ΦΕ. Ἔασον, ὦ δαιμόνιε, καλαβαρθεῖν τί με.
ΣΤ. Σὺ δ' ἦν κάθαδε. τὰ δὲ χρέα ταῦτ' ἰὼ' ὅτι
Εἰς τὴν κεφαλὴν ἅπαντα τὴν σὴν τρέψεται.
Φεῦ. εἶθ' ὤφελ' ἡ σεμνὴ σρὶ ἀπολέσθαι κακῶς,
Ἥτις με γῆμ' ἐπῆρε τὴν σὴν μητέρα.
Ἐμοὶ γὰρ ἦν ἄγροικος ἡδὺς βίος,
Εὐρωτιῶν, ἀκόρητος, εἰκῇ κείμενος,
Βρύων μελίτταις, κὰ σεσβάτοις, κὰ σεμφύλοις.
Ἔπειτ' ἔγημα Μεγακλέους, τοῦ Μεγακλέους
Ἀδελφιδῆν, ἄγροικος ὤν, ἐξ ἄστεος,
Σεμνὴν, τρυφῶσαν, ἐγκεκοισυρωμμένην.
Ταύτην ὅτ' ἐγάμουν, συγκατεκλινόμην ἐγὼ,
Ὀζων τρυγὸς, τραπέζης, ἐρίων σεριουσίας·
Ἡ δ' αὖ, μύρου, κρόκου, καλαγλωττισμάτων,
Δαπάνης, λαφυγμοῦ, Κωλιάδος, Γενετυλλίδος.

Οὐμὴν ἐρῶ γ', ὡς ἀργὸς ἦν, ἀλλ' ἐσπάθα.
Ἐγὼ δ' ἄν αὐτῇ θοιμάτιον δεικνὺς τοδὶ
Πρόφασιν, ἔφασκον· ὦ γύναι, λίαν σπαθᾷς.
ΘΕ. Ἐλαγον ἡμῖν οὐκ ἔνες' ἐν τῷ λύχνῳ.
ΣΤ. Οἴμοι, τί γάρ μοι τὸν πότην ἦπλες λύχνον.;
Δεῦρ' ἔλθ' ἵνα κλαύσῃς. ΘΕ. Διατὶ δῆτα κλαύσομαι.
ΣΤ. Ὅτι τὴν ταχεῖαν ἐνελίθεις θρυαλλίδων.
Μετὰ ταῦθ', ὅπως νῷν ἐγγένηθ' ἱππος ὑτοσὶ,
Ἐμοί τε δὴ κἀ τῇ γυναικὶ τῇ γαθῇ,
Περὶ τούνόματος δὴ ταῦτ' ἐλοιδορούμεθα.
Ἡ μὲν γὰρ ἵππον ἐσελίθει τὸν τοῦνομα,
Ξάνθιππον, ἢ Χάρηππον, ἢ Καλλιππίδην·
Ἐγὼ δὲ τῷ πάππῳ τιθέμην Φειδωνίδην.
Τέως μὲν οὖν ἐκρινόμεθ'· εἶτα τῷ χρόνῳ
Κοινῇ ξυνέβημεν, κἀθέμεθα Φειδιππίδην.
Τοῦτον τὸν υἱὸν λαμβάνων ἐκορίζετο·
Ὅταν σὺ μέγας ὢν ἅρμ' ἐλαύνῃς ἐς πόλιν,
Ὡςπερ Μεγακλέης ξύστιδ' ἔχων· ἐγὼ δ' ἔφην,
Ὅταν μὲν οὖν τὰς αἶγας ἐκ τοῦ Φελλέως,
Ὡςπερ ὁ πατήρ σου διφθέραν ἐνημμένος.
Ἀλλ' οὐκ ἐπείθετο τοῖς ἐμοῖς οὐδὲν λόγοις,
Ἀλλ' ἵππερόν μ' καλέσχε τὴν χρημάτων.
Νῦν οὖν ὅλην τὴν νύκτα φρονίζων, ὁδοῦ
Μίαν εὗρον ἀτραπὸν δαμονίως ὑπερφυᾶ,
Ἣν, ἢν ἀναπείσω τυλονὶ, σωθήσομαι.
Ἀλλ' ἐξεγεῖραι πρῶτον αὐτὸν βούλομαι.
Πῶς δῆτ' ἂν ἥδιστ' αὐτὸν ἐπεγείραιμι; πῶς;
Φειδιππίδη, Φειδιππίδιον. ΦΕ. Τί, ὦ πάτερ,
ΣΤ. Κύσόν με, καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν.
ΦΕ. Ἰδού, τί ἐστιν. ΣΤ. Εἰπέ μοι, φιλεῖς ἐμέ;

Non tamen dicam otioſam fuiſſe, texebat enim telam.
Ego autem ipſi pallium hoc oſtendens [telam texis.
Obtentus gratia, dixi ô *mea* uxor ſubtilem admodum
Se. Oleum nobis non ineſt in lucerna.
St. Hei mihi! quid tam bibulam accendiſti lucernam?
Huc ades ut lugeas. Se. Quid lugeam?
St. Quod unum e craſſis impoſuiſti ellychniis.
Poſtea, ſimulac nobis natus eſt hicce filius,
Mihi ſcilicet atque uxori huic bonae,
De nomine quidem hunc in modum contendebamus.
Ipſa enim equum nomini addebat,
Xanthippum vocans, aut Charippum, aut Callippidem.
Ego autem ab avo nomen impoſui Phidonidem.
Eatenus ergo decertabamus; tandem progreſſu temporis
Inter nos convenimus, atque impoſuimus nomen Phidippidem.
Hunc filium illa amplectens ſic blandè alloquebatur:
Cùm tu grandiuſculus natu currum agas ad urbem,
Veluti Megacles, trabeâ amictus—. ego autem dixi,
Cùm tu quidem capellas egeris e Phelleo,
Uti pater tuus, pelliceâ penulâ indutus.
At meis nihil obtemperavit monitis,
Sed equos alendo opes meas effudit.
Nunc ergo per totam noctem ſolicite de via cogitans,
Unam inveni ſemitam mire excellentem;
Quam ſi huic perſuaſero *ut inſiſtat*, ſalvus ero.
At expergefacere primùm ipſum cupio. [quomodo?
Quo verò ſanè pacto leniſſimè ipſum expergefaciam?
Phidippide, Phidippidule. Ph. Quid eſt, ô pater?
St. Exoſculare me, atque manum cedò dextram. [amas?
Ph. Hem tibi: quid autem vis! St. Dic mihi, num me

PH. Ita, per Neptunum hunc equeſtrem.
ST. Ne mihi hunc nomines omninò equeſtrem.
Hic enim Deus mihi cauſa malorum.
Sed ſi ex animo me prorſus amas, [perem?
O fili, obtempera mihi. PH. Quid ergo tibi obtem-
ST. Immuta quàm celerrimè mores tuos,
Atque huc age, et diſcas quae tibi ego ſuaſero.
PH. Dic ergo, quid jubes? ST. Atque nunquid morem geres? PH. Morem geram,
Ita me Bacchus amet. ST. Age jam huc reſpice.
Viden' oſtiolum hoc atque domunculum?
PH. Video; quid ergo hoc revera ſibi vult, ô pater?
ST. Animarum ſapientium hoc eſt conciliabulum.
Inibi habitant viri qui de coelo
Dicentes perſuadent quòd ſit furnus:
Atque idem ambiat nos; nos autem carbones.
Hi docent, ſiquis argentum illis dederit,
Eum perorantem vincere tam aequa quam iniqua.
PH. Quinam verò ſunt? ST. Nomen haud certo novi:
Anxii contemplatores ſunt boni atque periti.
PH. Papae! miſeri *homunciones* ſat ſcio: nempe jactabundos iſtos,
Pallidos, diſcalceatos dicis, [Chaerephon.
E quorum numero maleferiatus ille Socrates atque
ST. Au, au, tace, nequid ſtolidum dixeris.
Sed ſiquid tibi curae ſint paternae facultates,
Horum e grege unus tu fias, re equeſtre dimiſsâ.
PH. Non, ita me Bacchus amet, etiamſi mihi dederis
Phaſianos quos alit Leogoras.
ST. Age, obſecro te, ô mi hominum chariſſime,
Huc veni, et doceri te ſinas. PH. Atqui quid diſcam?

ΦΕ. Νὴ τὸν Ποσειδῶ τυτονὶ τὸν Ἵππιον.
ΣΤ. Μή μοι γε τοῦτον μηδαμῶς τὸν Ἵππιον.
Οὗτος γὰ ὁ θεὸς αἴτιός μοι τῶν κακῶν.
Αλλ' εἴπερ ἐκ τῆς καρδίας μ' ὅλως φιλεῖς,
Ω παῖ, πιθοῦ. ΦΕ. Τί ἂν πιθοῦμαί σοι δῆτά ζοι.
ΣΤ. Εκρεψον ὡς τάχιστα τὰς σαυτοῦ τρόπους,
Καὶ μάνθαν' ἐλθὼν ἃ 'γὼ παραγνέσω.
ΦΕ. Λέγε δή, τί κελεύεις. ΣΤ. Καί τι πείσει; ΦΕ. Πείσομαι,
Νὴ τὸν Διόνυσον. ΣΤ. Δεῦρό νυν γ', ἀπόβλεπε.
Ὁρᾷς τὸ θύριον τοῦτο κὴ τωκίδιον;
ΦΕ. Ὁρῶ. τί ἂν τοῦτ' ἐστὶν ἑτέον, ὦ πάτερ.
ΣΤ. Ψυχῶν σοφῶν τοῦτ' ἐστὶ φρονιστήριον.
Ενταῦθ' ἐνοικοῦσ' ἄνδρες, οἳ τὸν ὐρανὸν
Λέγοντες ἀναπείθουσιν, ὡς ἔστι πνιγεύς,
Καῖσιν περὶ ἡμᾶς ὗτος· ἡμεῖς δ' ἄνθρακες.
Οὗτοι διδάσκουσ', ἀργύριον ἤν τις διδῶ,
Λέγοντα νικᾶν κὴ δίκαια κἄδικα.
ΦΕ. Εἰσὶν δὲ τινές. ΣΤ. Οὐκ οἶδ' ἀκριβῶς τοὔνομα
Μεριμνοφροντισαί, καλοί τε κἀγαθοί.
ΦΕ. Αἰβοῖ. πόνηροί γ', οἶδα. τοὺς ἀλαζόνας,
Τοὺς ὠχριῶντας, τοὺς ἀνυποδήτους λέγεις,
Ὧν ὁ κακοδαίμων Σωκράτης κὴ Χαιρεφῶν.
ΣΤ. Ἦ, ἢ, σιώπα· μηδὲν εἴπῃς ῥήτιον.
Αλλ' εἴ τι κήδει τῶν παλαιῶν ἀλφίτων,
Τούτων ἕνεκά μοι, χασάμενος τὴν ἱππικήν.
ΦΕ. Οὐκ ἄν μὰ τὸν Διόνυσον, εἰ δοίης γέ μοι
Τοὺς φασιανούς, οὓς τρέφει Λεωγόρας.
ΣΤ. Ιθ', ἀνιβόλω σ', ὦ φίλτατ' ἀνθρώπων ἐμοί,
Ελθὼν διδάσκου. ΦΕ. Καί τί ζοι μαθήσομαι;

ΣΤ. Εἶναι παρ' αὐτοῖς φασὶν ἄμφω τὼ λόγω,
Τὸν κρείττον' ὅς τίς ἐστι, κ' τὸν ἥττονα.
Τούτοιν τὸν ἕτερον τοῖν λόγοιν, τὸν ἥττονα,
Νικᾶν λέγοντα φασὶ τἀδικώτατα.
Ἢν δ' ἓν μάθῃς μοι τὸν ἄδικον τοῦτον λόγον·
Ἃ νῦν ὀφείλω διὰ σέ, τούτων τῶν χρεῶν
Οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν ὑδενί.
ΦΕ. Οὐκ ἂν πιθοίμην. οὐ γὰρ ἂν τλαίην ἰδεῖν
Τοὺς ἱππέας τὸ χρῶμα διακεκναισμένος.
ΣΤ. Οὐκ ἄρα μὰ τὴν Δήμητρα, τῶν γ' ἐμῶν ἕδει,
Οὔτ' αὐτὸς, οὔθ' ὁ ζύγιος, οὔθ' ὁ σαμφόρας·
Ἀλλ' ἐξελῶ σ' ἐς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας.
ΦΕ. Ἀλλ' οὐ περιόψεταί μ' ὁ θεῖος Μεγακλέης
Ἀνίππου. ἀλλ' εἶσιμι, σοῦ δ' οὐ φροντιῶ.

Τρίμετροι Ἰαμβικοί.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΜΑΘΗΤΗΣ, ἢ ΠΑΙΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ.

ΑΛΛ' οὐδ' ἐγὼ μὰ τοὺς θεσών γε κείσομαι,
Ἀλλ' ἀξάμενος τοῖσιν θεοῖς, διδάξομαι,
Αὐτὸς βαδίζων εἰς τὸ φροντιστήριον.
Πῶς ἂν γέρων ὤν, κἀπιλήσμων, κ' βραδὺς,
Λόγων ἀκριβῶν σκινδαλμοὺς μαθήσομαι;
Ἰτητέον· τί ταῦτ' ἔχων τραγῳδοῦμαι;
Ἀλλ' οὐχὶ κόπτω τὴν θύραν; παῖ, παιδίον.
Μ. Βαλλ' ἐς κόρακας, τίς ἔνδ' ὁ κόψας τὴν θύραν;
Σ. Φειδώνος υἱὸς Στρεψιάδης Κικυννόθεν.
Μ. Ἀμαθής γε νὴ Δί', ὅς τις ὑτωσὶ σφόδρα
Ἀπερι μερίμνως τὴν θύραν λελάκτικας,

ST. Esse penes illos aiunt sermonem duplicem,
Unum superior qui sit, inferiorem alterum:
Horum sermonum alterum, nempe inferiorem
Vincere aiunt perorantem vel iniquissima.
Si itaque didiceris injustum hunc sermonem,
Hujus aeris alieni, quo nunc propter te obstringor,
Nullo modo persolvam ne obolum quidem cuiquam.
PH. Morem gerere nequeo, non enim sustinebo aspicere
Equites, ipse colore pallidus.
ST. Non ergo per Cererem de meo amplius comedes,
Nec ipse tu, neque jugalis, neque samphoras.
Sed te abigam ad corvos ex aedibus meis.
PH. At non neglectum me patietur avunculus Megacles
Sine equo esse; sed eo intrò, et te nihil curabo.

SENARII IAMBICI.

ACTUS PRIMI SCENA SECUNDA.

STREPSIADES, DISCIPULUS, SEU PUER SOCRATIS.

AT ego, etsi cecidi, non jacebo tamen:
Sed invocatis diis, discam
Ipse, me conferens ad conciliabulum.
Quonam autem pacto, senex cùm sim et oblivioſus ac [tardus,
Rationum subtilium argutias discam?
Eundum est; quid haec cogitando discrucior?
Quin fores pultem! Puer! puerule!
DI. Abi *tu* in malam rem, quis est qui fores pepulit?
ST. Phidonis filius Strepsiades Cicynnius.
DI. Ineptus, per Jovem, quicunque tam vehementer,
Nullâ curâ adhibitâ, fores calcibus impetiisti,

Et meditationem excogitatam, velut abortivam excuſ-
ST. Ignoſce mihi, procul enim habito ruri. [ſiſti.
At dic mihi rem iſtam *quam dicis* abortivam factam.
DI. At nefas eſt ullis praeterquam diſcipulis evulgare.
ST. Dic itaque mihi audacter; ego enim ipſe
Venio, diſcipulus *ut ſim*, ad ludum hunc literarium.
DI. Dicam ergo; at oportet te haec pro myſteriis habere.
Interrogabat modò Chaerephontem Socrates,
Pulex quot ſaltaret ſuos pedes?
Cùm enim momorderat Chaerephontis ſupercilium,
In caput forte Socratis inſiluit.
ST. Quomodo itaque hoc menſus eſt? DI. Dexterrime.
Cerâ liquefactâ, poſt cum pulicem ceperat,
Immerſit in ceram pedes ejus:
Atque ita ei refrigeratae annata ſunt calceamenta,
Quae cùm ſolverat, ſpatium dimenſus eſt.
ST. Proh Jupiter rex! *quae iſthaec* ſubtilitas ingeniorum!
DI. Quid ergo *diceres*, alterum ſi audires Socratis
Commentum? ST. Qualenam obſecro? dic mihi.
DI. Interrogabat ipſum Chaerephon *iſte* Sphettius,
Utrum in animo ſtatueret, culices
Ex ore cantum emittere an è podice.
ST. Quid ergo ille dixit de culice?
DI. Aiebat, inteſtinum culicis eſſe
Anguſtum, quod cùm praetenue ſit, ſpiritum ejus
Impetu quodam exire rectà per podicem:
Hinc, cavum quiddam *forte* cùm anguſto adjaceat,
Culum ſonare flatus impetu.
ST. Tuba itaque eſt podex culicum.
O ter beatus ob iſtud inteſtini commentum?

Καὶ φροντίδ' ἐξήμβλωκας ἐξηρημμένην.
Σ. Σύγγνωθί μοι. τηλοῦ γὰρ οἰκῶ τῆς ἀγορᾶς.
Αλλ' εἰπέ μοι τὸ πρᾶγμα τὐξημβλωμμένον.
Μ. Αλλ' ὐ θέμις πλὴν τοῖς μαθηταῖσιν λέγειν.
Σ. Λέγε νῦν ἐμοὶ θαῤῥῶν. ἐγὼ γὰρ ὑτοσὶ
Ἥκω μαθητὴς εἰς τὸ φροντιστήριον.
Μ. Λέξω· νομίσαι δέ ζε ταῦτα χρὴ μυστήρια.
Ανήρετ' ἄρτι Χαιρεφῶντα Σωκράτης,
Ψύλλαν ὁπόσους ἄλλοιτο τὼς αὐτῆς πόδας.
Δακοῦσα γὰρ τοῦ Χαιρεφῶντος τὴν ὀφρῦν,
Επὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Σωκράτους ἀφήλατο.
Σ. Πῶς δῆτα τοῦτ' ἐμέτρησε; Μ. Δεξιώταλα.
Κηρὸν διατήξας, εἶτα τὴν ψύλλαν λαβὼν,
Ενέβαψεν εἰς τὸν κηρὸν αὐτῆς τὼ πόδε·
Κἆτα ψυγείσῃ περιέφυσαν περσικαί.
Ταύτας ὑπολύσας, ἀνεμέτρει τὸ χωρίον.
Σ. Ω Ζεῦ βασιλεῦ, τῆς λεπτότητος τῆς φρενῶν.
Μ. Τί δῆτ' ἄν, ἕτερον εἰ σύθοιο Σωκράτους
Φρόντισμα; Σ. Ποῖον; ἀνταβολῶ κάτειπέ μοι.
Μ. Ανήρετ' αὐτὸν Χαιρεφῶν ὁ Σφήττιος,
Ὁπότερα τὴν γνώμην ἔχοι· τὰς ἐμπίδας
Καλὰ τὸ σόμ' ᾄδειν, ἢ καλὰ τὐῤῥοπύγιον.
Σ. Τί δῆτ' ἐκεῖνος εἶπε περὶ τῆς ἐμπίδος;
Μ. Εφασκεν εἶναι τὔστερον τῆς ἐμπίδος
Στενόν· διαλέπτυ δ' ὅλος αὐτῦ, τὴν πυοὴν
Βίᾳ βαδίζειν ἀθὺ τὐῤῥοπυγίυ·
Επειτα κοῖλον πρὸς στενῷ προσκείμενον,
Τὸν πρωκτὸν ἠχεῖν ὑπὸ βίας τῦ πνεύματος.
Σ. Σάλπιγξ ὁ πρωκτός ἐσιν ἄρα τῆς ἐμπίδων.
Ω τρισμακάριος τῦ διυλεγμάλος.

Ἢ ῥᾳδίως φεύγων ἂν ἀποφύγοι δίκην,
Ὃς τις δίοιδε τοὔντερον τῆς ἐμπίδος.
Μ. Πρώην δέ γε γνώμην μεγάλην ἀφῃρέθη
Ὑπ' ἀσκαλαβώτου. Σ. Τίνα τρόπον; κάτειπέ μοι.
Μ. Ζητοῦντος αὐτοῦ τῆς σελήνης τὰς ὁδούς,
Καὶ τὰς περιφορὰς, εἶτ' ἄνω κεχηνότος,
Ἀπὸ τῆς ὀροφῆς νύκτωρ γαλεώτης καλέχεσεν.
Σ. Ἡδην γαλεώτῃ καλαχέσαντι Σωκράτους.
Μ. Ἐχθὲς δέ γ' ἡμῖν δεῖπνον οὐκ ἦν ἑσπέρας.
Σ. Εἶεν. τί δ' ὑμᾶς τἄλφιτ' ἐπαλαμήσαλο;
Μ. Καλὰ τῆς τραπέζης καλαπάσας λεπτὴν τέφραν,
Κάμψας ὀβελίσκον, εἶτα διαβήτην λαβών,
Ἐκ τῆς σαλαίρας θοιμάτιον ὑφείλετο.
Σ. Τί δῆτ' ἐκεῖνον τὸν Θαλῆν θαυμάζομεν;
Ἄνοιγ', ἄνοιγ' ἀνύσας τὸ φροντιστήριον,
Καὶ δεῖξον ὡς τάχιστά μοι τὸν Σωκράτη.
Μαθητιῶ γάρ. ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν.
Ὦ Ἡράκλεις· ταυτὶ σοφαπὰ τὰ θηρία;
Μ. Τί ἐθαύμασας; τῷ ζοι δοκοῦσιν ἐοικέναι;
Σ. Τοῖς ἐκ Πύλου ληφθεῖσι τοῖς Λακωνικοῖς.
Ἀτὰρ τί σοῦ' ἐς τὴν γῆν βλέπουσιν ὑτοιί;
Μ. Ζητοῦσιν ὅτοι τὰ καλὰ γῆς. Σ. Βολβοὺς ἄρα
Ζητοῦσι; μὴ νῦν τοῦτόγε φροντίζετε.
Ἐγὼ γὰρ οἶδ', ἵν' εἰσὶ μεγάλοι κἀγαθοί.
Τί γὰρ οἵδε δρῶσιν, οἱ σφόδρ' ἐγκεκυφότες;
Μ. Οὗτοι δ' ἐρεβοδιφῶσιν ὑπὸ τὸν Τάρταρον.
Σ. Τί δῆθ' ὁ πρωκτὸς εἰς τὸν οὐρανὸν βλέπει;
Μ. Αὐτὸς καθ' αὑτὸν ἀστρονομεῖν διδάσκεται.
Ἀλλ' εἴσιθ', ἵνα μὴ κεῖνος ἡμῖν ἐπιτύχῃ.
Σ. Μήπω γε, μήπω· ἀλλ' ἐπιμεινάτων, ἵνα

Profecto quàm facillimè abſolvetur
Quicunque dignoverit inteſtinum culicis.
Di. Pridem vero grandi cogitato ſpoliatus eſt
A Stellione. St. Quo pacto? dic mihi.
Di. Dum ille lunae curſus exquireret
Atque ambitus, et ideo ſurſum hiante ore intueretur,
De tecto, noctu, ſtellio illum percacavit.
St. Delector *iſto* ſtellione qui percacavit Socratem.
Di. Heri autem, nobis coena deerat veſperi.
St. Eſto; quid ille igitur ad victum excogitavit?
Di. In menſam cum ſparſerat exilem cinerem,
Et incurvârat veru, poſtea, accepto circino,
E palaeſtra pallium ſurripuit.
St. Quid ergo *amplius* Thaletem illum miramur?
Aperi, aperi confeſtim ludum,
Atque oſtende mihi Socratem quàm celerrimè.
Diſcere enim geſtio; quin aperis oſtium?
Proh Hercules! cujuſmodi ſunt hae beſtiae?
Di. Quid miratus es? cuinam ſimiles tibi videntur?
St. Lacedaemoniis illis è Pylo captis.
Attamen quid ita terram hicce intuentur?
Di. Quaeritant hi quae ſunt in terra. St. Bulbos ergo
Quaerunt? *eho* hoc jam vobis ne curae ſit.
Ego enim novi ubi ſunt magni atque boni. [ſunt?
Quid ergo hi faciunt qui *ita* ſupra modum decurvati
Di. Hi quae ſunt in Erebo ſcrutantur, infra ipſum Tar-
St. Quid ergo podex coelum ſpectat? [tarum.
Di. Ipſe per ſe ſydera contemplari diſcit.
At intro *vos* eatis ne ipſe in nos incidat.
St. Nequaquam, nequaquam, ſed maneant, ut

Cum ipſis communicem quoddam negotiolum meum.
Di. At non convenit ipſis ſub dio
Foris morari valde diu.
St. Per deos, quid haec ſint, dic mihi.
Di. Aſtronomia quidem haec eſt. St. Hoc vero quid?
Di. Geometria. St. Ad quid hoc ergo utibile eſt?
Di. Ad metiendam terram. St. Num ſorte datam *ad colendum?*
Di. Non: ſed univerſam. St. Lepidè dicis.
Hoc enim inventum populare eſt ac utile.
Di. Hic autem tibi terrae univerſae ambitus; viden'?
Hae quidem ſunt Athenae. St. Quid dicis? hoc vix credo;
Quoniam judices non video conſidentes.
Di. Atqui reverâ hoc Atticum ſolum eſt.
St. Et ubi Cicynnii ſunt populares mei?
Di. Hìc ſunt. Euboea autem, utî vides,
Haecce; diſtenta eſt valde prorſus in longum.
St. Novì; à vobis enim diſtenta fuit, atque Pericle.
At Lacedaemon ubinam eſt? Di. Ubinam *inquis?* haec ipſa eſt.
St. Quàm prope nos jacet? hoc omnino vobis curae ſit,
Hanc à nobis procul admodum amoliri.
Di. At hoc fieri nequit per Jovem. St. Ergo lugebitis.
Age, quid hic hominis eſt in Calatho penſili?
Di. Ipſe. St. Quis ipſe? Di. Socrates. St. Hem Socrates.
Age tu, elatâ voce mihi ipſum devoca.
Di. Ipſe quidem tu voca: non eſt enim mihi otium.

Αὐτοῖσι κοινώσω τι πραγμάτιον ἐμόν.
Μ. Αλλ' ὐχ οἷόν τ' αὐτοῖσι πρὸς τὸν ἀέρα
Ἐξω διατρίβειν πολὺν ἄγαν γ' ἐσὶ χρόνον.
Σ. Πρὸς τῶν θεῶν, τί γὰ τάδ' ἐσὶν, εἰπέ μοι.
Μ. Ασρονομία μὲν αὐτηί. Σ. Τηλὶ δὲ τί;
Μ. Γεωμετρία. Σ. Τῦτ' ἔν τί ἐσι χρήσιμον;
Μ. Γῆν ἀναμετρεῖσθαι. Σ. Πότερα τὴν κληρουχικήν;
Μ. Οὔκ· ἀλλὰ τὴν σύμπασαν. Σ. Ασεῖον λέγεις.
Τὸ γὰ σόφισμα δημοτικὸν κ' χρήσιμον.
Μ. Αὕτη δέ ζοι γῆς περίοδος πάσης. ὁρᾷς;
Αἵδε μὲν Αθῆναι. Σ. Τί σὺ λέγεις; ὐ πείθομαι·
Επεὶ δικασὰς ὐχ ὁρῶ καθημένυς.
Μ. Ως τῦτ' ἀληθῶς Ατλικὸν τὸ χωρίον.
Σ. Καὶ πῦ Κικυνεῖς εἰσὶν οἱ μοὶ δημόται;
Μ. Ενταῦθ' ἔνεισιν. ἡ δέ γ' Εὔβοι, ὡς ὁρᾷς,
Ἠδί, παρατέτα) μακρὰ πόρρω πάνυ.
Σ. Οἶδ'. ὑπὸ γὰ ὑμῶν παρεταθη κ' Περικλέυς.
Αλλ' ἡ Λακεδαίμων πῦ 'σιν. Μ. Ὅπυ 'σιν; αὐτηί.
Σ. Ὡς ἐγγὺς ἡμῶν. τῦτο πάνυ φροντίζε/ε,
Ταύτην ἀφ' ἡμῶν ἀπαγαγεῖν πόρρω πάνυ.
Μ. Αλλ' ὐχ οἷόν τε νὴ Δί'. Σ. Οἰμώξεσθ' ἄρα.
Φέρε, τίς γὰ ὗτος ὐπὶ τῆς κρεμάθρας ἀνήρ;
Μ. Αὐτός. Σ. Τίς αὐτός; Μ. Σωκράτης. Σ. Ω
Σώκρατες.
Ιθ' ὗτος, ἀναβόησον αὐτόν μοι μέγα.
Μ. Αὐτὸς μὲν ὖν σὺ κάλεσον. ὐ γὰ μοι σχολή.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

Ω Σώκρατες.
Ω Σωκρατίδιον. Σ Ω. Τί με καλεῖς, ὦ φήμερε,
Σ Τ. Πρῶτον μὲν ὅ,τι δρᾷς, ἀντιβολῶ, κάτιπέ μοι.
Σ Ω. Αεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.
Σ Τ. Επειτ' ἀπὸ ταῤῥῦ τὺς θεὺς ὑπερφρονεῖς·
Αλλ' ὐκ ἀπὸ τῆς γῆς εἶπερ. Σ Ω. Οὐ γὰ ἄν ποτε
Εξεῦρον ὀρθῶς τὰ μετέωρα πράγματα,
Εἰ μὴ κρεμάσας τὸ νόημα, καὶ τὴν φροντίδα
Λεπτὴν καταμίξας ἐς τὸν ὅμοιον ἀέρα.
Εἰ δ' ὧν χαμαὶ, τ' ἄνω κάτωθεν ἐσκόπων,
Οὐκ ἄν ποθ' εὗρον. ὐ γὰ ἀλλ' ἡ γῆ βίᾳ
Ἕλκει πρὺς αὑτὴν τὴν ἰκμάδα τῆς φροντίδος·
Πάσχει δὲ ταὐτὸ τῦτο καὶ τὰ κάρδαμα. [δαμα;
Σ Τ. Τί φῄς; ἡ φροντὶς ἕλκει τὴν ἰκμὰδ' εἰς τὰ κάρ-
Ιθι νυν, καθάβηθ', ὦ Σωκρατίδιον, ὡς ἐμὲ,
Ἵνα μ' ἐκδιδάξῃς ὧνπερ ὕνεκ' ἐλήλυθα.
Σ Ω. Ηλθες δὲ καὶ τί; Σ Τ. Βυλόμφος μαθεῖν λέγειν.
Ὑπὸ γὰρ τόκων, χρήσων τε δυσκολωτάτων
Αγομαι, φέρομαι, τὰ χρήματ' ἐνεχυράζομαι.
Σ Ω. Πόθεν δ' ὑπόχρεως σαυτὸν ἔλαθες γιόμφος;
Σ Τ. Νόσος μ' ἐπέτριψεν ἱππικὴ, δεινὴ φαγεῖν.
Αλλά με δίδαξον τὸν ἕτερον τοῖν σοῖν λόγοιν,
Τὸν μηδὲν ἀποδιδόντα. μισθὸν δ' ὅντιν' ἄν
Πράτῃ μ', ὀμῦμαί ζοι καταθήσειν τὺς θεύς.
Σ Ω. Ποίυς θεὺς ὀμεῖ σύ. πρῶτον γὰ θεοὶ
Ἡμῖν νόμισμ' ὐκ ἔσι. Σ Τ. Τῷ γὰ ὄμνυτ'; ἢ
Σιδαρέοισιν, ὥσπερ ἐν Βυζαντίῳ;

ACTUS PRIMI SCENA TERTIA.

STREPSIADES, SOCRATES.

O Socrates, [muncio?
O Socratiſce! So. Quid me vocas, ô mortalis ho-
Primùm quidem, quid facias, obſecro, dic mihi.
So. Per aërem ſcando, atque ſolem deſpicio.
ST. Itaque è calatho deos deſpectas,
Sed non à terra ſcilicet? So. Nunquam enim *aliter*
Exquirerem recte res ſupernas,
Niſi ſuſpenſo intellectu, et cogitatione
Tenui permixtâ cum cognato aëre. [templarer,
Quòd ſi humi conſiſtens, quae ſuprà ſunt, ab imo con-
Nunquam ea excogitarem; enimvero terra vi ſuâ
Attrahit ad ſe humorem cogitationis.
Accidit hoc idem etiam naſturtiis. [ſturtia?
ST. Quid ais? num cogitatio attrahit humorem in na-
Age nunc, deſcende ad me, ô Socratiſce,
Ut ea me doceas, quorum gratiâ adveni. [cere cupiens.
So. Quamobrem autem veniſti? ST. Dicendi artem diſ-
Ab uſuris enim et uſurariis perverſiſſimis
Omnino ſpolior, bona mea pignori capta patior.
So. Unde vero, obaeratus cùm eſſes id temet *ita* latuit?
ST. Morbus me labefecit equeſtris voraciſſimus.
At me edoceas alterum ſermonum tuorum,
Illum *nempe* qui nihil perſolvit: mercedem vero, quam-
Exegeris, me daturum juro per deos. [cunque
So. Quales per deos juras tu? nam primò, Dii
Nobis pro more recepto non ſunt. ST. Per quid ergo
juratis? num
Per ferreos nummos, ſicut in Byzantio *fieri ſolet*?

So. Viſne res divinas perſpicuè ſcire, [omnino.
Qualeſnam ſint reverâ? ST. Imo per Jovem, ſi modo ſint
So. Et cum nubibus in colloquio congredi,
Noſtris Deabus? ST. Maxime quidem *volo*.
So. Conſide igitur hâc in ſacrâ ſella.
ST. En conſideo. So. Hanc itaque accipe
Coronam. ST. Quorſum coronam? hei mihi, Socrates,
Vereor ne me, veluti Athamantem, ſacrificetis.
So. Non; ſed haec omnia initiandis
Nos ſolemus facere. ST. Quidnam ergo lucri auferam?
So. In dicendo fies veterator, crepitaculum, pollen,
Quieſce modo. ST. Per Jovem non me fallis:
Ita enim conſperſus, in pollinem redigar.

SYSTEMA SECUNDUM PERICOPEN, VERSUUM XII,

Anapaeſtici Ariſtophanii.

SOCRATES, STREPSIADES.

LIngua favere oportet ſenem precibuſque animum advertere.
O Domine rex immenſe aër, qui terram tenes ſuſpenſam,
Et ſplendide Aether, venerandaeque Deae nubes cum tonitru fulminantes,
Attollimini, conſpicimini, ô dominae, contemplatori veſtro in ſublimi ſuſpenſae.
ST. Minimè, minimè ſane, priuſquam hoc veſtis complicuero, ne madefiam. [rens!
Me miſerum, quod domo venerim galerum non affe-
So. Adeſte jam ô venerandae nubes, huic ut vos commonſtretis:

ΣΩ. Βύλει τὰ θεῖα πράγματ' εἰδέναι σαφῶς,
Ἄττ' ἐστὶν ὀρθῶς; ΣΤ. Νὴ Δί', εἴπερ ἐσί γε.
ΣΩ. Καὶ ξυλληψέσθαι ταῖς Νεφέλαισιν εἰς λόγους,
Ταῖς ἡμετέραισι δαίμοσιν; ΣΤ. Μάλισά γε.
ΣΩ. Κάθιζε τοίνυν ἐπὶ τὸν ἱερὸν ζκίμποδα.
ΣΤ. Ἰδὺ κάθημαι. ΣΩ. Τύλονὶ τοίνυν λαβὲ
Τὸν σέφανον. ΣΤ. Επὶ τί σέφανον; οἴμοι Σώκρατες·
Ὥσπερ με τὸν Αθάμανθ' ὅπως μὴ θύσετε.
ΣΩ. Οὐκ, ἀλλὰ πάντα ταῦτα τὺς τελουμένους
Ἡμεῖς ποιοῦμεν. ΣΤ. Εἶτα δὴ τί κερδανῶ;
ΣΩ. Λέγειν γλιήσει τρίμμα, κρόταλον, παππάλη.
Αλλ' ἔχ' ἀτρέμας. ΣΤ. Μὰ τὸν Δί' ὐ ψεύσει γέ με.
Καταπατλόμενος γὼ παππάλη γλιήσομαι.

ΣΤΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ ΣΤΙΧΩΝ ιϚ'.

Αναπαιστικοὶ Αριστοφάνειοι.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Ευφημεῖν χρὴ τὸν πρεσβύτην, καὶ τῆς εὐχῆς ὑπακύειν.

Ω δέσποτ' ἄναξ, ἀμετρήτ' ἀήρ, ὃς ἔχεις τὴν γῆν μετέωρον,
Λαμπρός τ' αἰθὴρ, σεμναί τε θεαὶ Νεφέλαι βροντησικέραυνοι,
Αρθητε, φάνητ', ὦ δέσποιναι, τῷ φρονίσῃ μεγέθοροι.
ΣΤ. Μήπω, μήπωγε, πρὶν ἂν τυτὶ πλύξωμαι, μὴ καταβρεχθῶ.
Τὸ δὲ μὴ κυνῆν οἴκοθεν ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν κακοδαίμον' ἔχοντα.
ΣΩ. Ελθετε δῆτ', ὦ πολυτίμητοι Νεφέλαι, τῷδ' εἰς ἐπίδειξιν,

Εἴτ' ἐπ' Ολύμπε κορυφαῖς ἱεραῖς χιονοβλήτοισι κάθηδε·
Εἴτ' Ωκεανῦ πατρὸς ἐν κήποις ἱερὸν χορὸν ἵσατε Νύμφας·
Εἴτ' ἄρα Νείλε πεχοαῖς, ὑδάτων χρυσίοις ἀρύεσθε ῥεύμασιν·
Ἢ Μαιῶτιν λίμνην ἔχετ', ἢ Κιμμέριον νιφόεντα Μίμαντος.
Επακούσατε δεξάμεναι θυσίαν, καὶ τοῖς ἱεροῖσι χαρεῖσαι.

ΧΟΡΟΣ, Ἢ ΝΕΦΕΛΑΙ, ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Αἔναοι Νεφέλαι.
Αρθῶμεν φαναραὶ,
Δροσερᾶν φύσιν εὐάγητον,
Πατρὸς ἀπ' Ωκεανῦ βαρυαχέος,
Ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς ἐπὶ
Δενδροκόμους, ἵνα
Τηλεφανεῖς σκοπιὰς ἀφορώμεθα,
Καρπούς τ', ἀρδομέναν θ' ἱερὰν χθόνα,
Καὶ ποταμῶν ζαθέων κελαδήματα,
Καὶ πόντον κελάδοντα βαρύβρομον.
Ομμα γὰρ αἰθέρος ἀ-
κάματον σελαγεῖται,
Μαρμαρέαισιν ἐν αὐγαῖς.
Αλλ' ἀποσεισάμεναι νέφος ὄμβριον,
Αθανάτας ἰδέας ἐπιδώμεθα
Τηλεσκόπῳ ὄμματι γαῖαν.

Sive in Olympi verticibus ſacris nive conſperſis habitetis,
Sive Oceani patris in hortis, ſacram nymphis inſtituatis choream,
Sive quidem ad Nili oſtia aquas aureis hauriatis aqualibus;
Seu Maeotin lacum teneatis aut ſcopulum nivoſum Mimantis;
Exaudite *nos*, accepto ſacrificio, et ſacris noſtris gaudentes.

ACTUS PRIMI SCENA QUARTA.

CHORUS SIVE NUBES, SOCRATES, STREPSIADES.

PErpetuò fluentes Nubes,
Tollamur conſpicuae,
Roſcidâ virtute et mobili,
Ab Oceano patre horriſono,
Celſorum montium ſuper cacumina
Arboribus denſa, ubi
Procul lucentes ſpeculas conſpiciamus,
Fructuſque, madentemque ſacram tellurem,
Et fluminum divinorum murmura,
Et ſtrepentem pontum graviſonum.
Oculus enim aetheris
Indefeſſus effulget
Rutilo ſplendore.
Sed *longe* excuſsâ imbriferâ nebulâ,
Immortali formâ perluſtremus
Procul intuenti lumine terram.

SYSTEMA SECUNDUM PERICOPEN, VERSUUM VII.

So. O Multum venerandae nubes, manifeſtò audiviſtis me precantem.
Senſiſtin' *tu* vocem ſimul cum reboante tonitru venerabili ? [pedere
St. Et veneror vos, ô multùm colendae ! et volo op-
Tonitrubus, adeo illa horreo et expaveſco.
Et, ſive jam fas nunc ſit ſive nefas, cacaturio.
So. Ne, quaeſo, illudas, neve facias quae ſolent hi faecibus inuncti *homunciones :*
Sed lingua fave : magnum enim dearum examen excitatur carminibus noſtris.

ANTODE, VERSUUM XVI.

Ch. V Irgines imbriferae
Adeamus pinguem
Tellurem Palladis ; viris pollentem regionem
Cecropis viſurae multum amabilem ;
Ubi cultus arcanorum ſacrorum, ubi
Myſtarum ſuſceptrix domus
In ſacris ritibus oſtenditur,
Coeleſtibuſque diis donaria,
Templaque ſublimia et ſtatuae,
Et ſupplicationes beatorum ſanctiſſimae
Et pulchrè coronata deorum
Sacrificia epulaeque
Tempore quolibet :
Vere etiam ineunte *Dionyſia*,
Et ſuaviter ſonantium chororum certamina,
Et cantus tibiarum graviſonus.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ ΣΤΙΧΩΝ ζ'.

ΣΩ. Ω Μέγα σεμναὶ Νεφέλαι, φανερῶς ἠκούσατέ μου καλέσαντος.
Ἦδυ φωνῆς ἅμα καὶ βροντῆς μυκησάμενης θεοσέπτου;
ΣΤ. Καὶ σέβομαί γ', ὦ πολυτίμητοι, καὶ βύλομαι ἀνταποπαρδεῖν
Πρὸς τὰς βροντάς. ὕττως αὐτὰς τετρεμαίνω καὶ πεφόβημαι.
Κ' εἰ θέμις ἐστὶ νυνί γ' ἤδη, κ' εἰ μὴ θέμις ἐστί, χεσείω.
ΣΩ. Οὐ μὴ σκώψῃς, μηδὲ ποιήσῃς, ἅπερ οἱ τρυγοδαίμονες ὕτοι·
Ἀλλ' εὐφήμει. μέγα γὼ τι θεῶν κινεῖται σμῆνος ἀοιδαῖς.

ΑΝΤΩΔΗ, ΚΩΛΩΝ ιε'.

ΧΟ. Παρθένοι ἀμβροφόροι,
Ἐλθωμεν λιπαρὰν
Χθόνα Παλλάδος, εὔανδρον γᾶν
Κέκροπος ὀψόμεναι πολυήραστον,
Οὗ σέβας ἀῤῥήτων ἱερῶν, ἵνα
Μυσόδοκος δόμος,
Ἐν τελεταῖς ἁγίαις ἀναδείκνυται,
Οὐρανίοις τε θεοῖς δωρήματα,
Ναοί θ' ὑψιρεφεῖς, καὶ ἀγάλματα,
Καὶ πεύσοδοι μακάρων ἱερώταται,
Εὐσέφανοί τε θεῶν
Θυσίαι, θαλίαί τε,
Παντοδαπαῖσιν ἐν ὥραις·
Ἠρί τ' ἐπερχομένῳ Βρομία χάρις,
Εὐκελάδων τε χορῶν ἐρεθίσματα,
Καὶ μέσα βαρύβρομος αὐλῶν,

ΣΤ. Πρὸς τῦ Διὸς ἀνλιβολῶ ζε, φράσον τίνες εἴσ', ὦ Σώκρανες, αὗται,
Αἱ φθεγξάμεναι τῦτο τὸ σεμνόν; μῶν ἠρῶναι τινές εἰσιν;
ΣΩ. Ἥκισ', ἀλλ' ὑράνιαι Νεφέναι μεγάναι θεαὶ ἀνδράσιν ἀργοῖς,
Αἵπερ γνώμην καὶ διάλεξιν καὶ νῶν ἡμῖν παρέχυσιν,
Καὶ τεραλείαν καὶ περίλεξιν, καὶ κρῦσιν καὶ καλάληψιν.
ΣΤ. Τῦτ' ἄρ' ἀκύσασ' αὐτὼ τὸ φθέγμ' ἡ ψυχή μυ πεπότηται,
Καὶ λεπολογεῖν ἤδη ζηλεῖ, καὶ περὶ καπνῦ σενολεχεῖν,
Καὶ γνωμιδίῳ γνώμην νύξασ' ἑτέρῳ λόγῳ ἀνλιλογῆσαι.
Ὥς' εἴ πως ἐσὶν ἰδεῖν αὐτὰς ἤδη φανερῶς ἐπιθυμῶ.
ΣΩ. Βλέπε νῦν δευρὶ πρὸς τὴν Πάρνηθ'. ἤδη γὰρ ὁρῶ κατιύσας
Ἡσυχ' αὐτάς. ΣΤ. Φέρε πῦ; δεῖξον. ΣΩ. Χωρῦσ' αὖται πάνυ πολλαί,
Διὰ τῆς κοίλων καὶ τῆς δασέων αὖται πλάγιαι. ΣΤ. Τί τὸ χρῆμα;
Ὡς ὐ καθορῶ. ΣΩ. Παρὰ τὴν εἴσοδον. ΣΤ. Ηδη νῦν μόλις ὁρῶ.
ΣΩ. Νῦν γέ τοι ἤδη καθορᾶς αὐτὰς, εἰ μὴ λημᾶς κολοκύνλας.
ΣΤ. Νὴ Δί' ἔγωγ', ὦ πολυτίμηλοι. πάνλα γὰρ ἤδη καλέχυσι.
ΣΩ. Ταύτας μῶν σὺ θεὰς ὔσας ὐκ ἤδεις, ὐδ' ἐνόμιζες;
ΣΤ. Μὰ Δί' ἀλλ' ὁμίχλην καὶ δρόσον αὐτὰς ἡγύμην καὶ σκιὰν εἶναι.
ΣΩ. Οὐ γὰρ μὰ Δί' οἶσθ' ὁτιὴ πλείυς αὖται βόσκυσι σοφισάς,
Θυριόμανλις, ἁλροπέχνας, σφραγισδονυχαργοκομήτας,

ST. Per Jovem, obſecro te, dic mihi, ô Socrates, quaenam hae ſunt,
Quae adeo graviter locutae ſunt? num heroinae quaedam ſunt? [deae,
SO. Minime; ſed coeleſtes nubes, magnae viris otioſis
Quae mentem et diſſerendi facultatem et intellectum nobis ſuppeditant,
Et praeſtigias et ambages dicendi vehementiamque et comprehenſionem. [mea, exſiliit:
ST. Hanc utique ipſarum vocem cùm audiverat anima
Et jam ſubtilia dicere geſtit, et de fumo anxiè inquirere:
Et ſententiolâ ſententiam convellens, alteri rationi rationem opponere. [percupiam.
Ut, ſiquo modo ipſas jam videre liceat manifeſto, illud
SO. Reſpice jam verſus Parnetem; nunc enim video deſcendentes
Ipſas ſat placidè. ST. Age, ubi? commonſtra. SO. Huc tendentes, hae admodum multae,
Per loca cava atque denſa, hae tranſverſae. ST. Quidnam rei *in causâ* eſt, [num vix video.
Quòd non video? SO. Juxta ingreſſum. ST. Etiam-
SO. Nunc verò jam ipſas perſpicis, niſi lippis cucurbitis.
ST. Etiam, per Jovem, video; (ô multum venerandae!) nam omnia jam occupant. [bas?
SO. Has itaque tu deas eſſe nec noveras, nec eſſe puta-
ST. Non per Jovem, ſed nebulam atque rorem eas exiſtimabam, et umbram eſſe.
SO. Neſciebas itaque profecto quod plurimos hae alunt Sophiſtas, [comptos,
Thuri-augures, Medicinae-artifices, digitignavannulo-

Cyclicarum chorearum cantu-flexores, viros in ſublimibus perſcrutandis impoſtores,
Nihil agentes alunt otioſos, propterea quod hi cantu illas celebrant.
ST. Haec utique finxerunt: *madidarum nubium, ſplendorem-deflectentium immanem impetum,*
Cincinnoſque centicipitis Typhonis, furenteſque procellas:
Praeterea aëreas, udas, uncas volucres in aëre natantes,
Imbreſque aquarum roſcidarum nubium, dehinc horum vice devorarunt,
Mugilum fruſta magnorum et bonorum, carneſque avinas turdorum.
SO. Nonne merito ſane, propter has? ST. Dic mihi ergo quid illis acciderit, quod,
Si nubes ſint reverâ, mortalibus ſimiles ſint mulieribus?
Quoniam illae tales non ſunt. SO. Age, qualeſnam ergo ſunt? [litantibus;
ST. Haud certò novi: caeterum aſſimilantur floccis vo-
Haud mulieribus profecto, ne tantillum quidem; hae verò nares habent.
SO. Reſponde mihi nunc, quae te rogavero. ST. Dic ocyùs, quicquid vis. [ro ſimilem,
SO. Nunquamne ſublatis oculis vidiſti nubem centau-
Aut pardo, aut lupo, aut tauro? ST. Etiam per Jovem: quid tum poſtea?
SO. Omnia fiunt quae ipſis lubet eſſe; et profecto ſi viderint comantem
Agreſtem aliquem ex iſtis hirſutis, qualis eſt iſte Xenophantae filius,
Inſaniam ejus irridentes, centauris aſſimilant ſemetipſas.

Κυκλίων τε χορῶν ἁσμαλοκάμπτας, ἄνδρας μελεωροφένακας,
Οὐδὲν δρῶνλας, βόσκυσ' ἀργὺς, ὅτι ταύτας μυσοποιοῦσιν.
ΣΤ. Ταῦτ' ἄρ' ἐποίην ὑγρᾶν Νεφελᾶν τρεπταγλᾶν δαῖον ὁρμὰν,
Πλοκάμυς θ' ἑκατογκέφαλα Τυφῶ, φρημαγνύσας τε θυέλλας,
Εἶτ' ἀερίας, διερὰς, γαμψὺς οἰωνὺς, ἀερονηχεῖς,
Ὄμβρυς θ' ὑδάτων δροσερᾶν Νεφελᾶν. εἶτ' ἀνθ' αὐτῶν καλέπινον
Κεῖρᾶν τεμάχη μεγάλαν ἀγαθᾶν, κρέα τ' ὀρνίθεια γε κιχλᾶν.
ΣΩ. Διὰ μῶν τοι τάσδ' ὐχὶ δικαίως; ΣΤ. Λέξον δή μοι, τί φαθῦσαι,
Εἴπερ Νεφέλαι γ' εἰσὶν ἀληθῶς, θνηλαῖς εἴξασι γυναιξίν;
Οὐ γὰρ ἐκεῖναί γ' εἰσὶ τοιαῦται. ΣΩ. Φέρε ποῖαι γάρ τινές εἰσιν;
ΣΤ. Οὐκ οἶδα σαφῶς. εἴξασίν γ' ὧν ἐρίοισιν πεπταμένοισιν,
Κὐχὶ γυναιξὶν μὰ Δί' ὐδ' ὁτιῶν. αὖται δὲ ῥῖνας ἔχυσιν.
ΣΩ. Ἀπόκριναί νῦν ἅτ' ἄν σ' ἔρωμαι. ΣΤ. Λέγε νῦν ταχέως ὅ,τι βύλει.
ΣΩ. Ἦδη ποτ' ἀναβλέψας εἶδες νεφέλην Κενταύρῳ ὁμοίαν;
Ἢ παρδάλει, ἢ λύκῳ, ἢ ταύρῳ; ΣΤ. Νὴ Δί' ἔγωγ'. εἶτα τί τοῦτο;
ΣΩ. Γίνονται πάνθ' ὅ,τι ἂν βύλωνται· κἂν μῶν ἴδωσι κομήτην
Ἄγριόν τινα τῶν λασίων τύτων, οἷόν περ τὸν Ξενοφάνλυ,
Σκώπλυσαι τὴν μανίαν αὐτῦ, Κενλαύροις εἴκασαν αὐτάς.

ΣΤ. Τί γὰρ ἦν ἅρπαγα τῶν δημοσίων καλίδωσι Σίμωνα, τί δρῶσιν;

ΣΩ. Ἀποφαίνουσαι τὴν φύσιν αὐτῶν, λύκοι ἐξαίφνης ἐγγύονλο.

ΣΤ. Ταῦτ' ἄρα, ταῦτα Κλεώνυμον αὖται τὸν ῥίψασπιν χθὲς ἰδοῦσαι,

Ὅτι δειλόταλον τοῦτον ἐώρων, ἔλαφοι διὰ τοῦτ' ἐγγύονλο.

ΣΩ. Καὶ νῦν ὅτι Κλεωνθένη εἶδον, ὁρᾷς, διὰ τοῦτ' ἐγένονλο γυναῖκες.

ΣΤ. Χαίρελε τοίνυν γ', ὦ δέσποιναι, καὶ νῦν, εἴπερ τινὶ κἄλλῳ,

Οὐρανομήκη ῥήξαλε κἀμοὶ φωνὴν, ὦ παμβασίλειαι.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ, ΣΤΙΧΩΝ νδ'.

ΧΟ. Χαῖρ', ὦ πρεσβῦτα παλαιγενὲς, ὦ θηρατὰ λόγων φιλομύσων·

Σύ τε λεπλολάτων λήρων ἱερεῦ. φράζε πρὸς ἡμᾶς ὅ,τι χρήζεις.

Οὐ γὰρ ἂν ἄλλῳ γ' ὑπακύσωμεν τῶν νῦν μελεωροσοφισῶν,

Πλὴν ἢ Προδίκῳ. τῷ μὲν, σοφίας καὶ γνώμης ἕνεκα· σοὶ δὲ,

Ὅτι βρενθύει τ' ἐν ταῖσιν ὁδοῖς, καὶ τὼ φθαλμὼ παραβάλλει,

Καὶ νυπόδηλος κακὰ πολλ' ἀνέχει, κἀφ' ἡμῖν σεμνοπροσωπεῖς.

ΣΤ. Ὢ γῆ τῶν φθεγμάλων· ὡς ἱερὸν, καὶ σεμνὸν, καὶ τερατῶδες.

ΣΩ. Αὗταί γὰρ τοι μόναι εἰσὶ θεαί· τἄλλα δὲ πάντ' ἐστὶ φλύαρος.

ΣΤ. Ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν, φέρε πρὸς τῆς γῆς, ὑλύμπιος ἢ θεός ἐσιν;

ST. Quid autem si peculatorem reipublicae viderint Simonem? quid tum faciunt?

SO. Ut ingenium ejus demonstrent, lupi repente fiunt.

ST. Hoc utique illud est, quod viso herî Cleonymo fugitivo,

Quoniam timidissimum illum esse cernebant, cervi propterea evaserunt.

SO. Et nunc quoniam Clisthenem conspexere, vides ut ideo fiunt mulieres. [alii,

ST. Salvete ergo, ô dominae, et nunc, si cui unquam Mihi quoque ad coelos elatam vocem rumpite, ô summae reginae!

SYSTEMA SECUNDUM PERICOPEN, VERSUUM LIV.

CH. SAlve ô senex olim nate, venator sermonum sapientium;

Tuque subtilissimarum nugarum sacerdos, dic nobis quid tibi opus est;

Non enim aurem praebeamus alteri cuiquam ex hodiernis rerum coelestium speculatoribus,

Praeterquam Prodico: et huic quidem propter sapientiam et ingenium: tibi vero [sum jacis,

Quod elatè in via incedis, atque oculos per transver-

Atque discalceatus multa mala toleras, et nos gravi vultu suspicis.

ST. O tellus! quaenam haec vox? quam sacra? quam veneranda atque portentosa? [nugae sunt.

SO. Hae enim tibi solae sunt deae: caetera autem omnia

ST. Jupiter autem, dic nobis per terram, Olympius ille annon deus est?

So. Qualis Jupiter! minime: ne nugeris, nec enim Jupiter eſt *ullus*. ST. Quid ais tu? [pedi.
Quis igitur pluit? hoc enim primum mihi omnium ex-
So. Hae ſcilicet; è magnis autem ſignis hoc te edocebo.
Age, ubi enim unquam abſque nubibus pluentem *Jovem* conſpicatus es?
Sin minus, oporteret ſereno aëre ipſum pluere, has autem ſecedere.
ST. Etiam per Apollinem; huic profecto rationi probe incubuiſti. [ere.
Atqui antehac Jovem certo putabam per cribrum mei-
At quis eſt qui tonat? dic mihi; hoc enim mihi terrorem incutit.
So. Hae eaedem tonant dum provolvuntur. ST. Quomodo ô tu audaciſſime?
So. Cùm repletae fuerint aquâ multâ, et coactae ut ferantur:
Et ſic ſuſpenſae imbri plenae, ut neceſſe eſt, deinde et graves
In ſe mutuo collapſae rumpuntur atque fragorem edunt.
ST. Quis autem eſt qui ipſas cogit, nonne Jupiter, ut ferantur?
So. Minime, ſed Aetherius turbo. ST. Turbo! hoc me latuerat, *ſcil.*
Jovem non eſſe ſed ejus vice Turbinem nunc regnare
At nondum de fragore atque tonitru me docuiſti.
So. Annon audiviſti me? Nubes aio aqua repletas
In ſe mutuo collapſas fragorem edere propter denſitatem
ST. Age, hoc quomodo poſſum credere? So. Ex te ipſo ego *id* te docebo.

ΣΩ. Ποῖος Ζεύς; οὐ μὴ λικμήσῃς, οὐδ' ἐστὶ Ζεύς. ΣΤ. Τί λέγεις σύ;

Ἀλλὰ τίς ὕει; τυτὶ γὼ ἐμοί γ' ἀπόφηναι πρῶτον ἀπαντίων.

ΣΩ. Αὗται δήπου, μεγάλοις δέ σ' ἐγὼ σημείοις αὐτὸ διδάξω.

Φέρε, πῶς γὼ πώποθ' ἁνὴρ Νεφελῶν ὕσιν ἤδη τεθέασαι;

Καί τοι χρὴν αἰθρίας ὖσιν αὐτὸν, ταύτας δ' ἀποδημεῖν.

ΣΤ. Νὴ τὸν Ἀπόλλω, τύτῳ γέ τοι τῷ νυνὶ λόγῳ εὖ πεσέφυσας·

Καί τοι πρότερον τὸν Δί' ἀληθῶς ὤμην διὰ κοσκίνου ὑρεῖν.

Ἀλλ' ὅς τις ὁ βροντᾷ ἐσι, φράσον. τῦτό με ποιεῖ τετρεμαίνειν.

ΣΩ. Αὗται βροντῶσι κυλινδόμεναι. ΣΤ. Τῷ τρόπῳ, ὦ πάντα σὺ τολμῶν;

ΣΩ. Ὅταν ἐμπλησθῶσ' ὕδατος πολλοῦ, καἀναγκασθῶσι φέρεσθαι

Κατακρημνάμεναι πλήρεις ὄμβρου δι' ἀνάγκην, εἶτα βαρεῖαι

Εἰς ἀλλήλας ἐμπίπλυσαι, ῥήγνυνθ' ὑπαλαγοῦσιν.

ΣΤ. Ὁ δ' ἀναγκάζων ἐστὶ τίς αὐτάς; οὐχ ὁ Ζεύς, ὥς τε φέρεσθαι; [ἐλελήθει,

ΣΩ. Ἠκις', ἀλλ' αἰθέριος δῖνος. ΣΤ. Δῖνος; τυτί μ' ὁ Ζεὺς οὐκ ὢν, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ Δῖνος νυνὶ βασιλεύων.

Ἀτὰρ οὐδέπω περὶ τοῦ πάλου ὑπὸ τῆς βροντῆς μ' ἐδίδαξας.

ΣΩ. Οὐκ ἤκουσάς μου, τὰς Νεφέλας ὕδατος μεσὰς ὅτι φημὶ,

Ἐμπιπλύσας εἰς ἀλλήλας πάλαγεῖν διὰ τὴν συκνότητα;

ΣΤ. Φέρε τυτὶ τῷ χρὴ πιστεύειν; ΣΩ. Ἀπὸ ζαυτοῦ γώ σε διδάξω.

So. Qualis Jupiter! minime: ne nugeris, nec enim Jupiter eſt *ullus*. ST. Quid ais tu? [pedi.

Quis igitur pluit? hoc enim primum mihi omnium ex-

So. Haeſcilicet; è magnis autem ſignis hoc te edocebo.

Age, ubi enim unquam abſque nubibus pluentem *Jovem* conſpicatus es?

Sin minus, oporteret ſereno aëre ipſum pluere, has autem ſecedere.

ST. Etiam per Apollinem; huic profecto rationi probe incubuiſti. [ere.

Atqui antehac Jovem certo putabam per cribrum mei-

At quis eſt qui tonat? dic mihi; hoc enim mihi terrorem incutit.

So. Hae eaedem tonant dum provolvuntur. ST. Quomodo ô tu audaciſſime?

So. Cùm repletae fuerint aquâ multâ, et coactae ut ferantur:

Et ſic ſuſpenſae imbri plenae, ut neceſſe eſt, deinde et graves

In ſe mutuo collapſae rumpuntur atque fragorem edunt.

ST. Quis autem eſt qui ipſas cogit, nonne Jupiter, ut ferantur?

So. Minime, ſed Aetherius turbo. ST. Turbo! hoc me latuerat, *ſcil.*

Jovem non eſſe ſed ejus vice Turbinem nunc regnare.

At nondum de fragore atque tonitru me docuiſti.

So. Annon audiviſti me? Nubes aio aqua repletas

In ſe mutuo collapſas fragorem edere propter denſitatem.

ST. Age, hoc quomodo poſſum credere? So. Ex te ipſo ego *id* te docebo.

ΣΩ. Ποῖος Ζεύς; οὐ μὴ λήρησης, οὐδ' ἐστὶ Ζεύς. ΣΤ. Τί λέγεις σύ;
Αλλὰ τίς ὕει; τυτὶ γὼ ἐμοί γ' ἀποφῆναι πρῶτον ἀπάντων.
ΣΩ. Αὗται δήπου, μεγάλοις δέ σ' ἐγὼ σημείοις αὐτὸ διδάξω.
Φέρε, πῦ γὼ πώποθ' ἁνὰ Νεφελῶν ὕοντ' ἤδη τεθέασαι;
Καί τοι χρῆν αἰθρίας ὢν αὐτὸν, ταύτας δ' ἀποδημεῖν.
ΣΤ. Νὴ τὸν Απόλλω, τύτῳ γέ τοι τῷ νυνὶ λόγῳ εὖ πεπτέφυσας·
Καί τοι πρώτερον τὸν Δί' ἀληθῶς ᾤμην διὰ κοσκίνου ὑρεῖν.
Αλλ' ὅς τις ὁ βροντᾷ ἐστι, φράσον. τῦτό με ποιεῖ τετρεμαίνειν.
ΣΩ. Αὗται βροντῶσι κυλινδόμεναι. ΣΤ. Τῷ τρόπῳ, ὦ πάντλα σὺ τολμῶν;
ΣΩ. Ὅταν ἐμπλησθῶσ' ὕδατος πολλοῦ, καὶ ἀναγκασθῶσι φέρεσθαι
Κατακρημνάμεναι πλήρεις ὄμβρου δι' ἀνάγκην, εἶτα βαρεῖαι
Εἰς ἀλλήλας ἐμπίπτουσαι, ῥήγνυται κἀ πάταγοῦσιν.
ΣΤ. Ὁ δ' ἀναγκάζων ἐστὶ τίς αὐτάς; οὐχ ὁ Ζεύς, ὥς τε φέρεσθαι; [ἐλελήθει,
ΣΩ. Ἥκιστ', ἀλλ' αἰθέριος δῖνος. ΣΤ. Δῖνος; τυτί μ' Ὁ Ζεὺς οὐκ ὢν, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ Δῖνος νυνὶ βασιλεύων.
Ατὰρ οὐδέπω περὶ τοῦ πάταγου κἀ τῆς βροντῆς μ' ἐδίδαξας.
ΣΩ. Οὐκ ἤκουσάς μου, τὰς Νεφέλας ὕδατος μεστὰς ὅτι φημὶ,
Εμπιπλούσας εἰς ἀλλήλας πάταγεῖν διὰ τὴν πυκνότητα;
ΣΤ. Φέρε τυτὶ τῷ χρὴ πιστεύειν; ΣΩ. Απὸ ζωντοῦ γώ σε διδάξω.

Ἠδὴ ζωμῦ Παναθηναίοις ἐμπλησθεὶς, εἶτ' ἐταράχθης
Τὴν γαστέρα, κ' κλόνος ἐξαίφνης αὐτὴν διεκορκορύζησεν;
ΣΤ. Νὴ τὸν Ἀπόλλω, κ' δεινὰ ποιεῖ γ' ἄθυς μοι καὶ τετάρακ',
Χ' ὥσπερ βρονλὴ τὸ ζωμίδιον παλαγεῖ, κ' δῃνὰ κέκραγμ'
Ατρέμας πρῶτον παππάξ· κ' ἔπειτ' ἐπάγει παπαπαππάξ.
Χ' ὅταν χέζω, κομιδῆ βροντᾷ παπαπαππάξ, ὥσπερ ἐκεῖναι.
ΣΩ. Σκέψαι τοίνυν γ' ἀπὸ γαστριδίου τυνὶ οἷα πέπορδας·
Τὸν δ' ἀέρα τόνδ' ὄντ' ἀπέραντον, πῶς οὐκ εἰκὸς μέγα βροντᾶν.
Ταῦτ' ἄρα κ' τὼ νόμαι' ἀλλήλοιν βρονλὴ κ' πορδὴ ὁμοίω.
ΣΤ. Αλλ' ὁ κεραυνὸς πόθεν αὖ φέρει, λάμπων πυρί; τοῦτο δίδαξον.
Καὶ καλαφρύζας βάλλων ἡμᾶς, τὰς δὲ ζῶνλας περιφλύει.
Τοῦτον γὰρ δὴ φανερῶς ὁ Ζεὺς ἵησ' ἐπὶ τοὺς ἐπιόρκους.
ΣΩ. Καὶ πῶς, ὦ μωρὲ σὺ, κ' Κρονίων ὄζων, κ' βεκκεσέλμνε,
Εἴπερ βάλλει τοὺς ἐπιόρκους, πῶς δῆτ' οὐχὶ Σίμων' ἐνέπρησεν,
Οὐδὲ Κλεώνυμον, οὐδὲ Θέωρον· καί τοι σφόδρα γ' εἰσ' ἐπίορκοι;
Αλλὰ τὸν αὑτοῦ γε νεὼν βάλλει, καὶ Σούνιον ἄκρον Αθηναίων,
Καὶ τὰς δρῦς τὰς μεγάλας. τί παθών; ὁ γὰρ δὴ δρῦς ἐπιορκεῖ.
ΣΤ. Οὐκ οἶδ', ἀτὰρ εὖ σὺ λέγειν φαίνει. τί γὰρ ἐστιν δῆθ' ὁ κεραυνός;

Nunquamne in Panathenaicis, jure oppletus, dein commotus fueris
Ventre? atque ita quaſſatio ipſum crepitare fecerit?
ST. Etiam per Apollinem et graviter me exagitat et tumultum ciet,
Ac veluti tonitru, juſculum perſonat, et ingentem fragorem edit,
Primò remiſſiùs pappax, dehinc ſonum infert papappax,
Et cum caco, prorſus intonat papapappax, ſicut illae.
SO. Animum adverte igitur, è ventriculo tantillo quantum pepederis.
Aërem autem, cum ſit infinitus, quomodo non aequum eſt magnopere intonare?
Haec utique etiam nomina, crepitus et tonitrus, ſibimet ſimilia ſunt.
ST. At fulmen unde provenit igni reſplendens? hoc me doceas.
Namque exſiccat nos dum ferit, viventeſque amburit.
Hoc ergo manifeſtè Jupiter in perjuros demittit.
SO. At quomodo, ô tu fatue, et Saturnia redolens, atque lunatice; [exuſſerit?
Si quidem in perjuros jaculatur, quo fit ut Simonem non
Neque Cleonymum neque Theorum, quoniam admodum ſunt perjuri.
At ſuam ipſius aedem jaculatur et Sunium promontorium Athenienſium,
Et quercus excelſas; quid ab his mali paſſus? quercus enim non pejerat.
ST. Neſcio: attamen recte dicere mihi videris; quid eſt ergo fulmen?

So. Cum intra ipſas ventus in altum ſublatus incluſus fuerit,
Ex interiore parte ipſas ceu veſicam inflat; ſic deinde vi
Ipſas perrumpens, foras effertur, vehementi impetu, propter craſſitiem:
A ſtridore atque impetu ſemetipſum accendens.
St. Ita per Jovem; mihi quoque certe hoc olim accidit in Jovialibus.
Aſſabam forte ventriculum cognatis meis, at per negligentiam non diſcindebam,
Ipſe autem inflatus fuit, atque ita medius crepans ipſos
Oculos mihi velut ſtercore conſperſit, atq; exuſſit faciem.

SYSTEMA PER PERICOPEN, VERSUUM XXVII.

SOCRATES, STREPSIADES.

O Tu mortalis qui praeclaram ſapientiam à nobis expetis, [eris?
Quam beatus inter Athenienſes atque *caeteros* Graecos
Si memor ſis ac diſcendi cupidus, et ſi laboris patientia
In animâ tuâ, neque fatigeris ſtando nec eundo: [inſit
Neque algens multum doleas, nec prandere cupias:
Vinoque abſtineas et gymnaſiis caeteriſque inſanis *voluptatibus*, [dicare convenit;
Atque hoc optimum judices quod virum prudentem ju-
Nempe vincere agendo, conſultando, ac linguâ certando.
St. At quod animum attinet firmum, curamque duro contentam ſtrato, [tantem,
Parcumque et vitae gravem ventrem: et oleribus vicſi-
Securus eſto audacter: quod ad haec attinet, incudem me praeſtare poſſem. [praeter ea quae nos:
So. Aliud nempe quicquam non putabis deum ullum,

ΣΩ. Ὅταν εἰς αὐτὰς ἄνεμος ξηρὸς μετεωριωθεὶς κα-
ταϰλειωθῇ,
Ἐνδοθεν αὐτὰς ὥσπερ ϰύσιν φυσᾷ· ϰἄπιθ' ὑπ' ἀνάγϰης
Ῥήξας αὐτὰς, ἔξω φέρε) σοβαρὸς, διὰ τὴν συϰνότηϛα,
Ὑπὸ τῦ ῥοίβδυ ϰ) τῆς ῥύμης αὐτὸς ἑαυϛὸν ϰαϛαϰαίων.
ΣΤ. Νὴ Δί', ἔγωγ' ὧν ἀτεχνῶς ἔπαθον τυϛὶ σοϛὲ Δι-
ασίοισιν.
Ὤπλων γασέρα τοῖς συγγνώσιν, ϰᾆτ' ὐϰ ἔχων ἀμελήσας.
Ἡ δ' ἄρ' ἐφυσᾶτ'· εἶτ' ἐξαίφνης διαλαϰήσασα σὺς αὐτὼ
Τὼ φθαλμὼ μυ σεσελίληϰεν, ϰ) ϰαϛέϰαυσεν τὸ σύσ-
ωπον.

ΣΤΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ, ΣΤΙΧΩΝ ϰζ.'

ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Ὦ τῆς μεγάλης σοφίας ἐπιθυμήσας ἄνθρωπε
σαρ' ἡμῶν·
Ὡς ἀδαίμων ἐν Αθηναίοις ϰ) τοῖς Ἕλλησι γνώσει,
Εἰ μνήμων ἔϊ ϰ) φρονϊσὴς, ϰ) τὸ ταλαίπωρον ἕνεϰεν
Ἐν τῇ ψυχῇ, ϰ) μὴ ϰάμνεις, μήθ' ἑσὼς, μήτε βαδίζων,
Μήτε γε ῥιγῶν ἄχθει λίαν, μήτε γ' ἀρισᾶν ἐπιθυμεῖς,
Οἴνυ τ' ἀπέχει, ϰ) γυμνασίων, ϰ) τῆ ἄλλων ἀνοήτων·
Καὶ βέλτισον τῦτο νομίζεις, ὅπερ εἰϰὸς δεξιὸν ἄνδρα,
Νιϰᾶν σράτων ϰ) βυλάων, ϰ) τῇ γλώτῃ σολεμίζων.
ΣΤ. Ἀλλ' ἕνεϰέν γε ψυχῆς ϛερρᾶς, δυσϰολοϰοίτυ τε
μερίμνης,
Καὶ φειδωλῦ ϰ) τρυσιβίυ γασρὸς ϰ) θυμβρεπιδείπνυ,
Ἀμέλει θαῤῥῶν, ἕνεϰα τύτων ἐπιχαλϰάδην σαρέχοιμ' ἄν.
ΣΩ. Ἄλλο τι δῆτ' ὐ νομιεῖς εἶναϛ θεὸν ὐδένα, σλὴν ἅ-
περ ἡμεῖς,

Τὸ Χάος τυλὶ, ϗ τὰς Νεφέλας, ϗ τὴν Γλῶτταν, τρία ταυλί.

ΣΤ. Οὐδ' ἂν διαλεχθείην ἀτεχνῶς τοῖς ἄλλοις, ὑδ' ἂν ἀπαντῶν·
Οὐδ' ἂν θύσαιμ', ὑδ' ἂν σπείσαιμ', ὑδ' ἐπιθείην λιβανωτόν.

ΧΟ. Λέγε νῦν ἡμῖν, ὅ, τι ζοι δρῶμεν, θαῤῥῶν· ὡς ὐκ ἀτυχήσεις,
Ἡμᾶς τιμῶν, ϗ θαυμάζων, ϗ ζητῶν δεξιὸς εἶναι.

ΣΤ. Ω δέσποιναι, δέομαι τοίνυν γ' ὑμῶν τυτὶ σάυ μικρὸν,
Τῶν Ἑλλήνων εἶναί με λέγειν ἐκαλὸν σαδίοισιν ἄριστον.

ΧΟ. Αλλ' ἔσαι ζοι τῦτο σαρ' ἡμῶν· ὥστε τολοιπόν γ' ἀπὸ τυδὶ
Εν τῷ δήμῳ γνώμας ὑδεὶς νικήσει σλείονας ἢ σύ.

ΣΤ. Μή μοί γε λέγειν γνώμας μεγάλας. ὐ γὰ τύτων ἐπιθυμῶ·
Αλλ' ὅσ' ἐμαυτῷ σρεψοδικῆσαι, ϗ τὺς χρήσας διολιθεῖν.

ΧΟ. Τάξι τοίνυν γ', ὧν ἰμείρις· ὐ γὰ μεγάλων ἐπιθυμεῖς.
Αλλὰ σεαυτὸν σαράδος θαῤῥῶν τοῖς ἡμετέροις σοσπόλοισιν.

ΣΤ. Δράσω τῦθ' ὑμῖν σισάσας. ἡ γὰ ἀνάγκη με σίεζι,
Διὰ τὺς ἵππυς τὺς Κοππαλίας, ϗ τὸν γάμον ὅς μ' ἐπέτριψεν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ ΜΟΝΟΣ.

ΝΥΝ ἦν χρήσθων ἀτεχνῶς ὅτι βύλον).
Τυλὶ τό γ' ἐμὸν σῶμ' αὐτοῖσι
Παρέχω τύπλειν, σεινῆν, διψῆν,
Αὐχμεῖν, ῥιγῶν, ἀσκὸν δέρειν·

Hoc Chaos ſcilicet atque nubes et linguam: haecce tria?
ST. Imo, profecto neque alloquar alios deos, ne ſi obviam ipſis eam,
Neque ſacrificem, neque libem, neque thus apponam.
CH. Dic nunc nobis audacter, quid tibi faciamus: quoniam non feres repulſam,
Dum nos colis, et admiraris, prudens eſſe operam das.
ST. O dominae, vos igitur rogo rem prorſus exiguam:
Nempe Graecos ut caeteros praecedam dicendo centum ſtadiis.
CH. Hoc tibi à nobis feres ita ut in poſterum, vel ex hoc momento,
Inter populum ſententias magnas nemo plures quam tu vincere poterit.
ST. Ne mihi magnas ſententias dicite, has enim non [expeto.
Sed quantum ad meipſum ſpectat, ut jus invertam et foeneratores deperdam.
CH. Compos igitur voti eris; non enim magna poſcis.
At teipſum bono animo trade noſtris miniſtris.
ST. Hoc faciam, vobis fretus; neceſſitas enim me premit
Propter equos coppatias et conjugium quod me peſſum-dedit.

ACTUS PRIMI SCENA QUINTA.

STREPSIADES SOLUS.

NUnc ergo aſperè me tractent, ut ipſis libet.
Hocce meum corpus ipſis
Praebeo ad caedendum, eſuriendum, ſitiendum,
Squaleſcendum, frigeſcendum, et pellem excoriandum:

Dummodo debita effugiam,
Hominibus etiam habear
Audax, linguax, temerarius, impetuoſus,
Execrandus, mendaciorum conglutinator,
Verborum inventor, in litibus exercitatus,
Leguleius, loquax, vulpes, veterator,
Verbero, ſimulator, ardelio, inſolens,
Cento, impurus,
Verſutus, moleſtus, nugarum ſectator.
Haec ſi de me dixerint, cùm obviam eunt,
Faciant ſedulo quodcunque ipſis libet.
Et ſi voluerint, per Cererem,
Ex me chordam
Sophiſtis apponant.

ACTUS PRIMI SCENA SEXTA.

SOCRATES, STREPSIADES, CHORUS.

COnſtantia ſane animi huic adeſt
Non imbellis ſed impigra, ſat ſcias autem, quòd,
Haec ſi à me didiceris,
Gloriam ad coelos elatam
Inter mortales obtinebis.
ST. Quid mihi fiet?
SO. Perpetuo mecum
Vitam exoptatiſſimam omnium
Hominum deges.
ST. Hoc utique ego
Quando videbo?
SO. Adeo ut multi tuas
Ante fores

Εἴπερ τὰ χρέα διαφλέξῃμαι,
Τοῖς ἀνθρώποις τ' εἶναι δόξω
Θρασὺς, εὔγλωττος, τολμηρὸς, ἴτης,
Βδελυρὸς, ψαδῶν συσκολιὸς,
Εὐρεσιεπὴς, περίτριμμα δικῶν,
Κύρβις, κρόταλον, κίναδος, τρύμη,
Μάθλης, εἴρων, γλοιὸς, ἀλαζών,
Κέντρων, μιαρὸς,
Στρόφις, ἀργαλέος, μαλιολοιχός.
Ταῦτ' εἴ με λέγουσιν ἅπαντῶντες,
Δρώντων ἀτεχνῶς ὅ,τι χρήζουσι·
Κ' εἰ βύλοι), νὴ τὴν Δήμη-
τρ', ἐκ μὲ χορδὴν
Τοῖς φροντισαῖς παραθέντων.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΣΩ. ΥΗμα μὲν πάρεσι τῷδε
Οὐκ ἄτολμον, ἀλλ' ἕτοιμον. ἴωδι δ' ὡς
Ταῦτα μαθὼν παρ' ἐμὲ,
Κλέος ὑρανόμηκες
Εν βροτοῖσιν ἕξεις.
ΣΤ. Τί πείσομαι;
ΣΩ. Τὸν πάντα χρόνον μετ' ἐμὲ
Ζηλωτότατον βίον ἀν-
θρώπων διάξεις.
ΣΤ. Ἀράγε τῦτ' ἄρ' ἐγὼ
Πότ' ὄψομαι;
ΣΩ. Ὡς τε σὲ πολλὰς
Επὶ ταῖσι θύραις

Αεὶ καθῆσθαι,
Βυλομένους ἀνακοινῶσθαι
Τὲ, ϗ ἐς λόγον ἐλθεῖν,
Πράγματα καὶ γραφὰς
Πολλῶν ταλάντων
Ἀξια σῇ φρενὶ
Συμβυλάσομένους μετὰ σοῦ. [δάσκει,
Χ. Ἀλλ' ἐγχείρει τὸν πρεσβύτην, ὅ,τι περ μέλλεις, πρωδι-
Καὶ διακίνει τὸν νοῦν αὐτῦ, ϗ τῆς γνώμης ἀποπειρῶ.
Σ Ω. Αγε δὴ κάτειπέ μοι σὺ τὸν σαυτῦ τρόπον,
Ἵν' αὐτὸν εἰδὼς, ὅς τις ἐστὶ, μηχανὰς
Ηδη 'πὶ τύτοις πρὸς σὲ καινὰς προσφέρω.
Σ Τ. Τί δὲ, τειχομαχεῖν μοι διανοεῖ πρὸς τῶν θεῶν;
Σ Ω. Οὔκ· ἀλλὰ βραχέα ϗ συνθέσθαι βύλομαι.
Εἰ μνημονικὸς εἶ. Σ Τ. Δύο τρόπω, νὴ τὸν Δία.
Εἰ μὲν γ' ὀφειλέτας μοι, μνήμων ὢν πάνυ·
Εὰν δ' ὀφείλω, χέτλιος ἐπιλήσμων πάνυ.
Σ Ω. Ενεσι δῆτά σοι λέγειν ἐν τῇ φύσει;
Σ Τ. Λέγειν μὲν ὐκ ἔνες', ἀποσερεῖν δ' ἔνι.
Σ Ω. Πῶς ἂν δυνήσει μανθάνειν; Σ Τ. Αμέλει καλῶς.
Σ Ω. Αγε νῦν, ὅπως, ὅταν τι πρεσβάλωμαι σοφὸν
Περὶ τῶν μετεώρων, ἀθέως ὑφαρπάσει.
Σ Τ. Τί δαί; κυνηδὸν τὴν σοφίαν σιτήσομαι;
Σ Ω. Ανθρωπος ἀμαθὴς ὑτοσὶ ϗ βάρβαρος.
Δέδοικά σ', ὦ πρεσβῦτα, μὴ πληγῶν δέῃ.
Φέρ' ἴδω τί δρᾷς, ἤν τις σε τύπτῃ. Σ Τ. Τύπτομαι.
Κἄπειτ' ἐπιχὼν ὀλίγον, ἐπιμαρτύρομαι·
Εἶτ' αὖθις ἀκαρῆ διαλιπὼν, δικάζομαι.
Σ Ω. Ιθι νῦν, καλάθυ θοιμάτιον. Σ Τ. Ηδίκηκά τι;
Σ Ω. Οὔκ, ἀλλὰ γυμνὺς εἰσιέναι νομίζεται.

Semper aſſideant,
Cupientes communicare,
Et in colloquium venire;
De intentione ac depulſione litium
Multis talentis
Aeſtimandarum, ex animo tuo
Conſultaturi tecum.
CH. At aggredere, ſenem, quod ſtatuiſti, praedocere:
Atque animum ejus permove, et ingenium explora.
SO. Age, jam dic mihi tu mores tuos;
Ut ipſis cognitis, quales ſint, machinas
Statim poſtea tibi novas admoveam.
ST. Quid ergo? expugnare me cogitas, per deos?
SO. Non; ſed paucis te interrogare volo.
Num memoria vales? ST. Duobus modis, per Jovem.
Siquid ſane mihi debeatur, memor *ſum* prorſus.
Sin vero debeam miſer, oblivioſus admodum.
SO. Nunquid tibi ineſt dicendi facultas naturâ?
ST. Dicendi quidem non eſt, fraudandi autem eſt.
SO. Quomodo igitur diſcere poteris? ST. Securus eſto:
optime.
SO. Age jam, ut, quando quid proponam doctum
De rebus ſublimibus, tu ſtatim arripias.
ST. Quid ergo? canumne more ſapientiâ veſcar?
SO. Homo hicce ineptus eſt ac barbarus.
Metuo tibi, ſenex, ne flagris egeas.
Sine, videam; quid agis, ſiquis te verberet? ST. Verberor.
Poſt, ubi paululum me continui, teſtes cito.
Dein rurſus, momento interjecto, jure ago.
SO. Age nunc depone veſtem. ST. Nunquid mali com-
SO. Non; ſed nudos ingredi mos eſt. [merui?

ST. At non furtum rimaturus ego ingredior.
SO. Depone: quid nugas agis? ST. Dic mihi hoc jam.
Si diligens fuero, et prompte didicero,
Cuinam discipulorum similis ero?
SO. Ingenio nihil à Chaerephonte discrepabis.
ST. Hei mihi misero! semimortuus fiam.
SO. Minimè: ne id dixeris; sed sequere me
Properans huc ocyùs. ST. In manus jam
Des mihi mellitam placentam priùs; ut mihi metuo,
Intrans ac si Trophonii *antrum adirem!*
SO. Ingredere: quid tempus teris prae foribus?

COMMATION, VERSUUM VIII.

CHORUS.

I Pede fausto: magnanimitatem
Propter hanc,
Foelicitas adsit
Huic homini, quòd, provectus
In extremam aetatem,
Juvenilibus ingenium suum
Rebus imbuit,
Et sapientiam excolit.

PARABASIS CHORI, VERSUUM XLV.

Trochaïci Catalectici.

O Spectatores, ad vos loquar liberè
Vera: etiam per Bacchum qui me eduxit.
Ita ipse vincam et sapiens existimer.

ΣΤ. Αλλ' οὐχὶ φωράσων ἐγώ γ' εἰσέρχομαι.
ΣΩ. Καλάθυ· τί λήρεῖς; ΣΤ. Εἰπὲ δὴ νῦν μοι τοδί.
Ην ἐπιμελὴς ὦ, κ' σωθύμως μανθάνω,
Τῷ σῷ μαθητῇ ἐμφερὴς γνήσομαι;
ΣΩ. Οὐδὲν διοίσεις Χαιρεφῶντος τὴν φύσιν.
ΣΤ. Οἴμοι κακοδαίμων, ἠμιθνὴς γνήσομαι;
ΣΩ. Οὐ μὴ λαλήσῃς, ἀλλ' ἀκολυθήσῃς ἐμοὶ,
Ανύσας τί, δᾳδὶ θᾶττον. ΣΤ. Ες τὼ χεῖρέ νυν
Δός μοι μελιτῦταν σωτερον· ὡς δέδοικ' ἐγὼ,
Εἴσω καταβαίνων, ὥσπερ ἐς Τροφωνίυ.
ΣΩ. Χώρει· τί κυπλάζεις ἔχων σερὶ τὴν θύραν.

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ, ΚΩΛΩΝ ή.

ΧΟΡΟΣ.

Αλλ' ἴθι χαίρων· τῆς ἀνδρείας
Εἵνεκα ταύτης,
Εὐτυχία γνοιτ' ἀν-
θρώπῳ, ὅτι σωήκων
Ες βαθὺ τῆς ἡλικίας,
Νεωτέροις τὴν φύσιν αὐτῦ
Πράγμασι χρωλίζει),
Καὶ σοφίαν ἐπασκεῖ.

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ ΧΟΡΟΥ, ΚΩΛΩΝ μέ.

Τροχαϊκοὶ Καταληκλικοί.

Ω Θεώμοι, καλερῶ σωὸς γ' ὑμᾶς ἐλθέρως
Τᾶληθῆ, νὴ τὸν Διόνυσον, τὸν ἐκθρέψαντά με.
Οὕτω νικήσαιμ' ἔγωγε κ' νομιζοίμην σοφὸς,

Ὡς ὑμᾶς ἡγέμωνος εἶναι θεαλὰς δεξιάς,
Καὶ ταύτην σοφώτατ' ἔχειν τὴν ἐμὴν κωμῳδιῶν,
Πρώτας ἠξίωσ' ἀναγεῦσ' ὑμᾶς, ἣ παρέχε μοι
Εργον πλεῖσον· εἶτ' ἀνεχώρουν ὑπ' ἀνδρῶν φορτικῶν
Ἠτιμωθεὶς οὐκ ἄξιος ὤν. ταῦτ' οὖν ὑμῖν μέμφομαι
Τοῖς σοφοῖς, ὧν οὕνεκ' ἐγὼ ταῦτ' ἐπραγματόμην.
Αλλ' οὐδ' ὡς ὑμὴν ποθ' ἑκὼν πεῖσθώσω τὰς δεξιάς.
Εξότου γὰρ ἐνθάδ' ὑπ' ἀνδρῶν, οἷς ἥδυ μ' ἐλέγειν,
Χὠ σώφρων τε χ' ὁ καταπύγων ἄριστ' ἠκουσάτην,
Κἀγὼ (παρθένος γὰρ ἔτ' ἦν, κοὐκ ἐξῆν πω μοι τεκεῖν)
Εξέθηκα, παῖς δ' ἑτέρα τις λαβοῦσ' ἀνείλετο,
Ὑμεῖς δ' ἐξεθρέψατε γνησίως, κἀπαιδεύσατε.
Εκ τούτου μοι πίστ' παρ' ὑμῖν γνώμης ἔσθ' ὅρκια.
Νῦν οὖν, Ηλέκτραν κατ' ἐκείνην, ἥδ' ἡ κωμῳδία
Ζητοῦσ' ἦλθεν, ἢν πού τιν' τύχῃ θεαταῖς οὕτω σοφοῖς.
Γνώσεσθε γάρ, ἅτ' ἴδιον, ταδελφοῦ τὸν βόστρυχον.
Ὡς δὲ σώφρων ἐστὶ φύσει, σκέψασθ'· ἥτις πρῶτα μὲν
Οὐδὲν ἦλθε ῥαψαμένη σκύτινον καθειμένον,
Ερυθρὸν ἐξ ἄκρου, παχύ· τοῖς παιδίοις ἵν' ᾖ γέλως·
Οὐδ' ἔσκωψε τὰς φαλακρὰς, οὐδὲ κόρδαξ' ἔλκυσεν·
Οὐδὲ πρεσβύτης ὁ λέγων τἄπη, τῇ βακτηρίᾳ
Τύπτει τὸν παρόντ', ἀφανίζων πονηρὰ σκώμματα·
Οὐδ' εἰσῆξε δᾷδας ἔχουσ'· οὐδ' ἰύ, ἰὺ βοᾷ·
Αλλ' αὐτῇ καθ' τοῖς ἔπεσιν πιστεύουσ' ἐλήλυθεν.
Κἀγὼ μὲν τοιοῦτος ἀνὴρ ὢν ποιητὴς, οὐ κομῶ,
Οὐδ' ὑμᾶς ζητῶ ξαπαλᾶν δὶς καὶ τρὶς ταὐτ' εἰσάγων·
Αλλ' ἀεὶ καινὰς ἰδέας εἰσφέρω, σοφίζομαι,
Οὐδὲν ἀλλήλοισιν ὁμοίας καὶ πάσας δεξιάς.
Ὃς μέγιστον ὄνλα Κλεὼν ἔπαυσ' ἐς τὴν γαστέρα,
Κοὐκέτ' εἰσαῦθίς γ' ἐπεπήδησά γ' αὐτῷ κειμένῳ.

Ut vos existimo esse spectatores candidos,
Et hanc elaboratissimam esse mearum fabularum.
Primos vos volui degustare hanc, quae facessit mihi,
Negotii multum; post fecessi, a viris odiosis
Victus indigne; haec ergo apud vos queror
Sapientes, in quorum gratiam haec commentatus sum.
At non ita lubens eos, qui de vobis candidi sunt, prodam.
Ex quo enim hîc à viris, quibus etiam ipsis gratum est
Et modestus et cinaedus optimè audierunt: [dicere,
Et ego quoque (virgo enim adhuc eram, nec mihi ullo
modo parere licebat)
Exposui *foetum*; puella autem alia acceptum sustulit:
Vos verò educâstis ingenuè et instituistis: [dera.
Ex hoc *inquam* mihi fida sunt à vobis *vestri* suffragii foe-
Nunc ergo, velut Electra *olim* illa, haec comoedia
Quaeritatum venit, si cubi in spectatores incidat adeo
Agnoscet enim, si viderit, fratris caesariem. [doctos.
Quàm modesta autem sit naturâ videte: quae primo sanè
Venit, nihil consutum habens coriaceum, demissum,
A summo rubrum, crassum; pueris quo risus fiat.
Nec irrisit calvos, nec cordacem saltavit:
Neque senex, qui carmina recitat, baculo
Praesentem ferit, ita celans malos jocos,
Nec introduxit faces, nec clamat heu! heu!
Sed, sibimet ac carminibus confidens, prodiit.
Atque ego quidem, talis cùm sim poëta, non superbio:
Nec vos fallere conor, bis terve eadem introducendo:
At semper novas inducens formas, ex arte ago,
Nihil inter se similes, et *tamen* omnes probas.
Qui Cleonem, maximum licet, in ventrem perculi:
Nec tamen iterum insultavi ipsi jacenti.

Hi autem, ubi ſemel praebuerat anſam Hyperbolus,
Hunc miſerum proculcant perpetuo atque ejus matrem.
Eupolis quidem Maricam primum protulit *in ſcenam*,
Noſtros pervertens Equites malè malus.
Addens ipſis Anum ebriam, Cordacis *ſaltandi* gratiâ:
Quam Phrynichus olim finxerat, quam belŀua devoravit.
Quam exinde rurſus Hermippus finxit in Hyperbolum.
Atque alii jam omnes impetum faciunt in Hyperbolum,
Imagines Anguillarum meas imitantes.
Quicunque igitur his arridet, meis ne laetetur.
Quòd ſi me meiſque inventis delectemini,
In tempus reliquum rectè mihi ſapere videbimini.

ODE ET STROPHE, VERSUUM XII.

CH. CElſipotentem deorum
Jovem regem in chorum
Principio magnum invoco:
Validumque tridentis
Arbitrum, terraeque et ſal-
ſi maris ferocem quaſſatorem:
Et celebrem noſtrum patrem
Aethera venerandum, qui vitam fovet omnium:
Equorumque altorem qui
Splendidis radiis occupat
Terrae ſolum, magnus inter deos,
Et inter mortales numen.

Οὗτοι δ', ὡς ἅπαξ παρέδωκεν λαβὴν Ὑπέρβολος,
Τοῦτον δείλαιον κολετρῶσ' αἰεὶ, κὴ τὴν μητέρα.
Εὔπολις μὲν τὸν Μαρικᾶν πρώτιστον παρείλκυσεν,
Εκτρέψας τὰς ἡμετέρας Ἱππέας κακὸς κακῶς·
Προσδεὶς αὐτῷ γραῶν μεθύσην, τὸ κόρδακος ὕνεκα·
Ἦν Φρύνιχος πάλαι ποιήσ', ἣν τὸ κῆτος ἤσθιεν.
Εἶθ' Ἕρμιππος αὖθις ποιήκεν εἰς Ὑπέρβολον.
Αλλοι τ' ἤδη πάντες ἐρείδουσιν εἰς Ὑπέρβολον,
Τὰς εἰκὰς τὰς ἐσχέλεων τὰς ἐμὰς μιμούμενοι.
Ὅς τις δ' ἐν τούτοισι γελᾷ, τοῖς ἐμοῖς μὴ χαιρέτω.
Ην δ' ἐμοὶ κὴ τοῖσιν ἐμοῖς ἀφραίνηθ' ἁρήμασιν,
Ες τὰς ὥρας τὰς ἑτέρας εὖ φρονεῖν δοκήσει.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ, ΚΩΛΩΝ ιβ'.

Χ. Ὑψιμέδοντα μὲν θεῶν
Ζῆνα τύραννον, ἐς χορὸν
Πρῶτα μέγαν κικλήσκω·
Τόν τε μεγαθενῆ τριαί-
νης ταμίαν, γῆς τε κὴ ἁλ-
μυρᾶς θαλάσσης ἄγριον μοχλευτήν·
Καὶ μεγαλώνυμον ἠμέτερον παλέ-
ῳ Αἰθέρα, σεμνόταλον βιοθρέμμονα πάντων.
Τόν θ' ἱπποπώλαν, ὃς ὑπερ-
λάμπροις ἀκτῖσιν καλέχει
Γῆς πέδον, μέγας ἐν θεοῖς,
Εν θνητοῖσί τε δαίμων.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ κ.

Τροχαϊκοὶ Τετράμετροι Καταληκτικοί.

Χ. Ὦ Σοφώταλοι θεαταί, δεῦρο τὸν νῶν προσέχετε.
Ἠδικημένοι γὰρ ὔμμιν μεμφόμεθ' ἐναντίον.
Πλεῖστα γὰρ θεῶν ἁπάντων ὠφελήσαις τὴν πόλιν,
Δαιμόνων ἡμῖν μόναις οὐ θύετ' οὐδὲ σπένδετε,
Αἵ τινες τηρῶμεν ὑμᾶς. ἦν γὰρ ἤ τις ἔξοδος
Μηδενὶ ξὺν νῷ, τότ' ἢ βροντῶμεν, ἢ ψεκάζομεν.
Εἶτα τὸν θεοῖσιν ἐχθρὸν βυρσοδέψην Παφλαγόνα
Ἡνίχ' ἡρεῖσθε στρατηγὸν, τὰς ὀφρῦς συνήγομεν,
Καὶ ποιοῦμεν δεινά· βροντὴ δ' ἐρράγη δι' ἀστραπῆς·
Ἡ Σελήνη δ' ἐξέλιπέ γε τὰς ὁδούς· ὁ δ' Ἥλιος
Τὴν θρυαλλίδ' εἰς ἑαυτὸν ἀθέως συνελκύσας,
Οὐ φανεῖν ἔφασκεν ὑμῖν, εἰ στρατηγήσει Κλέων.
Ἀλλ' ὅμως εἵλεσθε τοῦτον. φασὶ γὰρ δυσβουλίαν
Τῇδε τῇ πόλει προσεῖναι· ταῦτα μὲν τοι τοὺς θεούς,
Ἅτ' ἂν ὑμεῖς ἐξαμάρτητ', ἐπὶ τὸ βέλτιον τρέπειν.
Ὡς δὲ κἀγὼ τοῦτο ξυνοίσει, ῥᾳδίως διδάξομεν.
Ἢν Κλέωνα τὸν λάρον δώρων ἑλόντες κἀκλοπῆς,
Εἶτα φιμώσητε τούτῳ τῷ ξύλῳ τὸν αὐχένα,
Αὖθις ἐς τ' ἀρχαῖον, ὑμῖν εἴ τι καξημάρτηθ',
Ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πρᾶγμα τῇ πόλει ξυνοίσει.

ΑΝΤΩΔΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ, ΚΩΛΩΝ ιϛ'.

Χ. Ἀμφί μοι αὖτε Φοῖβ' ἄναξ
Δήλιε, Κυνθίαν ἔχων
Ὑψικέραλα πέτραν·

EPIRREMA VERSUUM XX.
Trochaici Octonarii Catalectici.

C. O Sapientiſſimi ſpectatores, huc animum advertite;
Injuria enim affectae vos adverſus querimur.
Nam cùm deorum omnium maxime civitati proſumus;
Nobis divûm ſolis, nec ſacrificatis nec libatis,
Quae conſervamus vos; ſiqua enim ſit expeditio
Nullâ cum ratione *incepta*, tunc aut tonamus aut guttatim pluimus.
Praetereà, diis odioſum coriarium Paphlagonem
Quando elegiſtis ducem, ſupercilia contraximus,
Et graviter tulimus; tonitru autem è fulgure erupit,
Luna quoque deſeruit vias: ſol vero,
Ellychnio in ſe ſtatim contracto,
Lucere negavit vobis, ſi exercitui praeeſſet Cleon.
Nihilominus elegiſtis eum; *vulgo* enim aiunt, ſtultum
Civitati veſtrae ineſſe: ea autem deos, [conſilium
Quae vos peccatis, in melius convertere *ſolere*.
Quomodo autem et hoc profuturum ſit, facile docebimus.
Si Cleone laro repetundarum damnato atque peculatûs,
Poſt ligno interſtringatis hujus gulam;
Rurſus in priſtinum vobis, et ſiquid peccatum fuerit,
In melius, res *publica* civitati cedet.

ANTODE ET ANTISTROPHE, VERSUUM XII.

C. ADſis mihi rurſus, ô rex Apollo,
Delie, Cynthium tenens
Altijugum ſcopulum:

Tuque, Epheſi beata quae
Auream tenes aedem, in quâ
Puellae te Lydae magnificè colunt:
Tuque indigena noſtra dea,
Aegidis agitatrix, urbis praeſes Minerva:
Tuque, Parnaſium qui occupans
Scopulum, cum facibus luces,
Bacchas inter Delphicas eminens,
Comeſſator Jacche.

ANTEPIRREMA VERSUUM XX.

C. QUando nos huc contendere parati fuimus,
Luna nobis obviàm facta, mandavit dicere
Primùm quidem ſalutem Athenienſibus et eorum ſociis.
Deinde ſe iraſci dixit: gravia enim ſe paſſam eſſe,
Cùm prodeſſet vobis omnibus, non verbis ſed re manifeſtâ:
Primum ſane quovis menſe, *quod* taedas *attinet*, non minus drachmâ:
Ita ut etiam omnes dicant, veſperi *domo* exeuntes,
Ne facem emas puer: quoniam lumen lunae clarum eſt.
Caetera quoque vos rectè facere ait et non tranſigere dies
Omnino rectè, ſed ſuſque deque permiſcere.
Itaque minari ſibi, inquit deos ubique:
Quoties fruſtrantur epulis ac domum abeunt
Feſtum non conſecuti, juxta rationem dierum.
Deinde cùm ſacrificare oportet, quaeſtionem adhibetis et judicia exercetis.
Saepe autem, nobis diis jejunium celebrantibus,
Quando ſcilicet lugemus Memnonem aut Sarpedonem;
Libatis vos ac ridetis ideo, quòd ſorte deſignatus Hyperbolus

Ἦτ' Ἐφέσυ μάκαιρα πάγ-
χρυσον ἔχεις οἶκον· ἐν ᾧ
Κόραι ζε Λυδῶν μεγάλως σέβυσιν.
Ἦτ' ἐπιχώριος ἡμελέρα θεὸς,
Αἰγίδος ἡνίοχος, πολιοῦχος Αθάνα·
Παρνασίαν θ' ὃς κατέχων
Πέτραν, σὺν πεύκαις σελαγεῖ,
Βάκχαις Δελφίσιν ἐμπρέπων,
Κωμασὴς Διόνυσος.

ΑΝΤΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ κ'.

Τροχαϊκοὶ Τετράμελροι Καταληκλικοί.

Χ. ΗΝίχ' ἡμεῖς δεῦρ' ἀφορμᾶσθαι παρεσκεάσμεθα,
Ἡ Σελήνη συνλυχοῦσ' ἡμῖν, ἐπέσειλε φράσαι,
Πρῶτα μὲν χαίρειν Αθηναίοισι, καὶ τοῖς ξυμμάχοις·
Εἶτα θυμαίνειν ἔφασκε· δεινὰ γὰρ πεπονθέναι,
Ωφελοῦσ' ὑμᾶς ἄπανλας, οὐ λόγοις, ἀλλ' ἐμφανῶς.
Πρῶτα μὲν τῦ μηνὸς εἰς δᾳδ' οὐκ ἔλατλον, ἢ δραχμήν·
Ὥς τε καὶ λέγειν ἄπανλας, ἐξιόνλας ἑσπέρας·
Μὴ πρίω παῖ δᾳδ', ἐπειδὴ φῶς Σεληναίης καλόν.
Ἄλλα τ' εὖ δρᾶν φησὶν ὑμᾶς, κοὐκ ἄγειν τὰς ἡμέρας
Οὐδὲν ὀρθῶς, ἀλλ' ἄνω τε καὶ κάτω κυδοιδοπᾶν.
Ὡς τ' ἀπειλεῖν φησὶν αὐτῇ τοὺς θεοὺς ἑκάσλε,
Ἡνίκ' ἂν ψαθωσι δεῖπνα, καπίωσιν οἴκαδε,
Τῆς ἑορλῆς μὴ τυχόνλες, καλὰ λόγον τῆς ἡμερῶν.
Κᾆθ', ὅταν θύειν δέῃ, σρεβλοῦτε καὶ δικάζελε.
Πολλάκις δ' ἡμῶν ἀγόνλων τὰς θεῶν ἀπασίαν,
Ἡνίκ' ἂν πεθῶμεν ἢ τὸν Μέμνον', ἢ Σαρπηδόνα·
Σπένδεθ' ὑμεῖς, καὶ γελᾶτ', ἀνθ' ὧν λαχὼν Ὑπέρβολος

Τῆτες ἱερομνημονεῖν, κἄπειθ' ὑφ' ἡμῶν τῶν θεῶν
Τὸν στέφανον ἀφῃρέθη. μᾶλλον γὰ ὕτως ἔσται,
Καλὰ Σελήνην ὡς ἄγειν χρὴ τὺς βίᾳ τὰς ἡμέρας.

Τρίμετροι Ιαμβικοί.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ΜΑ τὴν Ἀναπνοὴν, μὰ τὸ Χάος, μὰ τὸν Ἀέρα,
Οὐκ εἶδον ὕτως ἄνδρ' ἄγροικον ὐδένα,
Οὐδ' ἄπορον, ὐδὲ σκαιὸν, ὐδ' ἐπιλήσμονα·
Ὅς τις σκαλαθυρμάτι' ἅπερ μικρὰ μανθάνων,
Ταῦτ' ἐπιλέλησαι πρὶν μαθεῖν. ὅμως γε μὴν
Αὐτὸν καλῶ θύραζε δᾳρὶ πρὸς τὸ φῶς.
Πῦ Στρεψιάδης; ἔξει τὸν ἀσκάντην λαβών.
ΣΤ. Ἀλλ' ὐκ ἐῶσί μ' ἐξελεγχεῖν οἱ κόρεις.
ΣΩ. Ἀνύσας τί, κἀλάθυ, κἀπόπεχε τὸν νοῦν. ΣΤ. Ἰδού.
ΣΩ. Ἄγε δὴ τί βούλει πρῶτα νυνὶ μανθάνειν,
Ὧν ὐκ ἐδιδάχθης πώποτ' ὐδέν; εἰπέ μοι.
Πότερα περὶ μέτρων, ἢ περὶ ἐπῶν, ἢ ῥυθμῶν;
ΣΤ. Περὶ τῶν μέτρων ἔγωγ'. ἔπαλχος γὰ πρώην
Ὑπ' ἀλφιτοπαμοιβῶν παρεκόπην διχοινίκῳ.
ΣΩ. Οὐ τοῦτ' ἐρωτῶ σ'· ἀλλ' ὅ, τι κάλλιστον μέτρον
Ἡγεῖ· πότερον τὸ τρίμετρον, ἢ τὸ τετράμετρον;
ΣΤ. Ἐγὼ μὲν ὐδὲν πρότερον ἡμιεκτέου.
ΣΩ. Οὐδὲν λέγεις, ὦ θρῶπε. ΣΤ. Περίδου νυν ἐμοὶ,
Εἰ μὴ τετράμετρόν ἐστιν ἡμιεκτέον.
ΣΩ. Ἐς κόρακας, ὡς ἄγροικος εἶ καὶ δυσμαθής.
Ταχύ γ' ἂν δύναιο μανθάνειν σὺ περὶ ῥυθμῶν.
ΣΤ. Τί δέ μ' ὠφελήσει' οἱ ῥυθμοὶ πρὸς τἄλφιτα;
ΣΩ. Πρῶτον μὲν εἶναι καμψὸν ἐν συνουσίᾳ·

Hoc anno ſacrorum ſcriba, poſtea à nobis Diis
Coronâ privatus fuerit: magis enim ita noverit,
Ad lunae curſum, ut oporteat inſtituere vitae dies.

ACTUS SECUNDI SCENA PRIMA.

Senarii Iambici.

SOCRATES, STREPSIADES.

PER halitum, per chaos, per aëra, [quam,
Nunquam vidi adeo agreſtem hominem quen-
Nec adeo ineptum, nec inſcitum, nec oblivioſum:
Qui, dum nugamenta quaedam exilia diſcit,
Prius eorum oblitus eſt quam didicit; veruntamen
Ipſum foras huc evocabo in lucem.
Ubi Strepſiades? exi foras grabbatum ſimul efferens.
ST. At efferre non me ſinunt cimices. [cum me.
SO. Actutum depone, atque animum adverte. ST. Ec-
SO. Age jam, quid vis primum omnium nunc diſcere,
Quorum nihil ante hac didiciſti? cedò mihi;
Utrum de menſuris, an de verſibus, an de rythmis?
ST. De menſuris equidem *vellem;* nuper enim admodum
A frumentario fraudatus ſum duobus ſextariis.
SO. Non hoc te interrogo; ſed quodnam metrum opti-
Judicas? utrum trimetrum an tetrametrum? [mum
ST. Ego quidem nihil prius habeo ſemiſextario.
SO. Nihil dicis, mi homo. ST. Fac mihi jam ſponſionem,
Annon tetrametrum ſit ſemiſextarius. [ineptus.
SO. Abi in malam rem! ut agreſtis es, et ad diſcendum
Citius forſan poteris rythmos addiſcere. [*randum?*
ST. Quid mihi autem rythmi proderunt ad victum *pa-*
SO. Primo quidem ut ſis feſtivus in convictu:

Deinde ut intelligas, qualiſnam è rythmis
Saltationi armatae quadret, et quinam rurſus dactylo.
ST. Dactylo? at per Jovem novi. SO. Dic ergo.
ST. Quis alius praeter huncce dactylum, *i. e. digitum?*
Antehac enim cùm puer ego eſſem, hicce erat *dactylus.*
SO. Ineptus es ac hebes. ST. Non enim, ô miſer,
Horum quicquam cupio diſcere. So. Quid ergo demum?
ST. Illud, illud, *quod dixi:* nempe, injuſtiſſimum ſermo-
SO. At alia te oportet priùs diſcere quam illum: [nem.
Scil. Animalium quadrupedum quaenam ſint recte maſ-
ST. At ipſe novi maſculina, niſi inſanio: [culini generis.
Aries, hircus, taurus, canis, gallus.
SO. Viden' quid tibi acciderit? et foeminam appellas
Gallum ſimul et marem. [gallus.
ST. Quomodo, cedò mihi? So. Quomodo? Gallus et
ST. Etiam, per Neptunum; nunc autem quomodo me
oportet appellare?
SO. Gallinam *hanc*, illum autem alterum gallum.
ST. Gallinam ais? euge per aërem:
Pro ſolo hoc documento,
Farinâ conſpergam undequaque tuam cardopum.
SO. Ecce autem rurſus hoc aliud, cardopum
Maſculum appellas, cùm ſit foemina. ST. Quo pacto,
Maſculum ego voco cardopum? So. Maxime *omnium:*
Veluti Cleonymum. ST. Quomodo? dic mihi.
SO. Tantundem tibi valet cardopus ac Cleonymus.
ST. At ô bone, neque erat cardopus Cleonymo:
Sed in mortario rotundo farinam ſubigebat.
Attamen in poſterum quomodo me appellare oportet?
Cardopam, ut appellas Soſtratam. [So. Quomodo?
ST. Cardopam foeminam, rectiùs dicis?

Εἶτ' ἐπαΐειν ὁποῖός ἐσι τὴν ῥυθμὴν,
Κατ' ἐνόπλιον, χ' ὡποῖος αὖ καλὰ δάκλυλον.
ΣΤ. Καλὰ δάκλυλον; νὴ τὸν Δί' ἀλλ' οἶδ'. ΣΩ. Εἰπὲ δή.
ΣΤ. Τίς ἄλλος ἀνὴρ τυγχὰ τῦ δακλύλυ;
Πρὸ τῦ μὴν, ἔτ' ἐμῦ παιδὸς ὄντος, ὑτοσί.
ΣΩ. Αχρεῖος εἶ, χ' σκαιός. ΣΤ. Οὐ γὼ, ὦ οἰζυρὲ,
Τύτων ἐπιθυμῶ μανθάνειν ὐδέν. ΣΩ. Τί δέ;
ΣΤ. Ἐκεῖν', ἐκεῖνο, τὸν ἀδικώταλον λόγον.
ΣΩ. Αλλ' ἕτερα δεῖ σε πρότερα τύτυ μανθάνειν,
Τῶν τετραπόδων ἅτ' ἐσὶν ὀρθῶς ἄῤῥενα.
ΣΤ. Αλλ' οἶδ' ἔγωγε τ' ἄῤῥεν', εἰ μὴ μαίνομαι·
Κριὸς, τράγος, ταῦρος, κύων, ἀλεκτρυών.
ΣΩ. Ὁρᾷς, ἃ πάσχεις; τήν τε θήλειαν καλεῖς
Αλεκτρυόνα, καλὰ ταυτὸ χ' τὸν ἄῤῥενα.
ΣΤ. Πῶς δὴ φέρε; ΣΩ. Πῶς; ἀλεκτρυὼν καὶ ἀλεκτρυών.
ΣΤ. Νὴ τὸν Ποσειδῶ. νῦν δὲ πῶς με χρὴ καλεῖν;
ΣΩ. Αλεκτρύαιναν· τὸν δ' ἕτερον, ἀλέκτορα.
ΣΤ. Αλεκτρύαιναν; εὖγε νὴ τὸν Αέρα·
Ὡς ἀντὶ τύτυ τυ διδάγμαλος μόνυ
Διαλφιτώσω συ κύκλῳ τὴν κάρδοπον.
ΣΩ. Ιδὺ μάλ' αὖθις τῦθ' ἕτερον. τὴν κάρδοπον,
Ἄῤῥενα καλεῖς, θήλειαν ὖσαν. ΣΤ. Τῷ τρόπῳ
Ἄῤῥενα καλῶ γὼ κάρδοπον; ΣΩ. Μάλισά γε·
Ὥσπερ γε χ' Κλεώνυμον. ΣΤ. Πῶς δὴ, φράσον.
ΣΩ. Ταυτὸν δύναταί σοι κάρδοπος Κλεωνύμῳ.
ΣΤ. Αλλ', ὦ γάθ', ὐδ' ἦν κάρδοπος Κλεωνύμῳ,
Αλλ' ἐν θυείᾳ προτγύλῃ γ' ἀνεμάτλετο.
Ατὰρ τολοιπὸν πῶς με χρὴ καλεῖν; ΣΩ. Ὅπως;
Τὴν καρδόπην, ὥσπερ καλεῖς τὴν Σωράτην.
ΣΤ. Τὴν καρδόπην θήλειαν ὀρθότερον λέγεις;

Εκεῖνο δ' ἦν ἄν, καρδόπη, Κλεωνύμη.
Σ Ω. Ετι δήγε περὶ τῶν ὀνομάτων μαθεῖν ζε δεῖ,
Ἄτ' ἄρρεν' ἐσὶν, ἄτλα δ' αὐτῶν θήλεα.
Σ Τ. Αλλ' οἶδ' ἔγωγ', ἃ θήλε' ἐσίν. Σ Ω. Εἰπὲ δή.
Σ Τ. Λύσιλλα, Φίλιννα, Κλειλαγόρα, Δημήλρία.
Σ Ω. Αρρενα δὲ ποῖα τῶν ὀνομάτων; Σ Τ. Μυρία.
Φιλόξενος, Μελησίας, Αμυνίας.
Σ Ω. Αλλ', ὦ πόνηρε, ταῦτά γ' ἐς' ὐκ ἄρρενα.
Σ Τ. Οὐκ ἄρρεν' ὑμῖν ἐσιν. Σ Ω. Οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
Πῶς ἄν καλέσειας ἐνλυχὼν Αμυνίᾳ;
Σ Τ. Ὅπως ἄν; ὠδὶ, δεῦρο δεῦρ' Αμυνία.
Σ Ω. Ὁρᾷς; γυναῖκα δὴ τὸν Αμυνίαν καλεῖς.
Σ Τ. Οὐκοῦν δικαίως, ὅσις ὑ σραλάτ).
Ατὰρ τί ταῦθ', ἃ πάνλες ἴσμεν, μανθάνω;
ΣΩ. Οὐδὲν μὰ Δί', ἀλλὰ καλακλινεὶς δάρι. Σ Τ. Τί δρῶ;
Σ Ω. Εκφρόνλισόν τι τῶν σεαυλοῦ πραγμάτων.
Σ Τ. Μὴ δῆθ', ἱκελεύω σ', ἐνθάδ'· ἀλλ' εἴπερ γε χρὴ
Χαμαὶ μ' ἔασον αὐτὰ ταῦτ' ἐκφροντίσαι.
ΣΩ. Οὐκ ἔσι παρὰ ταῦτ' ἄλλα. ΣΤ. Κακοδαίμων ἐγὼ,
Οἵαν δίκην τοῖς κόρεσι δώσω τήμερα.
Σ Ω. Φρόνλιζε δὴ καὶ διάθρει,
Πάνλα τρόπον τε σαυλὸν
Στρόβει πυκνώσας·
Ταχὺς δ', ὅταν γ' εἰς ἄπορον πέσῃς,
Ες ἄλλο πήδα νόημα φρενός·
Ὕπνος δ' ἀπέσω γλυκύθυμος ὀμμάτων.
Σ Τ. Ιατταταῖ, ἰατταταῖ.
Σ Ω. Τί πάσχεις; τί κάμνεις;
Τ. Απόλλυμαι δείλαιος ἐκ τῦ σκίμποδος.
ἐκνυσί μ' ἐξέρποντες οἱ Κορίνθιοι,

Illud utique ita foret cardopa, Cleonyma.
So. Praeterea etiam, de nominibus te diſcere opus eſt,
Quaenam ſint maſculina, quaenam eorum foeminina.
St. At ego novi quae foeminina ſunt. So. Dic ergo.
St. Lyſilla, Philinna, Clitagora, Demetria.
So. Maſculina autem quaenam ſunt nomina? St. In-
Philoxenus, Meleſias, Amynias. [numera:
So. At ô miſer, haec ſunt haud maſculina. [niam,
St. Nonne maſculina vobis ſunt? So. Minime; quo-
Quomodo appellares, ſi in Amyniam incideres?
St. Iſto modo: ehodum, huc, huc adſis Amynia!
So. Viden'? mulierem Amyniam appellas.
St. Quin merito; quippe qui non militat.
Veruntamen, quid haec, quae omnes novimus, diſco?
So. Haud ita per Jovem; hîc diſcumbens---- St. Quid
So. Excogita aliquid de rebus tuis. [faciam?
St. Ne ſanè hic, obſecro te; at ſi opus ſit,
Humi me ſinas eadem ipſa excogitare.
So. Non ſunt alia praeter haec loca. St. Miſer qui ſum,
Quales poenas cimicibus hodie dabo?
So. Meditare jam atque diſpice aliquid:
Omnique modo teipſum
Verſa crebro.
Prompteque, cùm in dubium aliquid incidis,
In aliam tranſilias mente notionem.
Somnus autem abſit ſuavis ab oculis.
St. Eheu! eheu!
So. Quid tibi vis? quid doles?
St. Perii miſer à grabbato.
Mordent me prorepentes Corinthii,

Et latera lancinant:
Atque animam exugunt:
Et teſticulos extrahunt:
Et podicem effodiunt:
Atq; me peſſundant. So. Ne jam id graviter nimis feras.
ST. At quomodo? cùm mihi
Evanuit pecunia, evanuit color,
Evanuit anima, evanuit calceamentum,
Et praeter haec inſuper mala,
Excubiarum *gratia* canens
Propemodum ipſe evanidus factus ſum.
So. Heus tu! quid agis? nonne meditaris? ST. Etiam,
Per Neptunum. So. Quid ergo meditatus es?
ST. Num aliquid mei a cimicibus reliquum fiet.
So. Peribis peſſime. ST. At ô bone jam perii.
So. Molliter agendum non eſt: ſed te obtegere debes.
Exquirenda eſt enim mens fraudandi perita,
Atque verſutia. ST. Hei mihi! quis mihi injiciat
Ex agninis pellibus ſententiam fraudatricem?
So. Agedum, deſpiciam primùm quid hicce faciat.
Heus tu! dormiſne? ST. Non equidem, per Apollinem.
So. Teneſne aliquid? ST. Per Jovem, ego nihil *te-*
neo. So. Nihil prorſus?
ST. Nihil ſane, niſi penem dextrâ.
So. Non te obtegens ſtatim aliquid meditaberis?
ST. Quâ de re? tu enim mihi hoc dicas, ô Socrates.
So. Tu, quid primum velis excogitare dicito.
ST. Decies millies audiviſti, quae ego velim:
Nempe de uſuris ne cui quid reddam.
So. Age jam, obtege te, et cogitationem ſiſtens
Subtilem, minutatim res circumſpice,

Καὶ τὰς πλευρὰς δαρδάπτουσι,
Καὶ τὴν ψυχὴν ἐκπίνουσι,
Καὶ τὰς ὄρχεις ἐξέλκουσι,
Καὶ τὸν πρωκτὸν διορύττουσι.
Καί μ' ἀπολῦσιν. ΣΩ. Μὴ νῦν βαρέως ἄλγει λίαν.
ΣΤ. Καὶ πῶς; ὅτε μου
Φρῦδα τὰ χρήματα, φρῦδη χροιὰ,
Φρῦδη δ' ἡ ψυχὴ, φρῦδη δ' ἐμβάς·
Καὶ πρὸς τούτοις ἔτι τοῖσι κακοῖς,
Φρυρᾶς ᾄδων,
Ολίγου φρῦδος γεγώνεμαι.
ΣΩ. Οὗτος τί ποιεῖς; ὑχὶ φρονλίζεις; ΣΤ. Εγὼ,
Νὴ τὸν Ποσειδῶ. ΣΩ. Καὶ τί δῆτ' ἐφρόνλισας;
ΣΤ. Ὑπὸ τῆ κόρεων εἴ μου τὶ περιλειφθήσε).
ΣΩ. Απολεῖ κάκις'. ΣΤ. Αλλ', ὦ γάθ', ἀπόλωλ' ἀρλίως.
ΣΩ. Οὐ μαλθακισέ', ἀλλὰ περικαλυπλέα.
Εὑρηλέος γὰ νῆς ἀποτερητικὸς,
Καπαγόλημ'. ΣΤ. Οἴμοι· τίς ἂν δῆτ' ἐπιβάλοι
Εξ ἀρνακίδων γνώμην ἀποτερηλίδα;
ΣΩ. Φέρε νῦν, ἀθρήσω πρῶτον ὅ,τι δρᾷ τυλονί.
Οὗτος καθεύδεις; ΣΤ. Μὰ τὸν Απόλλω, γὼ μὲν ὔ.
ΣΩ. Εχῆς τί; ΣΤ. Μὰ Δί' οὐδὲν ἔγωγ'. ΣΩ. Οὐδὲν πάνυ;
ΣΤ. Οὐδέν γε, πλὴν ἢ τὸ πέος ἐν τῇ δεξιᾷ.
ΣΩ. Οὐκ ἐγκαλυψάμενος ταχέως τι φρονλιεῖς;
ΣΤ. Περὶ τῦ; σὺ γὰ μοι τοῦτο φράσον, ὦ Σώκραλες.
ΣΩ. Αὐτὸς ὅ,τι βύλει πρῶτος ἐξάρειν, λέγε.
ΣΤ. Ακήκοας μυριάκις ἃ γὼ βύλομαι·
Περὶ τῆ τόκων, ὅπως ἂν ἀποδῶ μηδενί.
ΣΩ. Ιθι νυν, καλύπλυ, χ' χάσας τὴν φρονλίδα
Λεπλὴν, καλὰ μικρὸν περιφρόνει τὰ πράγμαλα,

Et latera lancinant:
Atque animam exugunt:
Et teſticulos extrahunt:
Et podicem effodiunt:
Atq; me peſſundant. So. Ne jam id graviter nimis feras.
ST. At quomodo? cùm mihi
Evanuit pecunia, evanuit color,
Evanuit anima, evanuit calceamentum,
Et praeter haec inſuper mala,
Excubiarum *gratia* canens
Propemodum ipſe evanidus factus ſum.
So. Heus tu! quid agis? nonne meditaris? ST. Etiam,
Per Neptunum. So. Quid ergo meditatus es?
ST. Num aliquid mei a cimicibus reliquum fiet.
So. Peribis peſſime. ST. At ô bone jam perii.
So. Molliter agendum non eſt: ſed te obtegere debes.
Exquirenda eſt enim mens fraudandi perita,
Atque verſutia. ST. Hei mihi! quis mihi injiciat
Ex agninis pellibus ſententiam fraudatricem?
So. Agedum, deſpiciam primùm quid hicce faciat.
Heus tu! dormiſne? ST. Non equidem, per Apollinem.
So. Teneſne aliquid? ST. Per Jovem, ego nihil *teneo*. So. Nihil prorſus?
ST. Nihil ſane, niſi penem dextrâ.
So. Non te obtegens ſtatim aliquid meditaberis?
ST. Quâ de re? tu enim mihi hoc dicas, ô Socrates.
So. Tu, quid primum velis excogitare dicito.
ST. Decies millies audiviſti, quae ego velim:
Nempe de uſuris ne cui quid reddam.
So. Age jam, obtege te, et cogitationem ſiſtens
Subtilem, minutatim res circumſpice,

Καὶ τὰς πλευρὰς δαρδάπτουσι,
Καὶ τὴν ψυχὴν ἐκπίνουσι,
Καὶ τὰς ὄρχεις ἐξέλκουσι,
Καὶ τὸν πρωκτὸν διορύττουσι.
Καί μ' ἀπολῦσιν. ΣΩ. Μὴ νῦν βαρέως ἄλγει λίαν.
ΣΤ. Καὶ πῶς; ὅτε μου
φρῦδα τὰ χρήματα, φρῦδη χροιά,
φρῦδη δ' ἡ ψυχὴ, φρῦδη δ' ἐμβάς·
Καὶ πρὸς τούτοις ἔτι τοῖσι κακοῖς,
φρυρᾶς ἄδων,
Ολίγου φρῦδος γεγώνεμαι.
ΣΩ. Οὗτος τί ποιεῖς; οὐχὶ φρονίζεις; ΣΤ. Εγὼ,
Νὴ τὸν Ποσειδῶ. ΣΩ. Καὶ τί δῆτ' ἐφρόνισας;
ΣΤ. Ὑπὸ τῶν κόρεων εἴ μου τὶ περιλειφθήσεται).
ΣΩ. Απολεῖ κάκιστ'. ΣΤ. Αλλ', ὦ γάθ', ἀπόλωλ' ἀρίστως.
ΣΩ. Οὐ μαλθακιστέ', ἀλλὰ περικαλυπτέα.
Εὐρητέος γὰρ νῦς ἀποστρεπτικὸς,
Καπαγόλημ'. ΣΤ. Οἴμοι· τίς ἂν δῆτ' ἐπιβάλοι
Ἐξ ἀρνακίδων γνώμην ἀποστρεπτίδα;
ΣΩ. Φέρε νῦν, ἀθρήσω πρῶτον ὅ,τι δρᾷ τυτονί.
Οὗτος καθεύδεις; ΣΤ. Μὰ τὸν Απόλλω, γὼ μὲν οὔ.
ΣΩ. Εχεις τί; ΣΤ. Μὰ Δί' οὐδὲν ἔγωγ'. ΣΩ. Οὐδὲν πάνυ;
ΣΤ. Οὐδέν γε, πλὴν ἢ τὸ πέος ἐν τῇ δεξιᾷ.
ΣΩ. Οὐκ ἐγκαλυψάμενος ταχέως τι φρονιεῖς;
ΣΤ. Περὶ τοῦ; σὺ γὰ μοι τοῦτο φράσον, ὦ Σώκρατες.
ΣΩ. Αὐτὸς ὅ,τι βούλει πρῶτος ἐξεύρειν, λέγε.
ΣΤ. Ακήκοας μυριάκις ἃ γὼ βούλομαι·
Περὶ τῶν τόκων, ὅπως ἂν ἀποδῶ μηδενί.
ΣΩ. Ιθι νυν, καλύπτου, καὶ χάσας τὴν φρονίδα
Λεπτὴν, καλὰ μικρὸν περιφρόνει τὰ πράγματα,

Ορθῶς διαγρῶν κ᾽ σκοπῶν. ΣΤ. Οἴμοι τάλας.
ΣΩ. Εχ᾽ ἀτρέμα· κἂν ἀπορῇς τι τῶν νοημάτων,
Αφεὶς ἄπελθε. κἄτα τὴν γνώμην πάλιν
Κίνησον αὖθις αὐτὸ κ᾽ ζυγώθρισον.
ΣΤ. Ω Σωκρατίδιον φίλτατον. ΣΩ. Τί, ὦ γέρον;
ΣΤ. Εχω τόκῳ γνώμην ἀποσεμνικήν.
ΣΤ. Επίδειξον αὐτήν. ΣΤ. Εἰπὲ δὴ νῦν μοι. ΣΩ. Τό, τί;
ΣΤ. Γυναῖκα φαρμακίδ᾽ εἰ πριάμενος Θετταλήν,
Καθέλοιμι νύκτωρ τὴν σελήνην· εἶτα δὴ
Αὐτὴν καθείρξαμ᾽ ἐς λοφεῖον στρογγύλον,
Ὥσπερ κάτοπτρον, κἄτα τηροίην ἔχων.
ΣΩ. Τί δῆτα τοῦτ᾽ ἂν ὠφελήσειέ σ᾽; ΣΤ. Ὅ,τι;
Εἰ μηκέτ᾽ ἀνέλλοι σελήνη μηδαμοῦ,
Οὐκ ἂν γ᾽ ἀποδοίην τοὺς τόκους. ΣΩ. Τίν᾽ τί δή.
ΣΤ. Ὁτιὴ καλὰ μῆνά γ᾽ ἀργυρίων δανείζει).
ΣΩ. Εὖγ᾽· ἀλλ᾽ ἕτερον αὖ σοι σοφὸν τί δεξιόν.
Εἴ σοι γράφοιτο σεντελάλανλός τίς δίκη,
Ὅπως ἂν αὐτὴν ἀφανίσειας, εἰπέ μοι.
ΣΤ. Ὅπως; ὅπως ὐκ οἶδ᾽· ἀτὰρ ζητητέον.
ΣΩ. Μὴ νῦν περὶ σαυτὸν εἵλε τὴν γνώμην ἀεί,
Αλλ᾽ ἀποχάλα τὴν φροντίδ᾽ ἐς τὸν ἀέρα,
Λινόδεσμον ὥσπερ μηλολόνθην τῷ ποδός.
ΣΤ. Εὕρηκ᾽ ἀφάνισιν τῆς δίκης σοφωτάτην,
Ὡς᾽ αὐτὸν ὁμολογεῖν σ᾽ ἐμοί. ΣΩ. Ποίαν τίνα;
ΣΤ. Ηδη παρὰ τοῖσι φαρμακοπώλαις τὴν λίθον
Ταύτην ἑώρας, τὴν καλὴν, τὴν διαφανῆ,
Αφ᾽ ἧς τὸ πῦρ ἅπλυσι; ΣΩ. Τὴν ὕαλον λέγεις;
ΣΤ. Εγωγε. ΣΩ. Φέρε, τί δῆτ᾽ ἄν; ΣΤ. Εἰ ταύτην λαβὼν
Ὁπότε γράφοιτο τὴν δίκην ὁ γραμματεύς,
Απωτέρω σὰς ὧδε πρὸς τὸν ἥλιον,

Rectè dividens ac animadvertens. ST. Heu me miſerum!
So. Quietus eſto; ac ſi de quo cogitato dubites,
Iſto omiſſo diſcede; deinde mentem rurſus
Commove iterum, ac illud perpende.
ST. O Socratiſce chariſſime. So. Quid eſt, ô ſenex?
ST. Commentum teneo, quo uſuras fraudavero.
So. Commonſtra id mihi. ST. Dic mihi jam. So. Quid?
ST. Si mulierem veneficam è Theſſalia emens,
Noctu detraxero lunam: deinde autem
Illam concluſero in loculamentum rotundum,
Velut ſpeculum, ſicque aſſervans cuſtodivero:—
So. Quid hoc tibi proderit ſcilicet? ST. Quoniam,
Si amplius nunquam exoriretur luna,
Non ſolverem uſuras. So. Quamobrem?
ST. Quia in menſem mutuo datur argentum.
So. Euge! at aliud tibi rurſus proponam callidum.
Si tibi ſcribatur dica quaedam quinque talentorum,
Quomodo ipſam obliterares, cedò mihi?
ST. Quomodo? neſcio quomodo, at exquirendum eſt.
So. Ne jam intra teipſum mentem convolvas perpetuo:
Sed remitte cogitationem in aëra
Lino ligatam, veluti gallerucam, pede.
ST. Inveni modum obliterandi ſcitiſſimum:
Quod et ipſe tu mihi fatearis. So. Qualem ergo?
ST. Nunquamne apud Pharmacopolas lapidem
Illum vidiſti pulchrum, pellucidum,
Quo ignem accendunt? So. Vitrumne dicis?
ST. Etiam. So. Age, quid tum demum? ST. Hunc mihi
Cum ſcripſerit dicam ſcriba; [ſumens,
Ulterius, hoc modo, ſtans ad ſolem,

Literas liquefacerem dicae meae.
So. Aſtutè per Gratias. ST. Ut delector,
Quod quinque talentorum mihi diſpuncta eſt dica!
So. Age jam, ocyùs hoc arripe. ST. Quidnam?
So. Quomodo reus depelleres adverſariorum litis intentionem,
Mox damnandus, ſi tibi in promptu non eſſent teſtes?
ST. Leviſſimè ac facillimè. So. Dic ergo. ST. Atqui dicam.
Si ante, jam unâ pendente adhuc lite,
Priuſquam mea citaretur, diſcurrens me ſtrangularem.
So. Nihil dicis. ST. Imò equidem, per deos; quoniam
Nemo mihi mortuo litem intendet.
So. Nugaris; abi in rem malam; non te docebo ulterius.
ST. Quare? etiam per deos, *doce*, ô Socrates.
So. At tu ſtatim obliviſceris quaecunque diſcis.
Quid enim primum didiciſti, dic mihi?
ST. Age videam, quid hercle primum erat? quid erat primum?
Quaenam illa ſane, in quâ ſubegimus farinas?
Hei mihi quaenam erat? So. Non in malam crucem abibis,
Obliviоſiſſime ac ſtolidiſſime vetule?
ST. Hei mihi! quid ergo de me miſero fiet?
Perii enim, quòd linguam volubilem verſare non didici.
At ô Nubes, commodum mihi aliquid conſulite.
CH. Nos quidem, ô ſenex, tibi hoc conſilii damus:
Siquis tibi ſit filius probe enutritus,
Ut hunc mittas vice tuîmet ad diſcendum.
ST. At eſt mihi filius egregiae indolis:
Attamen diſcere non vult; quid de me fiet?
CH. Tùne autem hoc finis? ST. Nam cutim curat acnitet.
Eſt enim ex mulieribus iſtis elatis quae ſunt Coeſyranatae.

Τὰ γράμματ' ἐκλήξαιμι τῆς ἐμῆς δίκης.
ΣΩ. Σοφῶς γε νὴ τὰς Χάριτας. ΣΤ. Οἴμ', ὡς ἥδομαι,
Ὅτι πενιτελάλαιτος διαγέγραπταί μοι δίκη.
ΣΩ. Αγε δὴ ταχέως τοῦτ' ξυνάρπασον. ΣΤ. Τὸ τί.
ΣΩ. Ὅπως ἀποστρέψας ἂν ἀντιδικῶν δίκην,
Μέλλων ὀφλήσειν, μὴ παρόντων μαρτύρων.
ΣΤ. Φαυλόταλα κἀγὼ ῥᾴδ'. ΣΩ. Εἰπὲ δή. ΣΤ. Καὶ δὴ λέγω,
Εἰ πρόσθεν ἔτι μιᾶς ἐνεστώσης δίκης,
Πρὶν τὴν ἐμὴν καλεῖσθ', ἀπαγξαίμην τρέχων.
ΣΩ. Οὐδὲν λέγεις. ΣΤ. Νὴ τοὺς θεούς ἔγωγ', ἐπεὶ
Οὐδεὶς κατ' ἐμοῦ τεθνεῶτος εἰσάξει δίκην.
ΣΩ. Ὤφλεις· ἀπέρρ', οὐκ ἂν διδαξαίμην σ' ἔτι.
ΣΤ. Ὁτιὴ τί; ναὶ πρὸς τῶν θεῶν, ὦ Σώκρατες.
ΣΩ. Αλλ' ἄθυς ἐπιλήθει σύ γ', ἅτ' ἂν κἀμάθης·
Επεὶ, τί δή γε πρῶτον ἐδιδάσκου, λέγε.
ΣΤ. Φέρ' ἴδω, τί μοὐτοι πρῶτον ἦν. τί πρῶτον ἦν;
Τίς ἦν ἐν ᾗ ματτόμεθα μοὐτοι τἄλφιτα;
Οἴμοι τίς ἦν; ΣΩ. Οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ,
Επιλησμόταλον κἀσκαόταλον γερόντιον;
ΣΤ. Οἴμοι· τί δῆτ' ὁ κακοδαίμων πείσομαι;
Απὸ γὰ ὀλοῦμαι, μὴ μαθὼν γλωττοσροφεῖν.
Αλλ' ὦ Νεφέλαι, χρηστόν τι συμβουλεύσαλε.
ΧΟ. Ἡμεῖς μοὐ, ὦ πρεσβῦτα, συμβουλεύομεν,
Εἴ σοί τις υἱὸς ἔστιν ἐκτεθραμμένος,
Πέμπειν ἐκεῖνον ἀντὶ σαυτοῦ μανθάνειν.
ΣΤ. Αλλ' ἔστ' ἐμοί γ' υἱὸς καλός τε κἀγαθός·
Αλλ' οὐκ ἐθέλει γὰ μανθάνειν. τί ἐγὼ πάθω;
ΧΟ. Σὺ δ' ἐπιτρέπεις; ΣΤ. Εὐσωματεῖ γὰ κἀφριγᾷ,
Κᾄς' ἐκ γυναικῶν ἁπλέρων τῆς Κοισύρας.

Ατὰρ μέτειμί γ' αὐτόν. ἢν δὲ μὴ θέλῃ,
Οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἐξελῶ 'κ τῆς οἰκίας.
Αλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον εἰσελθὼν χρόνον.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΔΩΝΙ.

ΧΟΡΟΣ.

ΑΡΑ γ' ἀῳδάνει πλεῖσα
Δι' ἡμᾶς ἀγάθ' αὐτίχ'
Ἔξων μόνας θεῶν.
Ὡς ἕτοιμος ὅδ' ἐστὶν
Πάντα δρᾶν ὅσ' ἂν κελεύῃς.
Σὺ δ' ἀνδρὸς ἐκπεπλημμύρ,
Καὶ φανερῶς ἐπῃρμύκ
Γνὺς ἀπολέψεις, ὅ,τι πλεῖσον δύνασαι,
Τάχεως. φιλεῖ γὼ πῶς τὰ τοι-
αῦθ' ἑτέρως τρέπεσθαι.

Τρίμετροι Ιαμβικοί.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ, ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ΟΥτοι μὰ τὴν Ὁμίχλην ἔτ' ἐνταυθοῖ μενεῖς.
Αλλ' ἔσθ' ἑλθὼν τὰς Μεγακλέους κίονας.
Φ. Ω δαιμόνιε· τί χρῆμα πάσχεις, ὦ πάτερ;
Οὐκ εὖ φρονεῖς μὰ τὸν Δία τὸν Ολύμπιον.
ΣΤ. Ιδού γ', ἰδού, Δί' Ολύμπιον. τῆς μωρίας·
Τὸν Δία νομίζειν ὄντα τηλικουτονί.
Φ. Τί δὲ τοῦτ' ἐγέλασας ἐτεόν. ΣΤ. Ενθυμούμενος,

Verùm adibo illum; ſin autem noluerit;
Nulla mora eſt quin ipſum abigam ex aedibus.
At ingredere et opperire me paululum temporis.

STROPHE VERSUUM x.

CHORUS.

INtelligis utique, plurima te
Per nos bona ſtatim
Habiturum, ſolas deas?
Quam paratus hicce eſt
Omnia exequi quaecunque juſſeris?
Tu verò virum attonitum
Ac manifeſto *ſtupore* elatum,
Quoniam hoc noviſti, delibrabis quantum poteris
Citò; ſolent enim fere res
Hujuſmodi alio ſe vertere.

ACTUS TERTII SCENA PRIMA.

Senarii Iambici.

STREPSIADES, PHIDIPPIDES, SOCRATES.

NEutiquam per nebulam amplius hic manebis.
At abi et veſcere Megaclis columnis.
PH. O infoelicem! quid tibi rei accedit? ô pater!
Haud rectè ſapis, per Jovem Olympium.
ST. Ecce, ecce; Jovem Olympium! proh ſtultitiam!
Jovem te eſſe credere qui id aetatis es? [cogito,
PH. Quid autem adeo verum riſiſti? ST. Quia animo

Te puerum esse et vetulorum deliria sapere.
Veruntamen huc accede ut plura noveris.
Et tibi rem dicam quam tu edoctus vir evaseris.
Ut autem hoc necui narres *vide*.
PH. Eho, quid est? ST. Jurasti modò per Jovem?
PH. Ita quidem. ST. Viden' ergo quàm utile sit discere?
Non est, ô Phidippide, Jupiter *aliquis*. PH. Quis ergo
ST. Turbo regnat exacto Jove. [demum?
PH. Papae! quid nugaris? ST. Sat scias hoc se ita habere.
PH. Quis haec dicit? ST. Socrates ille Melius,
Et Chaerephon qui pulicum vestigia novit.
PH. Tune autem in tantum vesaniae proveniſti,
Ut viris credas atrâ bile percitis? ST. Bona verba:
Ac nequid dixeris indignum viris egregiis,
Et prudentibus: quorum, prae parsimonia,
Nemo detonsus est unquam, nec unguento delibutus,
Nec in balneum venit loturus; tu autem
Tanquam mortui meum profundis victum.
Verùm quàm citò huc veni et pro me disce.
PH. Quid autem ab illis quisquam discat boni?
ST. Profecto, quaecunque sunt inter homines arguta.
Cognosces autem teipsum, quam sis indoctus et crassi
At praestolare me hîc paululum temporis. [ingenii.
PH. Hei mihi! quid faciam cùm ita desipiat pater?
Utrum ipsi dementiae litem intendens, reum peragam;
An libitinariis insaniam ejus dicam? [mihi?
ST. Age, videam, hunc tu quemnam existimas, cedò
PH. Gallum. ST. Recte quidem; hanc verô quid?
PH. Gallum. ST. Ambone idem *sunt?* ridiculum caput!
Posthâc cave ita *dixeris*. at hanc voca

Ὅτι παιδάριον εἶ, ἢ φρονεῖς ἀρχαϊκά.
Ὅμως γε μὴν πείσεσθ', ἵν' εἰδῆς πλείονα,
Καί σοι φράσω πρᾶγμ', ὃ σὺ μαθὼν, ἀνὴρ ἔσει.
Ὅπως δὲ τοῦτο μὴ διδάξῃς μηδένα.
Φ. Ἰδοὺ τί ἐστιν; ΣΤ. Ὠμοσας νῦν νὴ Δία;
Φ. Ἐγωγ'. ΣΤ. Ὁρᾷς ἕν ὡς ἀγαθὸν τὸ μανθάνειν;
Οὐκ ἔστιν, ὦ Φειδιππίδη, Ζεύς. Φ. Ἀλλὰ τίς;
ΣΤ. Δῖνος βασιλεύει τὸν Δί' ἐξεληλακώς.
Φ. Αἰβοῖ· τί λῆρεῖς; ΣΤ. Ἴσθι τοῦθ' ὕτως ἔχον.
Φ. Τίς φησι ταῦτα; ΣΤ. Σωκράτης ὁ Μήλιος,
Καὶ Χαιρεφῶν, ὃς οἶδε τὰ ψυλλῶν ἴχνη.
Φ. Σὺ δ' εἰς τοσοῦτο ἦλθ' μανιῶν ἐλήλυθας,
Ὡς τ' ἀνδράσιν πείθει χολῶσιν; ΣΤ. Εὐσόμει,
Καὶ μηδὲν εἴπῃς φλαῦρον ἄνδρας δεξιούς,
Καὶ νῦν ἔχοντας· ὧν, ὑπὸ τῆς φειδωλίας,
Ἀπεκείρατ' οὐδεὶς πώποτ', οὐδ' ἠλείψατο,
Οὐδ' εἰς βαλανεῖον ἦλθε λυσόμψος. σὺ δὲ
Ὥσπερ τεθνεῶτος καλαλύει μου τὸν βίον.
Ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐλθὼν ὑπὲρ ἐμοῦ μάνθανε.
Φ. Τί δ' ἂν παρ' ἐκείνων ἢ μάθοι χρηστόν τις ἄν.
ΣΤ. Ἀληθες, ὥσαπερ ἐς' ἐν ἀνθρώποις σοφά·
Γνώσει δὲ σαυτὸν ὡς ἀμαθὴς εἶ ἢ ταχύς.
Ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον ἐνταυθοῖ χρόνον.
Φ. Οἴμοι· τί δράσω παραφρονοῦντος τοῦ παιδός;
Πότερον παρανοίας αὐτὸν εἰσαγαγὼν ἔλω;
Ἢ τοῖς σοροπηγοῖς τὴν μανίαν αὐτοῦ φράσω;
ΣΤ. Φέρ' ἴδω, σὺ τοῦτον τίνα νομίζεις; εἰπέ μοι.
Φ. Ἀλεκτρυόνα. ΣΤ. Καλῶς γε. ταυτηνὶ δὲ τί;
Φ. Ἀλεκτρυόν'. ΣΤ. Ἀμφω ταυτό; καταγέλαστος εἶ.
Μὴ νῦν τοιοῦτον· ἀλλὰ τήνδε μοὶ καλεῖν

Αλεκτρύαιναν· τυτονὶ δ' ἀλέκτορα.
Φ. Αλεκτρύαιναν; ταῦτ' ἔμαθες τὰ δεξιά
Εἴσω παρελθὼν ἅρτι παρὰ τὰς γηθυεῖς;
ΣΤ. Χ' ἄτερά γε πόλλ'· ἀλλ' ὅτι μάθοιμ' ἑκάστοτε,
Επελανθανόμην ἂν ὑθὺς ὑπὸ πλήθους ἑτῶν.
Φ. Διὰ ταῦτα δὴ κἀ θοιμάτιον ἀπώλεσας;
ΣΤ. Αλλ' οὐκ ἀπολώλεκ', ἀλλὰ καταπεφρόντικα.
Φ. Τὰς δ' ἐμβάδας ποῖ τέτροπας, ὦ 'νόητε σύ;
ΣΤ. Ὥσπερ Περικλέης εἰς τὸ δέον ἀπώλεσα.
Αλλ' ἴθι βάδιζ', ἴωμεν· εἶτα τῷ παλαὶ
Πειθόμενος ἐξάμαρτε, κἀγώ τοι ποτὲ
Οἶδ' ἐξέτει σοι τραυλίσαντι πειθόμενος,
Ὃν πρῶτον ὀβολὸν ἔλαβον Ἡλιαστικὸν,
Τύτυ 'πριάμην σοι Διασίοις ἀμαξίδα.
Φ. Ἦ μὴν σὺ τύτοις τῷ χρόνῳ ποτ' ἀχθέσει.
ΣΤ. Εὖγ' ὅτι ἐπείσθης. Δεῦρο, δεῦρ', ὦ Σωκράτες,
Εξελθ'· ἄγω γὼ σοι τὸν υἱὸν τυτονί,
Ακοντ' ἀναπείσας. ΣΩ. Νηπύτιος γὼ ἐς' ἔτι,
Καὶ πλῆ κρεμαθρῶν ὑ τρίβων πλῆ ἐνθάδε.
Φ. Αὐτὸς σὺ τρίβων εἶης ἄν, εἰ κρέμαμό γε.
ΣΤ. Οὐκ ἐς κόρακας; καλαρᾷ σὺ τῷ διδασκάλῳ.
ΣΩ. Ιδὲ, κρέμαμό γ', ὡς ἠλίθιον ἐφθέγξαλο,
Καὶ τοῖσι χείλεσιν διερρυηκόσιν.
Πῶς ἂν μάθοι πόθ' ὗτος ἀπόφαξιν δίκης,
Ἢ κλῆσιν, ἢ χαύνωσιν ἀναπεισηρίαν;
Καί τοι ταλάντυ τῦτ' ἔμαθεν Ὑπέρβολος.
ΣΤ. Αμέλει, δίδασκε· θυμόσοφός ἐσι φύσει.
Εὐθύς γέ τοι παιδάριον ὢν τυννυτονὶ,
Επλαττεν ἔνδον οἰκίας, ναῦς τ' ἔγλυφεν,
Ἁμαξίδας δὲ σκυτίνας εἰργάζελο,

Gallinam: huncce autem Gallum.
PH. Gallinam? haeccine egregia didiciſti,
Intro modò ingreſſus apud *iſtos* terrae filios.
ST. Imò et alia multa: ſed quod didiceram ſingulatim,
Statim oblitus eram prae multitudine annorum.
PH. Propterea ſcilicet veſtem quoque amiſiſti.
ST. At non amiſi, ſed in diſciplinam inſumpſi.
PH. Calceos autem quo contuliſti, ô tu demens?
ST. Uti Pericles, in uſum neceſſarium expendi.
At agedum, perge, eamus: atque ita patri
Morem gerens aberra: namque ego, olim,
Novi, ut ſexenni tibi balbutienti obſequens,
Obolo, quem primum acceperam in comitiis Heliaſticis,
Hoc tibi emerim ploſtellum Dialibus.
PH. Certe tu propter haec aliquando tandem dolebis.
ST. Euge mihi quòd obtemperas. huc age, huc ô So-
Exi, adduco enim tibi filium huncce; [crates,
Cui, licèt invito, perſuaſi. So. Stultulus enim adhuc eſt,
Atque Calathis penſilibus non aſſuetus noſtris.
PH. Tu autem aſſuetus eſſes ſi te ſuſpenderes. [tori?
ST. Quin abis in malam rem: tune maledicis praecep-
So. Ecce jam, *ſuſpenderes*, quàm ſtolidè pronunciaverit
Et labris diſtortis!
Quomodo diſcat hic tandem litis effugium?
Aut adverſarii citationem, aut ſolutionem perſuaſivam?
Atqui talento illud didicit Hyperbolus. [naturâ.
ST. *Id* ne cures, doce *modo*; ſolerti enim eſt ingenio
Siquidem, cùm puer tantillus modo eſſet,
Formavit domi caſas, naveſque exculpſit;
Ploſtella etiam coriacea confecit,

Et è mali granati putaminibus ranas finxit; quid cen-
Ut autem ſermones illos duos diſcat, *faxis*, [ſes?
Superiorem, uti vocatur, et inferiorem:
Sin minus, injuſtum ſaltem illum omni modo.
So. Ipſe diſcet ex ipſis ſermonibus.
ST. Ego verò abibo; hoc igitur memento, ut
Ad omnia juſta mihi contradicere poſſit.

ACTUS TERTII SCENA SECUNDA.

Anapaeſtici Quaternarii.

JUSTUS, INJUSTUS, CHORUS.

EXI huc, commonſtra teipſum
Spectatoribus, licèt impudens ſis.
IN. Abi quo tibi lubet: multo enim citiùs
Te dicendo apud populum deperdam. [rior nempe.
JU. Tune perdes? quis homo tu? IN. Sermo. JU. Infe-
IN. At te vinco etſi me ſuperiorem
Te jactes eſſe. JU. Quid callidum agendo?
IN. Novas ſententias excogitando?
JU. Res enim hujuſmodi vigent propter hoſce
Stultos. IN. Minimè, ſed ſapientes.
JU. Deperdam te male. IN. Cedò mihi, quid agendo?
JU. Juſta dicendo. IN. Subvertam autem
Haec, contradicendo; nec enim eſſe
Omnino jus aio. JU. Non eſſe ais?
IN. Cedò enim, ubi eſt? JU. Apud Deos.
IN. Quomodo hercle, ſi jus aliquod eſſet, Jupiter
Non periit *dudum*, patrem ſuum
Qui ligaverit? JU. Ehem! eon' ſane

Κἀκ τῆς σιδίων βαλράχυς ἐποίει· πῶς δοκεῖς;
Ὅπως δ' ἐκείνῳ τὼ λόγῳ μαθήσεται,
Τὸν κρείττον' ὄντα καὶ τὸν ἥττονα.
Εἰὰν δὲ μὴ, τὸν γοῦν ἄδικον πάσῃ τέχνῃ.
ΣΩ. Αὐτὸς μαθήσεται παρ' αὑτοῖν τοῖν λόγοιν.
ΣΤ. Ἐγὼ δ' ἀπέσομαι. τοῦτο δ' ὦν μέμνησ', ὅπως
Πρὸς πάντα τὰ δίκαι' ἀντιλέγειν δυνήσεται.

Ἀναπαιστικοὶ Δίμετροι.

ΔΙΚΑΙΟΣ, ΑΔΙΚΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

Χώρει δεῦρὶ δεῖξον σαυτὸν
Τοῖσι θεαταῖς, καίπερ θρασὺς ὤν.
ΑΔ. Ἰθ' ὅποι χρῄζεις. πολὺ γὰρ μᾶλλον
Σ' ἐν τοῖς πολλοῖσι λέγων ἀπολῶ.
ΔΙ. Ἀπολεῖς σύ; τίς ὤν; ΑΔ. Λόγος. ΔΙ. Ἥττων γ' ὤν.
ΑΔ. Ἀλλά σε νικῶ, τὸν ἐμοῦ κρείττω
Φάσκοντ' εἶναι. ΔΙ. Τί σοφὸν ποιῶν;
ΑΔ. Γνώμας καινὰς μοὐφῆρίσκων.
ΔΙ. Ταῦτα γὰρ ἀνθεῖ διὰ τυχυσὶ
Τοὺς ἀνοήτους. ΑΔ. Οὐκ, ἀλλὰ σοφούς.
ΔΙ. Ἀπολῶ σε κακῶς. ΑΔ. Εἰπέ, τί ποιῶν.
ΔΙ. Τὰ δίκαια λέγων. ΑΔ. Ἀλλ' ἀναιρέψω
Ταῦτ' ἀντιλέγων. οὐδὲ γὰρ εἶναι
Πάνυ φημὶ δίκην. ΔΙ. Οὐκ εἶναι φῄς;
ΑΔ. Φέρε γάρ, ποῦ 'σι. ΔΙ. Παρὰ τοῖσι θεοῖς.
ΑΔ. Πῶς δῆτα δίκης οὔσης, ὁ Ζεὺς
Οὐκ ἀπόλωλεν, τὸν πατέρ' αὐτοῦ
Δήσας; ΔΙ. Αἰβοῖ· τυλὶ γὰρ δὴ

Χωρεῖ τὸ κακόν, δότε μοι λεκάνην.
ΑΔ. Τυφογέρων εἶ, κἀνάρμοστος.
ΔΙ. Καλαπύγων εἶ, κἀναίσχυντος.
ΑΔ. Ῥᾴδα μ' εἴρηκας. ΔΙ. Καὶ βωμολόχος.
ΑΔ. Κρίνεσι στεφανοῖς. ΔΙ. Καὶ σαλπιστρίας.
ΑΔ. Χρυσῷ πάτταλον μ' ὑγιώσεις. ΔΙ. Οὐ δῆτα σοῦ γ'· ἀλλὰ μολίβδῳ.
ΑΔ. Νῦν δέ γε κόσμος τοῦτ' ἐσὶν ἐμοί.
ΔΙ. Θρασὺς εἶ πολλοῦ. ΑΔ. Σὺ δέ γ' ἀρχαῖος.
ΔΙ. Διὰ σὲ δὲ φοιτᾶν
Οὐδεὶς ἐθέλει τὴν μειρακίων.
Γνωσθήσει πότ' Αθηναίοισιν,
Οἷα διδάσκεις τοὺς ἀνοήτους.
ΑΔ. Αὐχμεῖς αἰσχρῶς. ΔΙ. Σὺ δέ γ' εὖ πράττεις,
Καίτοι σεσύρσθαί γ' ἐπλώχασι.
Τήλεφος εἶναι Μυσὸς φάσκων,
Ἐκ πηριδίου
Γνώμας τρώγων Παυσελείνου.
ΑΔ. Οἴμοι σοφίας, ἧς ἐμνήσθης.
ΔΙ. Οἴμοι μανίας τῆς σῆς, πόλεως θ',
Ἥτις σε τρέφει,
Λυμαινόμενον τοῖς μειρακίοις.
ΑΔ. Οὐχὶ διδάξεις τοῦτον Κρόνος ὤν;
ΔΙ. Εἴπερ γ' αὐτὸν σωθῆναι χρὴ,
Καὶ μὴ λαλιὰν μόνον ἀσκῆσαι.
ΑΔ. Δεῦρ' ἴθι, τοῦτον ἔα μαίνεσθαι.
ΔΙ. Κλαύσει· τὴν χεῖρ' ἐπιβάλλεις;
ΧΟ. Παύσασθε μάχης, ὦ λοισθορίας.
Αλλ' ἐπίδειξαι σύ τε, τοὺς σεσύρσθαι
Ἃ τ' ἐδίδασκες· σύ τε τὴν καμπὴν

Proceedi
IN. De
Ju. Cin
IN. Mi
IN. Lili
IN. Te
Ju. No
IN. Nu
Ju. Au
Ju. Pro
Nemo
Tande
Qualia
IN. Squ
Etſi ant
Teleph
E perul
Sentent
IN. Hei
Ju. Hei
Etiam
Adoleſc
IN. An
Ju. *Eti*
Et non
IN. Hu
Ju. Poe
CH. Fi
At oſte
Quae d

Procedit malum? porrigite mihi pelvim.
IN. Delirus es ſenex et inconcinnus.
JU. Cinoedus es ac impudicus.
IN. Mihi roſas dixiſti. JU. Etiam ſcurra es.
IN. Liliis me coronas. JU. Parricida etiam.
IN. Te auro me conſpergere neſcis,
JU. Non hercle antehac, verum plumbo.
IN. Nunc autem hoc mihi ornamento eſt.
JU. Audax es nimium. IN. Tu autem obſoletus.
JU. Proper te autem in ludum venire
Nemo vult adoleſcentium.
Tandem de te palam fiet Athenienſibus,
Qualia ſtultos edoceas.
IN. Squales turpiter. JU. Tu vero feliciter rem geris:
Etſi antehac olim mendicares,
Telephum te eſſe Myſium perhibens,
E perula
Sententias devorans Pandeleticas.
IN. Hei mihi ſapientiam iſtam cujus mentionem facis?
JU. Hei mihi inſaniam tuam civitatiſque
Etiam quae te alit,
Adoleſcentulos corrumpentem!
IN. Annon docebis hunc *adoleſcentem*, ô tu Saturne.
JU. *Etiam*, ſiquid opus ſit ipſum conſervari,
Et non garrulitatem ſolum exercere.
IN. Huc age, tu, hunc ſinas inſanire.
JU. Poenas dabis: tune manum injicis?
CH. Finem facite rixarum et convitii.
At oſtende tu, priſcos illos
Quae docuiſti: et tu novam tuam

Disciplinam: ut cùm audiverit utrumque vestrûm
Vobismet contradicentes, arbitrio facto ludum eat.
Ju. Haec agere volo. In. Et ego quoque volo.
Ch. Agedum; quis vestrûm primus dicet?
In. Huic id concedam.
Atque ita ex his quae dixerit,
Novis verbis ipsum
Ac rationibus velut sagittis conficiam.
Postremo autem si hiscere audeat;
Facie totâ atque oculis
Confossus veluti à crabronibus,
A sententiis peribit.

STROPHE VERSUUM XII.

CHORUS.

NUnc ostendite vos duo freti
Appositis
Verbis et cogitationibus atque
Animum-sollicitantibus curis,
Uter vestrûm dicendo
Praestantior videbitur.
Nunc enim totum hic periculum
Versatur sapientiae;
De quà inter amicos meos
Certamen erit maximum.
At ô tu, qui multis senes moribus bonis ornâsti,
Rumpe vocem, quâ gaudes, tuumque ipsius ingenium
ostende.

Παῤῥᾶσιν· ὅπως ἂν ἀκύσας σφῶϊν
Αντιλεγόντοιν, κρίνας φοιλᾷ.
ΔΙ. Δρᾷν ταῦτ' ἐθέλω. ΑΔ. Κἄγωγ' ἐθέλω.
ΧΟ. Φέρε τίς λέξει πρώτερος ὑμῶν.
ΑΔ. Τούτῳ δώσω·
Κᾆτ' ἐκ τούτων, ὧν ἂν λέξῃ,
Ῥημαλίοισι καινοῖς αὐτὸν
Καὶ διανοίαις κατατοξάσω.
Τὸ τελαταῖον δ', ἢν ἀναγρύξῃ,
Τὸ πρόσωπον ἅπαν κὴ τὼφθαλμὼ
Κεντύμμους, ὥσπερ ὑπ' ἀνθρηνῶν,
Ὑπὸ τῆς γνώμης ἀπολεῖται.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιβ'.

ΧΟΡΟΣ.

ΝΥΝ δείξετον τὼ πισύνω
Τοῖς περιδεξίοισιν
Λόγοισι, κὴ φρονίσι, κὴ
Γνωμοτύποις μερίμναις,
Ὁπρότερός γ' αὐτοῖν λέξων
Ἀμείνων φανήσε).
Νῦν γὰρ ἅπας ἐνθάδε κίνδυνος
Ἀνεῖται σοφίας,
Ἧς περὶ τοῖς ἐμοῖς φίλοις
Εσιν ἀγὼν μέγιστος.
Αλλ' ὦ πολλοῖς τὰς πρεσβυτέρας ἤθεσι χρησοῖς σεφανώσας,
Ῥῆξον φωνὴν, ἢ τινι χαίρεις, κὴ τὴν σαυτῆ φύσιν εἰπέ.

Αναπαγσικοὶ Αριτοφάνειοι.

ΔΙΚΑΙΟΣ, ΑΔΙΚΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΛΕξω τοίνυν τὴν ἀρχαίαν παιδείαν ὡς διέκειτο,
Ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἤνθυν, καὶ σωφροσύνη νενόμιτο.
Πρῶτον μὲν ἔδει φωνὴν παιδὸς γρύξαντος μηδὲν ἀκοῦσαι·
Εἶτα βαδίζειν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς διατάκτως εἰς κιθαριστοῦ
Τοὺς κωμήτας γυμνοὺς ἀθρόους, κἂν εἰ χριμώδη καλανίφοι.
Εἶτ' αὖ πρεσβυτέρων ἆσμ' ἐδίδασκε, τὸ μηρὸν μὴ ξυνέχοντας,
Ἢ Παλλάδα Περσέπτολιν δεινάν· ἢ τηλέπορόν τι βόαμα·
Ἐντεταμένους τὴν ἁρμονίαν, ἣν οἱ παλαιοὶ παρέδωκαν.
Εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσαιτ', ἢ κάμψειέν τινα καμπὴν,
Οἵας οἱ νῦν τὰς καλὰ Φρυνιν ταύτας τὰς δυσκολοκάμπτους·
Ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλὰς, ὡς τὰς μούσας ἀφανίζων.
Ἐν παιδοτρίβου δὲ καθίζοντας, τὸν μηρὸν ἔδει προβαλέσθαι
Τοὺς παῖδας, ὅπως τοῖς ἔξωθεν μηδὲν δείξειαν ἀπρεπές·
Εἶτ' αὖ πάλιν αὖθις ἀνισαμένους συμψῆσαι, καὶ προνοῆσαι
Εἴδωλον τοῖσιν ἐρασταῖς τῆς ἕδρας μὴ καλαλείπειν γε.
Ἠλείφατο δ' ἂν τὐμφαλοῦ ἕδρις παῖς ὑπέρυθρον τότ' ἄν, ὥστε
Τοῖς ἀδόλοισι δρόσος καὶ χνοῦς, ὥσπερ μήλοισιν, ἐπῆνθει.
Οὐδ' ἂν μαλακὴν φυρασάμενος τὴν φωνὴν, πρὸς τὸν ἐραστὴν

ACTUS TERTII SCENA TERTIA.

Anapaeſtici Ariſtophanii.

JUSTUS, INJUSTUS, CHORUS.

DIcam igitur de antiqua diſciplina, quomodo ſe habebat.
Quando ego juſta dicendo florebam, et modeſtia legibus ſancita erat.
Primum ſane, vocem pueri mutientis neminem audire licebat:
Dein *oportuit* in viâ compoſitè ire ad Citharoedum
Vicinos, nudos, confertim, etiamſi ningeret in modum farinae cribro ſuccretae. [preſſantes;
Deinde praediſcere carmen docuit foemora non com-
Nempe aut *illud*, Pallada terribilem urbium vaſtatricem, aut longe vagantem quendam clamorem:
Intendentes concentum, quem patres olim tradiderunt.
Siquis autem eorum ſcurriliter aliquid dixiſſet, aut quempiam vocis flexum feciſſet,
(Quales faciunt qui nunc ad Phrynidis modum hoſce miſeros flexus faciunt,)
Multis flagris caeſus erat, utpote qui muſas labefactaret.
In ludo autem ſedentes oportuit femur protendere
Pueros, nequid exteris oſtenderent indecorum:
Deinde rurſus, cùm reſurgerent, corradere *arenam* atque providere,
Signum amatoribus pubertatis nequod relinquerent.
Ungebatur autem nullus puer tum infra umbilicum, ita ut
Pudendis ros et lanugo tanquam pomis efflorescebat.
Neque mollem admiſcens vocem, verſus amatorem,

Ipſe ſeipſum oculis proſtituens, accedebat.
Nec eligere inter coenandum licebat raphani caput:
Neque anethum ſeniorum ſurripere neque apium;
Nec opſonia edere, nec genio indulgere, nec alternatim pedes tenere.
IN. Antiqua *haec ſunt* et Jovialia *redolent*, et cicadarum plena *ſunt*,
Et Cecîdae et Buphoniorum. JU. Attamen haec ſunt illa
Per quae viros pugnâ Marathoniâ claros mea diſciplina enutrivit.
Tu autem hodiernos homines, ſtatim veſtibus involutos eſſe doces, [ipſos ſaltare,
Ita ut jam ſuffocer, cùm, ſi opus ſit in Panathenaeis
Clypeum peni praetendens *quiſque* ſaltationem negligat.
Propterea, ô adoleſcentule, confidenter me ſuperiorem ſermonem elige.
Atque ſic perdiſces forum odiſſe, et à balneis abſtinere:
Turpibuſque rebus pudefieri: et ſiquis in te dicteria dicat, exardere:
Atque de ſede ſenioribus aſſurgere accedentibus:
Neque parentibus tuis malefacere, neque aliud quicquam [pleturus es:
Turpe admittere; quoniam verecundiae exemplar ex-
Neque ſaltatricis *domum* intrare, nequando iſtis inhians,
Malo petitus à meretricula, bonâ tuâ famâ excutiaris:
Neque patri contradicere quicquam, neque Japetum illum appellando,
Exprobrare ei aetatem à qua tu enutritus es.
IN. Si in his, ô adoleſcentule, huic obtemperes, ita me Bacchus amet,

Αὐτὸς ἑαυτὸν ϖεναγωγίδων τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐβάδιζεν.
Οὐδ' ἂν ἐλέσθαι δίπυρνι' ἐξὴν κεφάλαιον τῆς ῥαφανῖδος,
Οὐδ' ἂν ἄνηθον ϖρὸ ϖρεσβυτέρων ἁρπάζειν, ὐδὲ σέλινον,
Οὐδ' ὀψοφαγεῖν, ὐδὲ κιχλίζειν, ὐδ' ἴσχειν τὼ ϖόδ' ἑναλλάξ.

ΑΔ. Αρχαῖά γε ϗ Διϊπολιώδη, ϗ τετλίγων ἀνάμεσα,
Καὶ Κηκείδων καὶ Βυφονίων. ΔΙ. Αλλ' οὖν ταῦτ' ἐσὶν ἐκεῖνα,
Ἐξὧν ἄνδρας Μαραθωνομάχους ἡ μὴ ϖαίδασις ἔθρεψεν.
Σὺ δὲ τὺς νῦν ἀθὺς ἐν ἱματίοισι διδάσκεις ἐπιτυλίχθαι·
Ὥσε μ' ἀϖάσχεσθ', ὅταν ὀρχεῖσθαι Παναθηναίοις δέον αὐτύς,
Τὴν ἀσπίδα τῆς κωλῆς ϖρόσθεν ἔχων, ἀμελεῖ τῆς Τριτογενείας.
Πρὸς ταῦτ', ὦ μειράκιον, θαῤῥῶν ἐμὲ τὸν κρείττω λόγον αἰρῦ·
Καὶ ϖισήσει μισεῖν ἀγορὰν, ϗ βαλανείων ἀπέχεσθαι,
Καὶ τοῖς αἰσχροῖς αἰσχύνεσθαι, κἂν σκώπτῃ τίς σε φλέγεσθαι·
Καὶ ϖρὸ θακῶν τοῖς ϖρεσβυτέροις ὑπανίσασθαι ϖρομόνοις,
Καὶ μὴ ϖερὶ τὺς σαυτῦ γονέας κακοεργεῖν, ἄλλο τε μηδὲν
Αἰσχρὸν ϖοιεῖν, ὅτι τῆς αἰδῦς μέλλεις τἄγαλμ' ἀναπλήσειν·
Μήδ' εἰς ὀρχηςρίδος εἰσιέναι, ἵνα μὴ ϖρὸς ταῦτα κεχηνὼς,
Μήλῳ βληθεὶς ὑπὸ ϖορνιδίῳ, τῆς ἀκλείας ἀποθραυσθῇς.
Μήδ' ἀνίστασθαι τῷ ϖατρὶ μηδὲν, μήδ' Ιαπετὸν καλέσαντα,
Μνησικακῆσαι τὴν ἡλικίαν, ἐξ ἧς ἐνεοττολοφήθης.

ΑΔ. Εἰ ταῦθ', ὦ μειράκιον, ϖείσῃ τούτῳ, νὴ τὸν Διόνυσον,

Τοῖς Ἱπποκράτης ἡέσιν ἔξεις, καί σε καλοῦσι βλιτομάμαν.

ΔΙ. Αλλ' ἦν λιπαρός γε καὶ ἀανθὴς ἐν γυμνασίοις διαῤῥίψεις,

Οὐ σωμύλλων καλὰ τὴν ἀγορὰν τριβολεκῥάπελ', οἷάπερ οἱ νῦν·

Οὐδ' ἐλκόμφος περὶ πραγματίου γλιχραντιλογιξεπιτρίπτου·

Αλλ' εἰς Ακαδημίαν κατιὼν, ὑπὸ ταῖς μορίαις ἀποθρίξεις,

Στεφανωσάμφος καλάμῳ λαμπῷ μετὰ σώφρονος ἡλικιώτου,

Μίλακος ὄζων, καὶ ἀπραγμοσύνης, καὶ λάκης φυλλοβολούσης, [θυρίζη.

Ηρος ἐν ὥρᾳ χαίρων, ὁπότ' ἂν πλάτανος πλελέᾳ ψιθυρίζῃ.

Ην ταῦτα ποιῇς, ἃ γὼ φράζω,

Καὶ πρὸς τούτοις προσέχοις τὸν νοῦν,

Ἕξεις ἀεὶ σῆθος λιπαρὸν,

Χροιὰν λαμπρὰν, ὤμους μεγάλους,

Γλῶτταν βαιὰν, πυγὴν μεγάλην,

Πόσθην μικράν. ἢν δ', ἅπερ οἱ νῦν,

Επιτηδεύῃς, πρῶτα μὲν ἕξεις

Χροιὰν ὠχρὰν, ὤμους μικρούς,

Στῆθος λεπτὸν, γλῶτταν μεγάλην,

Πυγὴν μικράν, κωλὴν μεγάλην,

Ψήφισμα μακρόν· καί σ' ἀναπείσει

Τὰ μὲν αἰσχρὰ ἅπαντα καλὰ ἡγεῖσθαι,

Τὸ καλὸν δ' αἰσχρόν· ἐκ πρὸς τούτοις

Τῆς Αντιμάχου

Καλλιπυγοσύνης ἀναπλήσει.

Hippocratis filiis ſimilis eris, et te vocabunt fatuum.
Ju. Atqui nitidus profecto et floridus in gymnaſiis verſaberis:
Non balbutiens in foro incondita verba, (qualia hi nunc dierum *ſolent*.)
Nec in jus tractus proper negotiolum ſordido-litigioſo-perditum.
At in Academiam deſcendens ſub olivis decurres,
Coronatus albo calamo, ſimul cum modeſto coaetaneo,
Milacem redolens ac tranquillitatem, et populum efflorescentem,
Verno tempore gaudens, cum platanus ulmo adſuſurrat.
Haec ſi facias, quae ego dico,
Et ad haec animum attendas,
Habebis perpetuò pectus nitidum,
Colorem lucidum, humeros latos,
Linguam modicam, podicem magnum,
Penem parvum: quod ſi iis, quae hodierni hi *faciunt*,
Operam dederis, primum quidem habebis
Colorem pallidum, humeros exiguos,
Pectus gracile, linguam magnam,
Podicem parvum, penem magnum,
Decretum longum: atque tibi perſuadebit
Turpiſſimum quodvis honeſtum ducere
Et honeſtum turpe; et praeterea
Antimachi
Petulantiâ oppleberis.

ANTISTROPHE VERSUUM XII.

CH. O Qui ſublimem ſapientiam
Inclytiſſimamque excolis!
Quam ſuavis ſermonibus tuis
Modeſtus ineſt flos?
Beati ſane erant,
Qui tunc olim vixerunt, quando tu eras
Inter priſcos. Ad haec igitur, ô tu
Qui feſtivam muſam habes,
Opus eſt ut dicas aliquid novi; quoniam
Praeclarè ſe dedit *hic* homo.

Jambici Octonarii Catalectici.

Acutis autem conſiliis tibi opus eſſe videtur adverſus [ipſum;
Si virum vincere vis et non ridiculum fieri.
IN. Atqui dudum mihi viſcera pene praefocata ſunt,
et cupiebam
Omnia haec contrariis ſententiis conturbare.
Ego enim inferior ſermo ob hoc ipſum appellatus ſum
Inter magiſtros, quoniam primus excogitavi
Et legibus et juri contraria dicere.
Atque hoc pluſquam decies mille dignum eſt ſtateris,
Ut quis inferiores ſermones eligat atque ita vincat.
Animadverte autem diſciplinam illam, quâ fretus eſt,
ut redarguam, [rum.
Qui te calidâ lavari primùm inquit *ſe* non permiſſu-
Atqui quâ ratione fretus calida vituperas balnea?
JU. Quoniam peſſimum id eſt, et timidum reddit virum.
IN. Manedum; ſtatim enim te medium teneo prehen-
ſum, ut effugere nequeas. [praeſtantiſſimum
Atqui eloquere *mihi*, filiorum Jovis quemnam virum

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιβ'.

ΧΟ. Ω Καλλίπυργον σοφίαν
Κλεινοτάτην τ' ἐπασκῶν,
Ὡς ἡδύ σε τοῖσι λόγοις
Σῶφρον ἔπεσιν ἄνθος.
Εὐδαίμονες δ' ἄρ' ἦσαν οἱ
Τότε ζῶντες, ἡνίκ' ἦς
Τῶν πρεσβέρων. πρὸς ὧν τάδ', ὦ κομψο-
πρεπῆ μῦσαν ἔχων,
Δεῖ σε λέγειν τι καινὸν, ὡς
Εὐδοκίμηκεν ἀνήρ.

Ιαμβικοὶ Τέτραμέτροι Καταληκτικοί.

Δεινῶν δέ σοι βυκαμάτων ἔοικε δεῖν πρὸς αὐτὸν,
Εἴπερ τὸν ἄνδρ' ὑπερβαλεῖ καὶ μὴ γέλωτ' ὀφλήσῃς.
ΑΔ. Καὶ μὴν πάλ' ἔγωγ' ἐπιγόμην τὰ σπλάγχνα, κἀ-
πεθύμουν
Ἀπάντα ταῦτ' ἐναντίαις γνώμαισι συνταράξαι.
Ἐγὼ γὰρ ἤτταν μὲν λόγος δι' αὐτὸ τοῦτ' ἐκλήθην
Ἐν τοῖσι φροντισταῖσιν, ὅτι σοφώτερος ἐπεφόνησα
Καὶ τοῖσι νόμοις καὶ ταῖς δίκαις τἀναντί' ἀντιλέξαι·
Καὶ τοῦτο σοὶ ἦν μυρίων ἑς' ἄξιον σαυτήρων,
Αἰρόμενον τὰς ἥττονας λόγους, ἔπειτα νικᾶν.
Σκέψαι δὲ τὴν παίδευσιν, ἣ πέποιθεν, ὡς ἐλέγξω·
Ὅς τίς σε θερμῷ φησὶ λοῦσθαι πρῶτον ὑκ ἐάσειν.
Καί τοι τίνα γνώμην ἔχων, φέγεις τὰ θερμὰ λουτρά;
ΔΙ. Ὅτιὴ κάκιστόν ἐστι, καὶ δειλὸν ποιεῖ τὸν ἄνδρα.
ΑΔ. Ἐπίχες· ἀθὺς γὰρ σε μέσον ἔχω λαβὼν ἄφυκτον·
Καί μοι φράσον, τῆς τῦ Διὸς παίδων τίν' ἄνδρ' ἄριστον

Ψυχὴν νομίζεις, εἰπὲ, κ᾽ πλείους πόνους πονῆσαι;
ΔΙ. Ἐγὼ μὲν οὐδέν᾽ Ἡρακλέους βελτίον᾽ ἄνδρα κρίνω.
ΑΔ. Πῦ ψυχρὰ δῆτα πώποτ᾽ εἶδες Ἡράκλεια λήρα;
Καί τοι τίς ἀνδρειότερος ἦν; ΔΙ. Ταῦτ᾽ ἐστὶ ταῦτ᾽ ἐκεῖνα,
Ἃ᾽ πρῲ νεανίσκων ἀεὶ δι᾽ ἡμέρας λαλοῦσιν,
Πλῆρες τὸ βαλανεῖον ποιεῖ, κενὰς δὲ τὰς παλαίστρας.
ΑΔ. Εἶτ᾽ ἐν ἀγορᾷ τὴν διαίρεσιν φέρεις· ἐγὼ δ᾽ ἐπαινῶ.
Εἰ γὰ πονηρὸν ἦν, Ὅμηρος οὐδέποτ᾽ ἂν ἐποίει
Τὸν Νέστορ᾽ ἀγορήτην ἄρ᾽· οὐδὲ τὺς σοφὺς ἅπαντας.
Ἀνειμι δῆτ᾽ ἐνθεῦθεν εἰς τὴν γλῶτταν, ἣν ὁδὶ μὲν
Οὔ φησι χρῆναι τὺς νέους ἀσκεῖν· ἐγὼ δέ φημι.
Καὶ σωφρονεῖν αὖ φησι χρῆναι. δύο κακὼ μεγίσω.
Ἐπεὶ σὺ, διὰ τὸ σωφρονεῖν, τῷ πώποτ᾽ εἶδες ἥδη
Ἀγαθόν τι γιγόμενον, φράσον, καί μ᾽ ἐξέλεγξον εἰπών.
ΔΙ. Πολλοῖς. ὁ γὰρ Πηλεὺς ἔλαβε διὰ τοῦτο τὴν μάχαιραν.
ΑΔ. Μάχαιραν; ἀσεῖον γε κέρδος ἔλαβεν ὁ κακοδαίμων.
Ὑπέρβολος δ᾽ ὐκ ἐκ λύχνων πλεῖν᾽ ἢ τάλαντα πολλὰ
Εἴληφε διὰ πονηρίαν, ἀλλ᾽ ὐ μὰ Δί᾽ ὐ μάχαιραν.
ΔΙ. Καὶ τὴν Θέτιν δ᾽ ἔγημε διὰ τὸ σωφρονεῖν ὁ Πηλεύς.
ΑΔ. Κᾆτ᾽ ἀπολιπῶσά γ᾽ αὐτὸν, ᾤχετ᾽. ὐ γὰ ἦν ὑβρισὴς,
Οὐδ᾽ ἡδὺς ἐν τοῖς σρώμασι τὴν νύκτα πανυχίζειν.
Γυνὴ δὲ σιναμωρυμένη χαίρει. σὺ δ᾽ εἰ Κρόνιππος.
Σκέψαι γὰ, ὦ μειράκιον, ἐν τῷ σωφρονεῖν ἅπαντα
Ἃ᾽ ἔνεσιν· ἡδονῶν θ᾽ ὅσων μέλλεις ἀποσερεῖσθαι,
Παίδων, γυναικῶν, κοτυλίσκων, ὄψων, πότων, κιχλισμῶν.
Καί τοι τί σοι ζῆν ἄξιον, τούτων ἐὰν σερηθῇς;

Animo credis, dic mihi, et plurimos labores exantlâſſe?
Ju. Ego quidem neminem Hercule praeſtantiorem virum judico.
In. Ubi frigida ſane unquam vidiſti Herculana balnea?
Atqui quis eo fortior erat? Ju. Haec *utique* haec ſunt illa
Quae dum juvenes perpetuo interdiu in ore habent,
Plenum faciunt balneum, vacuas autem palaeſtras.
In. Deinde in foro verſandi conſuetudinem vituperas, ego verò laudo. [feciſſet
Si enim hoc malum eſſet, Homerus profectò nunquam
Neſtorem oratorem, neque ſapientes *ſuos* omnes.
Redeo ſane hinc ad linguam, quam hicce quidem
Negat oportere juvenes exercere, ego autem aio. [ma;
Et modeſtum eſſe quoque dicit oportere: duo mala maxi-
Quoniam, tu, per modeſtiam cui unquam vidiſti jam
Boni aliquid eveniſſe? dicito, et me dicendo redargue.
Ju. Permultis. Peleus enim per hanc accepit gladium.
In. Gladium? feſtivum ſane lucrum accepit ille miſer!
Hyperbolus autem annon ex lychnis pluſquam talenta multa [dium.
Adeptus eſt per nequitiam? At non, per Jovem, gla-
Ju. Quinetiam, Thetin duxit propter modeſtiam Peleus.
In. Et ita relicto illo *ea* diſceſſit: non enim laſcivus erat,
Nec ſuavis in ſtragulis per totam noctem jacere. [lirus.
Mulier autem viri coitu gaudet. tu vero vetulus es ac de-
Animadverte enim, ô adoleſcentule, in modeſtia omnia
Quae inſunt: et quantis voluptatibus, futurum eſt ut priveris: [chinnis;
Liberis, mulieribus, cottabis, opſoniis, conviviis, ca-
Atqui quid tibi vivere proderit, his ſi priveris?

Haec miſſa ſint, tranſeo hinc ad naturae neceſſitates.
Peccâſti, amâſti, adulterâſti; quid? deprehenſus es.
Periiſti: imperitus enim es dicendi. mecum vero ſi ver-
Utere natura, ſalta, ride, nihil turpe exiſtima. [ſaberis,
Moechus enim ſi forte deprehenſus fueris à *quoquam*,
haec ad ipſum reſpondebis: [feres;
Te nihil injuriae feciſſe: deinde in Jovem culpam re-
Utpote qui et amore victus eſt ac mulieribus.
Atqui tu, mortalis cùm ſis, quomodo plus deo poteris?
Ju. Quid ſi à raphano poenas det, dum tibi obtempe-
rat, et cum cinere vulſuram patiatur?
Habebitne aliquam rationem quam proferat quo minus
lato podice ſit? [fiet?
In. Si vero ſit lato podice, quid demum mali de illo
Ju. Quid igitur hoc amplius illi malum poteſt accidere
tandem?
In. Quod demum dices, ſi in hac re à me vincaris?
Ju. Tacebo. quid ergo demum? In. Agé jam, dic mihi,
Ex quibuſnam hominibus fiunt advocati?
Ju. Ex hominibus lati podicis. In. Credo.
Quid tum? ex quibus fiunt Tragici?
Ju. Ex hominibus lati podicis. In. Recte dicis.
Et populi duces ex quibus?
Ju. Ex hominibus lati podicis. In. Illud utique
Noviſti, quam nihil dicas?
Et ſpectatorum qualeſnam ſint plures, vide.
Ju. Atqui video. In. Quid ergo cernis?
Ju. Multo plures, ita me dii ament,
Lati podicis homines.
Et hunc ego novi, et illum,

Εἶεν. ϖάρειμ' ἐντεῦθεν ἐς τὰς τῆς φύσεως ἀνάγκας.

Ἥμαρτες, ἠράσθης, ἐμοίχευσας. τί; καλεπήφθης;
Ἀπόλωλας· ἀδύνατος γὰρ εἶ λέγειν. ἐμοὶ δ' ὁμιλῶν,
Χρῶ τῇ φύσει, σκίρτα, γέλα, νόμιζε μηδὲν αἰσχρόν.
Μοιχὸς γὰρ ἦν τυχὴς ἁλούς, ταῦτ' ἀντερεῖς ϖρὸς αὐτὸν,
Ὡς οὐδὲν ἠδίκηκας· εἶτ' εἰς τὸν Δί' ἐπανενεγκεῖν.
Κἀκεῖνος ὡς ἥττων ἔρωτός ἐστι καὶ γυναικῶν.
Καί τοι σὺ θηλυς ὤν, θεῦ ϖῶς μεῖζον ἂν δύναιο;

ΔΙ. Τί δ' ἢν ῥαφανισθῇ ϖιθόμενός σοι, τέφρα τε τιλθῇ;

Ἔξει τίνα γνώμην λέγειν, τὸ μὴ ἀρύτραυλος εἶναι;

ΑΔ. Ἢν δ' ἀρύτραυλος ᾖ, τί ϖείσει) κακόν;

ΔΙ. Τί μᾶλλον ἂν ἔτι μεῖζον ϖάθοι τοῦτο ϖολέ;

ΑΔ. Τί δῆτ' ἐρεῖς, ἢν τοῦτο νικηθῇς ἐμοῦ;

ΔΙ. Σιγήσομαι. τί δ' ἄλλο; ΑΔ. Φέρε δή μοι φράσον·
Συνηγορῦσιν ἐκ τίνων;

ΔΙ. Ἐξ Ἀρυτραύλων. ΑΔ. Πείθομαι.
Τί δαὶ τραγῳδοῦσ' ἐκ τίνων;

ΔΙ. Ἐξ Ἀρυτραύλων. ΑΔ. Εὖ λέγεις.
Καὶ δημαγωγοῦσ' ἐκ τίνων;

ΔΙ. Ἐξ Ἀρυτραύλων. ΑΔ. Ἆρα δῆτ' ἔγνωκας ὡς οὐδὲν λέγεις;
Καὶ ϖῶς θεατῶν ὁϖότεροι ϖλείους, σκόϖει.

ΔΙ. Καὶ δὴ σκοϖῶ. ΑΔ. Τί δῆθ' ὁρᾷς;

ΔΙ. Πολὺ ϖλείονας, νὴ τοὺς θεούς,
Τοὺς Ἀρυτραύλους.
Καὶ τουτονὶ γοῦν οἶδ' ἐγὼ, κἀκεινονὶ,

Καὶ τὸν κομήτην τυτωνί.
ΑΔ. Τί δῆτ' ἐρεῖς;
ΔΙ. Ἡτ|ώμεθ'. ὦ κινήμαμοι,
Πρὸς τῶν θεῶν, δέξασθέ μν
Θοιμάτιον, ὡς
Ἐξαυτομολῶ πρὸς ὑμᾶς.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΤΙ δῆτα; πότερον τοῦτον ἐπάγεσθαι λαβὼν
Βούλει τὸν υἱόν, ἢ διδάσκω σοι λέγειν.
ΣΤ. Δίδασκε, καὶ κόλαζε, καὶ μέμνησ', ὅπως
Εὖ μοι σωμώσεις αὐτόν· ἐπὶ μὲν θάτερα,
Οἵαν δικιδίοις· τὴν δ' ἑτέραν αὖτε γνάθον
Στόμωσον, οἵαν ἐς τὰ μείζω πράγματα.
ΣΩ. Ἀμέλει, κομιεῖ τοῦτον σοφισὴν δεξιόν.
ΦΕ. Ὡχρὸν μὲν ἴσν οἶμαί γε, καὶ κακοδαίμονα.
Χ. Χώρει νῦν. οἴομαι δὲ
Σοὶ ταῦτα μελαμελήσειν.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ ιε'.

Τροχαϊκοὶ Τετράμετροι.

Χ. ΤΟΥΣ κριτὰς ἃ κερδανοῦσιν, ἤν τι τόνδε τὸν χορὸν
Ὠφελῶσ' ἐκ τῶν δικαίων, βουλόμεθ' ὑμῖν φράσαι.
Πρῶτα μὲν γὰ, ἢν νεῶν βούλησθ' ἐν ὥρᾳ τὰς ἀγρύς,
Ὕσομέν σφισὶν ὑμῖν, τοῖσι δ' ἄλλοις ὕστερον.
Εἶτα τὸν καρπὸν τεκύσας ἀμπέλους φυλάξομεν,

Et hunc comatum.
In. Quid ergo dices?
Ju. Victi ſumus. ô cinaedi,
Per deos, accipite meum
Pallium, ut *hinc*
Transfugiam ad vos.

ACTUS TERTII SCENA QUARTA.

SOCRATES, STREPSIADES, PHIDIPPIDES, CHORUS.

QUid ergo? utrum hunoce abducere prehenſum
Vis filium, an *ego illum* tibi doceam dicere?
St. Doce atque caſtiga, et memento ut
Bene mihi ipſum exacuas; ad alteram quidem partem,
Ut leviculis litibus ſufficiat: alteram vero ipſius buccam
Exacuas, ut ad majora ſufficiat negotia.
So. *Id* ne cures: hunc auferes ſophiſtam egregium.
Ph. Pallidum quidem, credo, atque infoelicem.
Ch. Abi jam. puto autem fore
Ut te horum poeniteat.

EPIRREMA VERSUUM XVI.

Trochaïci Octonarii.

Ch. JUdices quae lucrifacient, ſiquid huic choro
Profuerint ex his quae juſta ſunt, volumus
vobis dicere. [agros,
Primum quidem ſi novare vultis in tempore opportuno
Pluemus vobis primis, caeteris autem poſtea.
Deinde fructum ſerentes vites conſervabimus,

Ut neque ſiccitas premat neque nimia pluvia.
Siquis autem, mortalis qui ſit, nos vilipendat deas:
Advertat animum, à nobis qualia paſſurus ſit mala:
Dum nec vinum accipit nec aliud quicquam è fundo.
Quando enim oleae germinant, atque vites
Amputabuntur, fundis *eas* hujuſmodi feriemus.
Quod ſi lateribus *aedes* tegentem videamus, pluemus atque tecti
Tegulas ejus grandine rotundâ comminuemus.
Et ſi tandem uxorem duxerit ipſe aut cognatorum *aliquis* aut amicorum,
Pluemus totâ nocte, ita ut forſan cupiet
Vel in Aegypto potius eſſe quam male judicare.

ACTUS QUARTI SCENA PRIMA.

Senarii Iambici.

STREPSIADES.

QUinta, quarta, tertia, poſt hanc ſecunda,
Deinde, quam ego maxime omnium dierum
Metuo ac horreo ac abominor,
Statim poſt hanc adeſt vetus ac nova.
Unuſquiſque enim jurat, cui ego aliquid debeo,
Depoſitâ mihi in judicio pecuniâ, *ſe* perditurum me ait ac deperditurum:
Dum ego *interim* aequa ac juſta poſtulo:
O mi colende vir, hoc quidem nunc non accipias;
Hoc autem mihi proroges; hoc verò remittas. negant ſe unquam [meliis onerant
Iſto modo quicquam à me accepturos. at me contu-
Quòd injuſtus ſim: atque me in jus rapturos ſe aiunt.

Ὥς τε μήτ' αὐχμὸν πιέζειν, μήτ' ἄγαν γ' ἐπομβρίαν.
Ἤν δ' ἀτιμάσῃ τις ἡμᾶς, θνητὸς ὢν, ὕσας θεὰς,
Προσεχέτω τὸν νοῦν πρὸς ἡμᾶς οἷα πείσεται κακὰ,
Λαμβάνων ὅτ' οἶνον, ὅτ' ἄλλ' ὑδὲν ἐκ τοῦ χωρίου.
Ἡνίκ' ἂν γὰρ αἴτ' ἐλαίας βλασάνως', αἴτ' ἄμπελοι
Ἀποκεκόψονται, τοιαύταις σφενδόναις παιήσομεν.
Ἤν δὲ πλινθεύσῃ ἰδωμεν, ὕσομεν· καὶ τοῦ τέγους
Τὸν κέραμον αὐτοῦ χαλάζαις στρογγύλαις συντρίψομεν.
Κἂν γαμῇ πού τις αὐτὸς, ἢ τῶν συγγενῶν, ἢ τῶν φίλων,
Ὑσομεν τὴν νύκτα πᾶσαν· ὡς ἴσως βουλήσεται
Κἂν ἐν Αἰγύπτῳ τυχεῖν ὢν μᾶλλον, ἢ κρῖναι κακῶς.

Τρίμετροι Ιαμβικοί.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ΠΕμπτη, τετρὰς, τρίτη, μετὰ ταύτην δευτέρα·
Εἶθ', (ἣν ἐγὼ μάλιστα πασῶν ἡμερῶν
Δέδοικα καὶ φέρικα καὶ βδελύττομαι)
Εὐθὺς μετὰ ταύτην ἔαθ' ἕνη τε καὶ νέα.
Πᾶς γοῦν τις ὄμνυσ', οἷς ὀφείλων τυγχάνω,
Θεός μοι πρυτανεῖ, ἀπολεῖν με φησὶ κἀξολεῖν,
Εμοῦ μέτρια τε καὶ δίκαι' αἰτουμένου·
Ω δαιμόνιε, τὸ μοῦ τι νυνὶ μὴ λάβῃς,
Τὸ δ' ἀναβαλοῦ μοι, τὸ δ' ἄφες. Οὔ φασιν ποτε
Οὕτως ἀπολήψεσθ', ἀλλὰ λοιδορήσί με,
Ὡς ἀδικός εἰμι, καὶ δικάσεσθαί φασί μοι.

Νῦν ἓν δικαζέσθων· ὀλίγον γὰ μοι μέλει,
Εἴπερ μεμάθηκεν εὖ λέγειν Φειδιππίδης.
Τάχα δ' ἔσομαι, κόψας τὸ φροντιστήριον.
Παῖ, ἡμί, φαῖ, φαῖ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ΣΤρεψιάδην ἀπαίζομαι.
ΣΤ. Κἄγωγέ σ'· ἀλλὰ τοῦτο πρῶτον λαβέ·
Χρὴ γὰ ἐπιθαυμάζειν τι τὸν διδάσκαλον.
Καί μοι τὸν υἱὸν εἰ μεμάθηκε τὸν λόγον
Ἐκεῖνον, εἰφ', ὃν ἀρτίως εἰσήγαγες.
ΣΩ. Μεμάθηκεν. ΣΤ. Εὖ γ', ὦ πατρίδα καὶ βασίλεια ἀπαόλη.
ΣΩ. Ὡς ἀποφύγοις ἄν, ἤν τιν' ἄν βύλῃ, δίκην.
ΣΤ. Κ' εἰ μάρτυρες παρῆσαν, ὅτ' ἐδανειζόμην;
ΣΩ. Πολλῷ γε μᾶλλον, κἂν παρῶσι χίλιοι.
ΣΤ. Βοάσομ' ἄρα τὰν ὑπέρτονον
Βοάν. Ἰώ, κλαίετ' ὦ ξυνοσάται,
Αὐτοί τε καὶ τἀρχεῖα, καὶ τόκοι τόκων·
Οὐδὲν γὰ ἄν με φλαῦρον ἐργάσηθ' ἔτι,
Οἷος ἐμοὶ τρέφει
Τοῖσδ' ἐνὶ δώμασι παῖς,
Ἀμφήκει γλώττῃ
Λάμπων, πρόβολος ἐμὸς,
Σωτὴρ δόμοις, ἐχθροῖς ἀνιαρὸς,
Λυσανίας παλρῷων μεγάλων κακῶν·
Ὃν κάλεσον τρέχων
Ἔνδοθεν ὡς ἐμέ.
Ὦ τέκνον, ὦ παῖ, παῖ,
Ἔξελθ' οἴκων·

Nunc ergo in jus rapiant: parum enim mihi curae eſt:
Si modò didicerit bene dicendi artem Phidippides.
Statim autem ſciam, ubi ludum pulſavero.
Puer inquam, *heus*, puer, puer.—

ACTUS QUARTI SCENA SECUNDA.

SOCRATES, STREPSIADES.

STrepſiadem ſalvere jubeo. [*culeum:*
ST. Atque ego te. at hunc primum accipe *farinae*
Oportet enim venerari aliquo modo magiſtrum.
At mihi de filio, an didicit ſermonem
Illum, dic, quem nuper introduxiſti?
SO. Didicit. ST. Euge, ô regina omnium verſutia!
SO. Ita ut effugere poſſis quamcunque vis dicam.
ST. Num ſi teſtes quoque adeſſent, cùm mutuò accepe- [rint?
SO. Multò magis, etiamſi adfuerint mille.
ST. Exclamabo igitur intenſiſſimò
Clamore: Iô, lugete, ô nummularii,
Et vos et tabularia, atque uſurae uſurarum.
Nam nullo me malo jam afficere poteritis:
Cum talis mihi alitur
His in aedibus puer,
Ancipite linguâ
Fulgens, praeſidium meum,
Cuſtos domus, hoſtibus gravis,
Triſtitiam ſolvens ingentium paternorum malorum:
Quem accerſe *tu*, properans
Intus ad me.
O fili, puer, puer,
Aedibus exi,

Exaudi patrem tuum.

So. Hic iſte vir eſt.

St. O dilecte, ô dilecte!

So. Abi tu et accipe eum.

ACTUS QUARTI SCENA TERTIA.

STREPSIADES, PHIDIPPIDES.

IO, Iô, fili!

Ohe! Ohe!

Quàm delector imprimis cùm colorem tuum video!
Nunc quidem aſpectu primùm paratus es ad negandum;
Atque ad contra dicendum inſtructus; atque hoc populare
Re verâ *in te* effloreſcit: *nempe* quid ais tu? atque videri
Injuria affici, dum injuriam facis, ac malo *alterum* affi-
In vultu quoque ineſt aſpectus Atticus. [cis, ſat ſcio.
Nunc igitur, ut me ſalvum reddas *vide*, quia me perdidiſti.

Ph. Quid autem times? St. Veterem atque novam.

Ph. Vetus enim atque nova quaenam eſt dies?

St. *Illa* in quam depoſituros ſe pecuniam in foro aiunt mihi. [fieri poteſt ut

Ph. Perierunt itaque ſtatim qui depoſuere; non enim
Una dies fiat dies duo.

St. Non fiat? Ph. Quomodo enim? niſi ſimul
Eadem poteſt eſſe vetula atque juvenis mulier.

St. Atqui legibus id ſtatutum eſt. Ph. Non enim, puto, legem [vult?
Recte intelligunt, quid ſibi velit. St. Quid autem ſibi

Ph. Solon ille priſcus populi amans erat naturâ.

St. Hoc quidem nihil prorſus ad veterem atque novam.

Αἴε σὺ παλρός.
ΣΩ. Οὐδ' ἐκεῖνος ἀνήρ.
ΣΤ. Ω φίλος, ὦ φίλος.
ΣΩ. Απιθι σὺ λαβών.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ΙΩ, ἰὼ, τέκνον.
Ιῦ, ἰῦ.
Ὡς ἥδομαί σε πρῶτα τὴν χροίαν ἰδών.
Νῦν μὰ γ' ἰδεῖν εἰ πρῶτον ἐξαρνήλικος,
Καὶντιλογικὸς, ἢ τοῦτο τὐπιχώριον
Ατεχνῶς ἐπαινθεῖ, τὸ, τί λέγεις σύ; ἢ δοκεῖν
Αδικοῦντ' ἀδικεῖσθαι, ἢ κακουργοῦντ' οἶδ' ὅτι·
Επὶ τῷ πρεσβύτῃ τ' ἐστὶν Ατλικὸν βλέπος.
Νῦν ὧν ὅπως σώσῃς μ', ἐπεὶ κἀπώλεσας.
ΦΕ. Φοβεῖ δὲ δὴ τί; ΣΤ. Τὴν ἔννην τε ἢ νέαν.
ΦΕ. Ἔνη γὰ ἐστι ἢ νέα τίς ἡμέρα;
ΣΤ. Εἰς ἣν γε θήσειν τὰ πρυλανεῖα φασί μοι.
ΦΕ. Απολοῦντ' ἄρ' αὖθ' οἱ θέσλες· ὃ γὰ ἔαθ' ὅπως
Μί' ἡμέρα γλύοιτ' ἂν ἡμέραι δύο.
ΣΤ. Οὐκ ἂν γένοιτο; ΦΕ. Πῶς γὰρ, εἰ μή περ γ' ἅμα
Αὐτὴ γλύοιτο γραῦς τε ἢ νέα γυνή;
ΣΤ. Καὶ μὴν νενόμισαί γ'. ΦΕ. Οὐ γὰ, οἶμαι, τὸν νόμον
Ισασιν ὀρθῶς, ὅ,τι νοεῖ; ΣΤ. Νοεῖ δὲ τί;
ΦΕ. Ὁ Σόλων ὁ παλαιὸς ἦν φιλόδημος τὴν φύσιν.
ΣΤ. Τηλὶ μὰ οὐδέν πω πρὸς ἔννην τε ἢ νέαν.

ΦΕ. Ἐνεῖνος ἦν τὴν κλῆσιν εἰς δύ' ἡμέρας
Εθηκεν, εἴς τε τὴν ἔνην τε κ' νέαν,
Ἵν' αἱ θέσεις γίγνοιντο τῇ νυμηνίᾳ.
ΣΤ. Ἵνα δὴ τί τὴν ἔνην προσέθηκεν; ΦΕ. Ἵν', ὦ μέλε,
Παρόντες οἱ φράγονες ἡμέρᾳ μιᾷ
Πρότερον, ἀπαλλάτοιντ' ἐκόντες· εἰ δὲ μή,
Ἕωθεν ὑπανιῶντο τῇ νυμηνίᾳ.
ΣΤ. Πῶς ὑ δέχον) δῆτα τῇ νυμηνίᾳ
Ἀρχαὶ τὰ πρυτανεῖ', ἀλλ' ἔνῃ τε κ' νέᾳ;
ΦΕ. Ὅπερ οἱ προτένθαγ γὼ δοκοῦσί μοι παθεῖν,
Ἵν' ὡς τάχισα τὰ πρυτανεῖ' ὑφελοίατο,
Διὰ τοῦτο πρυτένθασαν ἡμέρᾳ μιᾷ.
ΣΤ. Εὖγ', ὦ κακοδαίμονες, τί κάθηδ' ἀβέλτερον,
Ἡμέτερα κέρδη τῆς σοφῶν, ὄνες λίθοι,
Ἀριθμὸς, προβαί', ἄλλως ἀμφορῆς γενασμένοι;
Ὡς εἰς ἐμαυτὸν, κ' τὸν υἱὸν τυτανί,
Ἐπ' ἀτυχίαισιν ἀσέον μυσκώμιον.
Μάκαρ, ὦ Στρεψίαδες,
Αὐτός τ' ἔφυς ὡς σοφὸς,
Χ' οἷον τὸν υἱὸν ἐκτρέφεις;
Φήσουσί δή μ' οἱ φίλοι,
Χ' οἱ δημόται ζηλοῦντες,
Ἡνίκ' ἂν σὺ νικᾷς λέγων τὰς δίκας.
Αλλ' εἰσαγαγών σε βούλομαγ
Πρῶτον ἐσιάσαγ.

PH. Is igitur citationem in duos dies
Posuit, in veterem nempe atque novam:
Ut depositiones pecuniae fierent calendis.
ST. Quare vero veterem addidit? PH. Idea, ô fatue, ut
Se sistentes rei unâ die
Citius, abirent ultro: sin minus,
Primo manè vexarentur calendis.
ST. Quomodo *fit ut* non accipiant sane novilunio
Magistratus depositas pecunias, sed vetere atque nova?
PH. Quia quod praegustatoribus solet, idem mihi videtur ipsis accidisse:
Ut quam celerrimè pecuniae depositae auferantur:
Propterea una die citiùs praeliguriunt.
ST. Eheu, ò miseri! quid desidetis stolidi,
Praeda nostrûm sapientium, lapides qui estis,
Numerus *merus*, oves prorsus, amphorae repletae?
Quare de meipso ac filio hocce meo,
Propter res secundas canendum est mihi carmen triumphale.
Beatus es, ô Strepsiades,
Nam et ipse quàm sapiens es naturâ?
Qualemque filium alis?
Inquient mihi amici,
Et populares invidi;
Cùm tu viceris perorando causas.
At introductum te volo
Primum convivio excipere.

ACTUS QUARTI SCENA QUARTA.

PASIAS DANISTA, STREPSIADES, TESTIS.

ITane igitur, opus eſt hominem de ſuo aliquid *ultro* dimittere?
Neutiquam profectò, ſed ſatius eſſet ſtatim tum
Pudorem depoſuiſſe, potius quam moleſtiam ſuſcipere:
Quum meas ipſius jam propter pecunias
Te traho ut teſtimonium denuncies; atque fiam
Inimicus etiam propterea homini populari *meo*.
At nunquam hercle patriam dedecorabo,
Dum vivam; ſed Strepſiadem voco. ST. Quis hic *eſt*?
PA. Ad veterem atque novam *te voco*. ST. Teſtor *vos*,
Ad duos illum dixiſſe dies. cujus pecuniae *gratiâ*?
PA. Duodecim minarum quas cepiſti cùm emeres
Sturninum equum. ST. Equum! non auditis?
Nonne vos omnes noviſtis me odio habere rem equeſtrem?
PA. Et per Jovem, te ſoluturum *eſſe* jurâſti deos
Debitum. ST. Non per Jovem. nondum enim tunc
Phidippides mihi inexpugnabilem ſermonem. [callebat
PA. Nunc autem propterea pernegare in animum inducis?
ST. Quid enim aliud boni capiam ex *iſta* diſciplina?
PA. Atque haec voles mihi dejerare per deos,
Sicut ego te juſſero? ST. Quos deos? [Jovem:
PA. Jovem, Mercurium, Neptunum. ST. Imò, per
Etiam praeterea me juraturum, triobolum deponam.
PA. Pereas igitur própter impudentiam etiam.
ST. Sale maceratus adjuvari poterit hicce homo.

ΠΑΣΙΑΣ Ὁ ΔΑΝΕΙΣΤΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΜΑΡΤΥΡ.

Ιαμβικοὶ Τρίμετροι.

ΕΙΤ' ἄνδρα τῆδ' αὐτῷ τι χρὴ φεύγειν;
Οὐδέποτέ γ'· ἀλλὰ κρεῖττον ἦν ἀθὺς τότε
Απερυθριάσαι γε μᾶλλον, ἢ σχεῖν πράγματα,
Ὅτε δὴ ἐμαυτῷ γ' ἕνεκα νυνὶ χρημάτων
Ἔλκω σε κλητόσοντα, κἀμὲ δημόσαι
Ἐχθρὸς ἔτι φεύξ τούτοισιν ἀνδρὶ δημότῃ.
Ατὰρ ὐδέποτέ γε τὴν πατρίδα καταισχυνῶ
Ζῶν, ἀλλὰ καλύψω Στρεψιάδην. ΣΤ. Τίς οὗτοσί;
ΠΑ. Ες τὴν ἔνην τε κἀ νέαν. ΣΤ. Μαρτύρομαι,
Ὅτι ἐς δυ' εἶπεν ἡμέρας. τῷ χρήματος;
ΠΑ. Τῶν δώδεκα μνῶν, ἃς ἔλαβες, ὠνούμενος
Τὸν ψαρὸν ἵππον. ΣΤ. Ἵππον; οὐκ ἀκούετε;
Οὐ πάντες ὑμεῖς ἴστε με μισοῦντ' ἱππικήν;
ΠΑ. Καὶ νὴ Δί' ἀποδώσειν γ' ἐπώμνυς τοὺς θεούς
Τὸ χρέος. ΣΤ. Μὰ Δί' οὐ γὰρ ὤμην τότ' ἐξιππίσαι
Φειδιππίδης μοι τὸν ἀκαλάβλητον λόγον.
ΠΑ. Νῦν δὲ διὰ τοῦτ' ἔξαρνος εἶναι διανοεῖ;
ΣΤ. Τί γὰρ ἀλλ' ἂν ἀπολαύσαιμι τῷ μαθήματος;
ΠΑ. Καὶ ταῦτ' ἐθελήσεις ἀπομόσαι μοι τοὺς θεούς,
Ἵν' ἂν κελεύσω 'γώ σε; ΣΤ. Τοὺς ποίους θεούς;
ΠΑ. Τὸν Δία, τὸν Ἑρμῆν, τὸν Ποσειδῶ. ΣΤ. Νὴ Δία,
Κἂν φεύσκαλαθείην γ', ὥς τ' ὀμόσαι, τριώβολον.
ΠΑ. Απόλοιο τοίνυν, ἕνεκ' ἀναιδείας ἔτι.
ΣΤ. Ἀλσὶ διασμηχθεὶς ὅταν τ' ἂν οὗτοσί.

ΠΑ. Οἴμ', ὡς καλαγελᾷς. ΣΤ. Ἐξ χοὰς χωρήσεϊ.
ΠΑ. Οὔ τοι μὰ τὸν Δία τὸν μέγαν, ἢ τὰς θεὰς,
Ἐμὲ καλαπροΐξει. ΣΤ. Θαυμασίως ἥδην θεοῖς.
Καὶ Ζεὺς γελοῖος ὀμνύμενος τοῖς εἰδόσιν.
ΠΑ. Ἢ μὴν σὺ τούτων τῷ χρόνῳ δώσεις δίκην.
Ἀλλ' εἴτ' ἀποδώσεις μοι τὰ χρήματ', εἴτε μή,
Ἀπόπεμψον ἀποκριναμένους. ΣΤ. Ἔχε νῦν ἥσυχος.
Ἐγὼ γὰρ αὐτίκ' ἀποκρινοῦμαί σοι σαφῶς.
ΠΑ. Τί σοι δοκεῖ δράσειν; ΜΑ. Ἀποδώσειν σοι δοκεῖ.
ΣΤ. Πῦ δ' ὗτος, ὁ ἀπαγξῶν με τ' ἀργύριον; λέγε,
Τυλὶ τί ἐστι; ΠΑ. Τυθ' ὅτ' ἐστί; κάρδοπος.
ΣΤ. Εἶτ' ἀπαλεῖς τἀργύριον τοιοῦτος ὤν;
Οὐκ ἄν ἀποδοίην γὰρ ὀβολὸν ἄν ὑδενί,
Ὅς τις καλέσειε κάρδοπον τὴν καρδόπην.
ΠΑ. Οὐκ ἄρ' ἀποδώσεις; ΣΤ. Οὐχ, ὅσον γέ μ' εἰδέναι.
Οὔκουν ἀνύσας τι θᾶττον ἀπολιπαργιεῖς
Ἀπὸ τῆς θύρας; ΠΑ. Ἀπειμι· καίτοι γ' ἴσθ', ὅτι
Θήσω φρυλαντεῖ, ἢ μηκέτι ζῴην ἐγώ.
ΣΤ. Προσαποβαλεῖς ἄρ' αὐτὰ σὺς ταῖς δώδεκα·
Καίτοι σε τοῦτό γ' οὐχὶ βούλομαι παθεῖν,
Ὅτιὴ κάλεσας ἀληθικῶς τὴν κάρδοπον.

Ιαμβικοὶ Τρίμετροι.

ΑΜΥΝΙΑΣ Ὁ ΔΑΝΕΙΣΤΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΜΑΡΤΥΡ.

Ἰὼ μοί μοι.
ΣΤ. Εα,
Τίς οὗτοσί ποτ' ἔσθ' ὁ θρηνῶν; ἢ τί πε

PA. Hei mihi! ut derides? ST. Sex congios capiet.
PA. Neutiquam, per Jovem magnum atque deos,
Me impune ludibrio habebis. ST. Mirificè delector tuis diis.
Etiam Jupiter juratus deridiculo eſt ſapientibus.
PA. Certe tu pro his aliquando tandem poenas dabis.
At utrum mihi reddes pecuniam vel non,
Reſponſo mihi dato dimitte. ST. Quieſce jam:
Ego enim ſtatim tibi reſpondebo dilucide.
PA. Quid tibi videtur facturus? TE. Redditurus tibi pecuniam *mihi* videtur.
ST. Ubi hic eſt qui à me argentum repetit? dic,
Hoc quid eſt? PA. Quid hoc eſt, *inquis?* Cardopus.
ST. Tune igitur argentum repetis, qui talis *homo* es?
Non reddam, ne obolum quidem, cuiquam,
Qui Cardopum vocaverit Cardopam.
PA. Non ergo reddes? ST. Non, quantum ego novi.
Quin ergo actutùm ocyùs te abripies
A foribus? PA. Abeo, atqui ſat ſcito, quod
Deponam in foro pecuniam, aut ne vivam amplius.
ST. Abjicies igitur iſtam ſimul cum minis duodecim:
Quanquam te hoc nollem multari malo,
Quod ſtultè vocaveris hanc Cardopum.

ACTUS QUARTI SCENA QUINTA.

Senarii Iambici.

AMYNIAS DANISTA, STREPSIADES, TESTIS.

HEI mihi!
ST. Vah!
Quis hic tandem eſt qui ejulat? nunquid

Carcini Divorum aliquis vocem edidit?
Am. Quid autem, quis ego ſiem, illudne vultis ſcire?
Homo infoelix *ſum*. St. Vade tuum iter.
Am. O dura ſors! ô fata Canthifraga
Equorum meorum! ô Pallas, quo me perdidiſti modo!
St. Quid igitur tibi Tlepolemus tandem mali fecit?
Am. Ne mihi illudas, bone vir: ſed mihi pecunias
Filium reddere jube, quas accepit:
Praeſertim cum jam mecum male agitur. [accepit.
St. Quaſnam has pecunias dicis? Am. Quas mutuo
St. Male igitur reverâ tecum actum eſt, quantum mihi
Am. Equos cum agitarem, decidi, per deos. [videris.
St. Quid hercle deliras, ac ſi ex aſino decidiſſes?
Am. Delirón' pecunias recuperare ſi cupio?
St. Impoſſibile eſt ut tu jam ſanus ſis. Am. Cur autem?
St. Cerebro quaſi emoto mihi eſſe videris.
Am. Tu autem, per Mercurium, in jus vocandus jam
eſſe videris mihi,
Niſi reddas argentum. St. Dic mihi jam,
Utrum putas, novam ſemper Jovem
Pluere aquam quotidie, an ſolem
Ex imo attrahere hanc eandem rurſus aquam? [eſt.
Am. Neſcio equidem utrum *fiat*: neque *id* mihi curae
St. Quomodo igitur argentum accipere te aequum eſt,
Si nihil noviſti de rebus ſublimibus?
Am. At ſi penuria laboras argenti; mihi uſuram
Redde ſaltem. St. Uſura autem quodnam eſt animal?
Am. Quodnam aliud, niſi quòd ſingulis menſibus ſin-
guliſque diebus
Magis magiſque adauctum argentum perpetuò ſit,

Τῶν Καρκίνε τις δαιμόνων ἐφθέγξατο;
ΑΜ. Τί δ', ὅς τις εἰμὶ, τοῦτο βούλεσθ' εἰδέναι;
Ανὴρ κακοδαίμων. ΣΤ. Καὶ σεαυτὸν νῦν τρέπε.
ΑΜ. Ω σκληρὲ δαῖμον, ὦ τύχαι θραυσάλυγες
Ἵππων ἐμῶν· ὦ Παλλὰς, ὥς μ' ἀπώλεσας.
ΣΤ. Τί δαί σε Τληπόλεμος σοὶ ἔργασαι κακόν;
ΑΜ. Μὴ σκῶπτέ μ', ὦ τᾶν, ἀλλά μοι τὰ χρήματα
Τὸν υἱὸν ἀποδῦναι κέλευσον, ἃ 'λαβεν,
Αλλως τε μὴτοι κἀκακῶς πεπραγότι.
ΣΤ. Τὰ ποῖα ταῦτα χρήματ'. ΑΜ. Ἃ 'δανεί-
σαλο.
ΣΤ. Κακῶς ἄρ' ὅλως εἶχες, ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.
ΑΜ. Ἵππους γ' ἐλαύνων ἐξέπεσον, νὴ τοὺς θεούς.
ΣΤ. Τί δῆτα ληρεῖς, ὥσπερ ἀπ' ὄνου καλαπεσών;
ΑΜ. Ληρῶ, τὰ χρήματ' ἀπολαβεῖν εἰ βούλομαι;
ΣΤ. Οὐκ ἔωθ' ὅπως σύγ' αὐτὸς ὑγιαίνεις. ΑΜ. Τί
δαί;
ΣΤ. Τὸν ἐγκέφαλον ὥσπερ σεσεῖσθαί μοι δοκεῖς.
ΑΜ. Σὺ δὲ, νὴ τὸν Ἑρμῆν, προσκεκλῆσθαί γέ μοι,
Εἰ μὴ ἀποδώσεις τἀργύριον. ΣΤ. Κάτειπέ νυν,
Πότερα νομίζεις καινὸν αἰεὶ τὸν Δία
Ὑειν ὕδωρ ἑκάστοτ', ἢ τὸν Ἥλιον
Ἕλκειν κάτωθεν ταυτὶ τοὔδ' ὕδωρ πάλιν;
ΑΜ. Οὐκ οἶδ' ἔγωγ' ὁπότερον, οὐδέ μοι μέλει.
ΣΤ. Πῶς οὖν ἀπολαβεῖν τἀργύριον δίκαιος εἶ,
Εἰ μηδὲν οἶδα τῶν μελεώρων πραγμάτων;
ΑΜ. Αλλ' εἰ σπανίζεις τἀργυρίου, μοὶ τὸν τόκον
Απόδος γε. ΣΤ. Τοῦτο δ' ἔστ' ὁ τόκος τί θηρίον;
ΑΜ. Τί δ' ἄλλο γ', ἢ καλὰ μῆνα, κἀφ' ἡμέραν,
Πλέον πλέον τἀργύριον αἰεὶ γίνε),

Ὑποῤῥέοντος τοῦ χρόνου; ΣΤ. Καλῶς λέγεις.
Τί δῆτα, τὴν θάλατταν ἔθ' ὅτι πλείονα
Νυνὶ νομίζεις, ἢ πρώην; ΑΜ. Μὰ Δί' ἀλλ' ἴσην.
Οὐ γὰρ δίκαιον πλεῖον εἶναι. ΣΤ. Κἄτα πῶς
Αὕτη μοι, ὦ κακόδαιμον, οὐδὲν γίνεται
Ἐπιῤῥέοντων τῶν ποταμῶν πλείων; σὺ δὲ
Ζητεῖς ποιῆσαι τἀργύριον πλεῖον τὸ σόν;
Οὐκ ἀποδιώξεις σαυτὸν ἐκ τῆς οἰκίας;
Φέρε μοι τὸ κέντρον. ΜΑ. Ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
ΣΤ. Ὕπαγε, τί μέλλεις; οὐκ ἐλᾷς, ὦ Σαμφόρα;
ΑΜ. Ταῦτ' οὐχ ὕβρις δῆτ' ἐστίν; ΣΤ. Ἀξεις; ἐπιαλῶ
Κέντρῳ ὑπὸ τὸν πρωκτόν σε τὸν σειραφόρον.
Φεύγεις; ἔμελλον ἆρα κινήσειν σ' ἐγώ,
Αὐτοῖς τροχοῖς τοῖς σοῖσι καὶ ξυνωρίσιν.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιη'.

ΧΟ. Οἷον τὸ πραγμάτων ἐρᾶν φλαύρων.
Ὁ γὰρ γέρων ὁδ' ἐρασὴς
Ἀποστερῆσαι βούλεται
Τὰ χρήματ', ἃ 'δανείσαλο·
Κοὐκ ἔθ' ὅπως ὑ τήμερον λήψεται
Πρᾶγμ', ὃ τοῦτον ποιήσει
Τὸν σοφιστὴν, ὧν πανουργεῖν
Ἤρξατ', ἐξαίφνης τι κακὸν λαβεῖν.
Οἶμαι γὰρ αὐτίχ' ἁρπάσειν ὅπερ
Πάλαι ποτ' ἐζήτει,
Εἶναι τὸν υἱὸν δεινόν οἱ,
Γνώμας τ' ἐναντίας λέγειν
Τοῖσι δικαίοις,

Praetereunte tempore? ST. Probè dicis.
Quid ergo? eſtne ut mare auctius [dem menſurae:
Nunc putes quam antehac? AM. Non profectò ſed ejuſ-
Non enim convenit auctius eſſe. ST. Atqui quomodo
Illud, ô miſer, nihilo fit
Ex influentibus fluviis auctius: tu autem
Argentum conaris auctius facere tuum?
Non temet abiges ex aedibus?
Cedo mihi ſtimulum. TE. Horum ego tibi teſtis ero.
ST. Apage, quid cunctaris? non agitas, ô Samphora?
AM. Annon *haec* ſane contumelia eſt? ST. Non te abducis? incitabo
Sub podicem ſtimulando te catenam ferentem.
Fugin'? profecto ego te percitaturus eram
Cum ipſis tuis rotis atque bigis.

STROPHE VERSUUM XVIII.

CH. O Qualis res eſt, rerum turpium amore teneri?
Senex enim hic *iſtoc* amore captus
Intervertere cupit
Pecunias, quas mutuò accepit.
Neque eſt ut hodie non admittat
Rem, quae hunc faciet
Sophiſtam, ex his quae doloſe agere
Coepit, repente aliquid mali percipere.
Credo enim ſtatim inventurum quod
Dudum olim quaerebat.
Nempe eſſe ſibi filium callidum.
Sententiaſque qui diceret contrarias
Juſtis:

Ita ut omnes vinceret
Quibuſcum verſaretur,
Etiamſi nequiſſima diceret.
Forſan forſan optabit
Etiam mutum illum *tandem* eſſe.

ACTUS QUINTI SCENA PRIMA.

Senarii Iambici.

STREPSIADES, PHIDIPPIDES.

EHeu, eheu!
O vicini et cognati et populares!
Succurrite mihi vapulanti, quacunque ratione.
Heu me miſerum, ob caput atque buccam!
O impure, patrem verberas? PH. Aio, ô pater.
ST. Videtin' confitentem quòd me verberat? PH. Prorſus quidem.
ST. O impure, ac parricida, et parietum perfoſſor!
PH. Rurſus de me haec ipſa et plura dicito.
Nôſti utique me gaudere, dum multa mala audio.
ST. O Cinaede. PH. Conſperge me multis roſis.
ST. Patremne verberas? PH. Et demonſtrabo, per Jo- Quòd jure te verberaverim. ST. O impuriſſime! [vem,
Et quomodo poteſt fieri, ut patrem quis jure verberet?
PH. Ego demonſtrabo, et te vincam dicendo.
ST. Hoc tu vinces? PH. Multo quidem facillime.
Elige autem è ſermonibus utrum dicere *me* vis?
ST. E quibus ſermonibus? PH. Superiorem nempe an inferiorem *vis?*
ST. Edocui ſane te per Jovem, ô fatue,
Juſtis contradicere, ſiquidem haec

Ὅσε νικᾷν ἅπαντας,
Οἷσπερ ἂν ξυγγένηϑ',
Κἂν λέγῃ σαμπόνηρα.
Ἴσως ἴσως βυλήσεϑ'
Κἄφωνον αὐτὸν εἶναι.

Τρίμετροι Ἰαμβικοί.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ΙΟὺ, ἰώ.
Ὦ γείτονες, ὦ ξυγγενεῖς, ὦ δημόται,
Ἀμύνατέ γε μοι τυπτομένῳ πάσῃ τέχνῃ.
Οἴμοι κακοδαίμων τῆς κεφαλῆς, ὦ τῆς γνάθου.
Ὦ μιαρὲ, τύπτεις τὸν πατέρα; ΦΕ. Φήμ', ὦ πάτερ.
ΣΤ. Ὁρᾷϑ' ὁμολογοῦντ', ὅτι με τύπτει; ΦΕ. Καὶ μάλα.
ΣΤ. Ὦ μιαρὲ, ὦ παλαιόν, ὦ τοιχωρύχε.
ΦΕ. Αὖθίς με ταυτὰ ταῦτα, ὦ πλείω λέγε.
Ἀρ' ἴσϑ' ὅτι χαίρω πόλλ' ἀκούων δὴ κακά.
ΣΤ. Ὦ λακκόπρωκτε. ΦΕ. Πάτταλε πολλοῖς τοῖς ῥόδοις.
ΣΤ. Τὸν πατέρα τύπτῃς; ΦΕ. Κἀποφανῶ γε, νὴ Δία,
Ὡς ἐν δίκῃ σ' ἔτυπτον. ΣΤ. Ὦ μιαρώταλε,
Καὶ πῶς γὰρ ἂν πατέρα τύπτειν ἐν δίκῃ;
ΦΕ. Ἐγὼ ἀποδείξω, καί σε νικήσω λέγων.
ΣΤ. Τῷ δὴ σὺ νικήσεις; ΦΕ. Πολύ γε ῥᾳδίως.
Ἑλοῦ δ' ὁπότερον τοῖν λόγοιν βούλει λέγειν.
ΣΤ. Ποίοιν λόγοιν; ΦΕ. Τὸν κρείττον', ἢ τὸν ἥττονα;
ΣΤ. Ἐδιδαξάμην μὲν τοί σε, νὴ Δί' ὦ μέλε,
Τοῖσιν δικαίοις ἀντιλέγειν, εἰ ταῦτά γε

Μέλλεις ἀναπείσειν, ὡς δίκαιον ϗ καλὸν,
Τὸν παλέρα τύπλεσθ' ἑσὶν ὑπὸ τῶν ἡλίων.
ΦΕ. Αλλ' οἶομαι μὴν τοί σ' ἀναπείσειν, ὥσε γε
Οὐδ' αὐτὸς ἀκροασάμενος ἥδὲν ἀλλερεῖς.
ΣΤ. Καὶ μὴν, ὅ,τι ϗ λέξεις ἀκούσας βούλομαι.

ΧΟΡΟΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ΣΩΝ ἔργον, ὦ πρεσβῦτα, φρονλίζειν, ὅπη
Τὸν ἄνδρα κραλήσεις,
Ὡς ἥτος, εἰ μή τῳ πέποιθεν, ὐκ ἂν ἦν
Οὕτως ἀκόλασος.
Αλλ' ἔοθ' ὅτῳ θρασύνεῖ· δῆλόν γε τὸ
Λῆμ' ἐσὶ τἀνθρώπυ.
Αλλ' ἐξότυ τοπρῶτον ἤρξαθ' ἡ μάχη γνέσθαι,
Ηδὴ λέγειν χρὴ πρὸς χορόν· πάνλως δὲ τῦτο δράσεις.
ΣΤ. Καὶ μὴν ὅθεν γε τοπρῶτον ἠρξάμεσθα λοιδορεῖσθαι,
Εγὼ φράσω. ἐπειδὴ γὼ εἰσιώμεθ', ὥσπερ ἴσε,
Πρῶτον μὲν αὐτὸν τὴν λύραν λαβόντ' ἐγὼ 'κέλδσα
Ασαι Σιμωνίδυ μέλος, τὸν κριὸν ὡς ἐπέχθη.
Ὁ δ' ἄθυς ὡς ἀρχαῖον εἶν' ἔφασκε τὸ κιθαρίζειν,
Αδειν τε πίνονθ' ὡσπερεὶ κάχρυς γυναῖκ' ἀλῦσαι.
ΦΕ. Οὐ γὼ τότ' ἄθυς χρῆν σέ γ' ἄρα τύπλεσθαι καὶ παλεῖσθαι,
Αδειν κελδόνθ' ὥσπερεὶ τέτλιγας ἐσιῶντα;
ΣΤ. Τοιαῦτα μὲν τοί γὼ τότ' ἔλεγεν ἔνδον, οἷά περ νῦν.
Καὶ τὸν Σιμωνίδην ἔφασκ' εἶναι κακὸν ποιητήν.

Perſuaſurus mihi ſis, quod juſtum atque honeſtum
Sit patrem verberari à filiis.
PH. At puto ſane me tibi perſuaſurum, ita ut
Nec ipſe, cùm audias, quicquam contradicas.
ST. Atqui quod dicturus es audire percupio.

ACTUS QUINTI SCENA SECUNDA.

CHORUS, STREPSIADES, PHIDIPPIDES.

TUum eſt negotium, ô ſenex, curare, ut
Hominem cohibeas;
Quoniam hic, niſi quo fretus eſſet, haud foret
Ita petulans. [ſcilicet
Sed eſt *aliquis*, quo fretus, animo efferatur. manifeſta
Eſt hominis confidentia.
Sed ex quo primùm coepit rixa fieri,
Jam ad chorum *omnia* dicere opus eſt. prorſus autem
hoc facies.
ST. Atqui unde primùm coepimus convitiari,
Ego dicam. Quando enim epulabamur, ſic ut nôſtis,
Primùm ſane ipſum acceptâ lyrâ ego juſſi
Canere Simonidis carmen, aries uti detonſus eſt. [re,
Ipſe vero ſtatim velut obſoletum eſſe dixit citharâ cane-
Et cantare potantem, tanquam mulierem hordea mo-
lentem. [peſſundari,
PH. Annon enim tunc ſtatim oportuit te verberari ac
Qui cantare juberes, veluti cicadas, epulantem?
ST. Talia etiam tunc dixit domi, qualia nunc *dicit*;
Atque Simonidem aiebat eſſe poetam malum.

Et ego vix quidem, utcunque tamen, pertuli primò.
Poſtea autem juſſi ipſum, ſed myrteo *prius* ramo accepto,
Ex Aeſchyli *carminibus* mihi recenſere aliquid: deinde
hic continuo dixit, [habetur,
Ego enim Aeſchylum puto, *qui* praecipuus inter poëtas
Strepitus plenum *eſſe*, incompoſitum, acerbum, grandi-
loquum. [iſſe?
Atque hinc quomodo mihi putatis cor commotum fu-
Veruntamen animum mordens inquiebam; tu autem
horum [perhibentur.
Recita mihi aliquid recentiorum, iſta *nempe* quae ſcita
Ipſe autem cecinit ex Euripide ſermonem quendam ſta-
tim, uti ſubagitavit
Frater (proh Averrunce!) uterinam ſororem. [inceſſo
Ego vero amplius non continui me ſed ſtatim convitiis
Multis, malis, et indignis; deinde hinc ut fieri ſolet,
Ultro citroque verbis contendebamus, deinde hic mihi
inſiluit, [terebat.
Poſt contundebat me et caedebat et ſuffocabat et con-
PH. Quin merito quidem, qui non Euripidem laudas
Sapientiſſimum. ST. Illum ſapientiſſimum ais! ô, quid
de te dicam?
Sed rurſus mox vapulabo. PH. Imò, per Jovem meritò.
ST. Et quomodo merito? qui te ô impudens educavi,
Perſentiens, dum tu omnia balbutires, quid tibi velles.
Siquidem Bryn diceres, ego animadvertens potum ex-
hiberem. [nem afferens.
Mammam autem petente te, *ſtatim* aderam tibi pa-
Cacan vero non prius dicere poteras quam te accep-
tum foras [faucibus tenens,
Efferebam atque praetendebam te. tu autem me nunc

Κἀγὼ μόλις μὴν ἀλλ' ὅμως ἠνεχόμην τοπρῶτον.
Επειτα δ' ἐκέλευσ' αὐτὸν ἀλλὰ μυρρίνην λαβόντα,
Τῶν Αἰσχύλου λέξαι τί μοι. κἄθ' ὕτος ἄθυς εἶπεν·
Εγὼ γὰρ Αἰσχύλον νομίζω πρῶτον ἐν ποιηταῖς,
Ψόφου πλέων, ἀσύταλον, στόμφακα, κρημνοποιόν.
Κἄνταῦθα πῶς οἴεσθέ μου τὴν καρδίαν ὀρεχθεῖν;
Ὅμως δὲ τὸν θυμὸν δακὼν, ἔφην, σὺ δ' ἀλλὰ τούτων
Λέξον τι τῶν νεωτέρων ἄτ' ἐστὶ τὰ σοφὰ ταῦτα.
Ὁδ' ἄθυς ἦσ' ἐξ Εὐριπίδου ῥῆσίν τιν', ὡς ἐκίνει
Αδελφὸς, ὦ 'λεξίκακε, τὴν ὁμομητρίαν ἀδελφήν.
Εγὼ δέ τ' οὐκ ἠνεχόμην· ἀλλ' ἄθυς ἐξαράττω
Πολλοῖς κακοῖς κἀμοὶ χροΐσι. κἄτ' ἐνταῦθεν, οἷον εἰκὸς,
Επος πρὸς ἔπος ἠριζόμεθ'. εἶθ' ὕτος ἐπαναπηδᾷ,
Κἄπειτ' ἔφλα με, κἀσπόδει, κἄπνιγε, κἀπέτριβεν.
ΦΕ. Οὐκοῦν δικαίως, ὅς τις οὐκ Εὐριπίδην ἐπαγνεῖς,
Σοφώτατον. ΣΤ. Σοφώτατόν γ' ἐκεῖνον, ὦ τί σ' εἴπω;
Αλλ' αὖθις αὖ τυπλήσομαι. ΦΕ. Νὴ τὸν Δί' ἐνδίκως γάρ.
ΣΤ. Καὶ πῶς δικαίως; ὅς τις, ὦ 'ναίσχυντε, σ' ἐξέθρεψα,
Αἰθανόμμυός σου πάντα τραυλίζοντος, ὅ,τι νοοίης·
Εἰ μὴ γε βροῦν εἴπῃς, ἐγὼ γνοὺς ἂν πιεῖν ἐπέσχον·
Μαμμᾶν δ' ἂν αἰτήσαντος, ἦκόν σοι φέρων ἂν ἄρτον·
Κακᾶν δ' ἂν οὐκ ἔφθης φράσας, κἀγὼ λαβὼν θύραζε
Εξέφερον ἄν, καὶ προυχόμην σε. σὺ δέ με νῦν ἀπάγχων

Βοῶντα, κἀκεκραγόθ', ὅτι
Χειρίστων, οὐκ ἔτλης
Ἔξω γ' ἐνεγκεῖν, ὦ μιαρέ,
Θύραζέ μ', ἀλλ' ἀποπνιγόμενος αὐτῷ ποίησα κακὰ κακά.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ η'.

ΧΟ. Οἰμαί γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας
Πηδᾶν, ὅ, τι λέξει.
Εἰ γὰρ τοιαῦτά γ' ὅστις ἐξεργασμένος,
Λαλῶν ἀναπείσει,
Τὸ δέρμα τῶν γεραιτέρων λάβοιμ' ἄν,
Αλλ' οὐδ' ἐρεβίνθου.
Σὸν ἔργον, ὦ καινῶν ἐπῶν κινητὰ κἀμοχλητά,
Πειθώ τινα ζητεῖν, ὅπως δόξῃς λέγειν δίκαια.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΧΟΡΟΣ.

Ως ἡδὺ καινοῖς πράγμασι κἀξιοῖς ὁμιλεῖν,
Καὶ τῶν καθεστώτων νόμων ὑπερφρονεῖν δυναθαι.
Ἐγὼ γὰρ ὅτε μὲν ἱππικὴν μόνην τὸν νοῦν εἶχον,
Οὐδ' ἂν τρί' εἰπεῖν ῥήματ' οἷός τ' ἦν, πρὶν ἐξαμαρτεῖν·
Νυνὶ δ' ἐπειδή μ' οὗτοσὶ τούτων ἔπαυσεν αὐτὸς,
Γνώμας δὲ λεπταῖς κἀ λόγοις ξύνειμι κἀμέριμνος,
Οἶμαι διδάξειν, ὡς δίκαιον τὸν πατέρα κολάζειν.
ΣΤ. Ἵππους τοίνυν, νὴ Δί', ὡς ἐμοί γε κρεῖττόν ἐστιν
Ἵππον τρέφειν τέθριππον, ἢ τυπτόμενον ἐπιρριβῆναι.
ΦΕ. Ἐκεῖσε δ', ὅθεν ἀπέχουσάς με τῷ λόγῳ, μέτειμι.
Καὶ πρῶτ' ἐρήσομαί γε τωὶ, παῖδά μ' ἓν' ἔτυπτες;

Vociferantem ac clamitantem quòd
Cacaturirem; non dignatus es
Extrà efferre, ô impure,
Me foras, ſed ſuffocatus hic *me* cacare feci.

ANTISTROPHE VERSUUM VIII.

CH. CREdo equidem juvenum corda
Trepidare *expectando* quid hic dicturus ſit.
Si enim talia hic, qui perpetravit
Dicendo perſuaſerit:
Cutim ſeniorum nobis habere poſſumus,
At ne ciceris quidem aeſtimandam.
Opus eſt tibi, ô novarum rerum motor ac machinator,
Suadam aliquam invenire, ut videaris juſta dicere.

PHIDIPPIDES, STREPSIADES, CHORUS.

PH. QUAM ſuave eſt inter res novas et argutas verſari,
Atque conſtitutas leges contemnere poſſe? [bam,
Ego enim, quando rei ſolùm equeſtri animum applica-
Ne tria quidem profari verba potui priuſquam laberer.
Nunc vero poſtquam hic à rebus hujuſmodi me ipſe prohibuit, [atque curis,
Sententiis autem cum ſubtilibus ac ſermonibus verſor
Puto me docturum, quod fas ſit patrem caſtigare.

ST. Equita igitur, per Jovem; quoniam mihi ſatius eſt
Equum alere quadrijugalem, quam vapulando comminui.

PH. Illuc autem ſermonis, unde me divertiſti, redeo:
Et primum te hoc interrogabo: puerum me olim annon verberâſti?

ST. Imo equidem, bene tibi volens et tui curam agens.
PH. Dic mihi ergo,
Annon aequum eſt me tibi itidem bene velle,
Et verberare? quoniam bene velle idem eſt ac verberare.
Quomodo enim corpus quidem tuum oportet immune flagris eſſe, [quoque.
Meum vero non item? atqui natus ſum liber et ego
Flent filii; patrem vero non flere aequum cenſes?
ST. Quamobrem?
PH. Tu inquies lege ſanciri, hoc pueri negotium eſſe:
Ego autem è contra, quòd bis pueri ſenes.
Par eſt autem maxime, ſenes potius quam juvenes flere,
Quanto peccare ipſos minùs convenit. [tiatur.
ST. At neutiquam legibus ſancitum eſt ut pater hoc pa-
PH. Quin ergo vir erat, qui legem hanc primò tulit,
Sicut tu et ego ſumus, et dicendo perſuaſit priſcis *illis*:
Nunquid minus mihi quoque licet novam rurſus in poſterum
Ferre legem filiis; patres ut ſuos contra verberent?
Quaecunque autem verba ſuſtinuimus, priuſquam lex ferretur,
Remittimus, et concedimus ipſis gratis nos cecîdiſſe.
Intuere autem gallos et caeteras has pecudes,
Ut de patribus *ſuis* poenas ſumunt; atqui nihilo differunt
A nobis illi, niſi quod decreta non ſcribant.
ST. Cur ergo, quoniam gallos per omnia imitaris,
Non comedis fimum et tigillo inſidens dormis?
PA. Non idem eſt, ô bone! neque hoc Socrati placeret.
ST. Propterea ne me verberes; ſin aliter, olim teipſum culpabis.

ΣΤ. Εγωγέ σ', ἀνοῶν τε κ᾽ κηδόμενος. ΦΕ. Εἰπὲ δή μοι,
Οὐ κἀμέ ζοι δίκαιόν ἐστιν ἀνοεῖν ὁμοίως,
Τύπτειν τ᾽; ἐπειδήπερ τοῦτ᾽ ἐς᾽ ἀνοεῖν, τὸ τύπτειν.
Πῶς γὰ τὸ μὴ σὸν σῶμα χρὴ πληγῶν ἀθῷον εἶναι,
Τὸ μὸν δὲ μή; κ᾽ μὴν ἔφυν ἐλεύθερός γε κἀγώ.
Κλαίουσι παῖδες, πατέρα δ᾽ οὐ κλαίειν δοκεῖς;
ΣΤ. Τίη δή;
ΦΕ. Φήσεις νομίζεσθαι σὺ παιδὸς τοῦτο τοὔργον εἶναι;
Εγὼ δέ γ᾽ ἀντείποιμ᾽ ἄν, ὡς δὶς παῖδες οἱ γέροντες.
Εἰκὸς δὲ μᾶλισα τοὺς γέροντας, ἢ τοὺς νέους τι κλαίειν,
Ὅσῳπερ ἐξαμαρτάνειν ἧττον δίκαιον αὐτούς.
ΣΤ. Αλλ᾽ ὐδαμοῦ νομίζε) τὸν πατέρα τοῦτο πάσχειν.
ΦΕ. Οὔκουν ἀνὴρ, ὁ τὸν νόμον θεὶς τοῦτον, ἦν τὸ πρῶτον,
Ωσπερ σὺ κἀγὼ, κ᾽ λέγων ἔπειθε τοὺς πολλούς;
Ἧττόν τι δῆτ᾽ ἔξεσι κἀμοὶ καινὸν αὖ τοιοῦτον
Θεῖναι νόμον τοῖς ἡμέσι, τοὺς πατέρας ἀντιτύπτειν;
Ὅσας δὲ πληγὰς εἴχομην, πρὶν τὸν νόμον τεθῆναι,
Αφίεμαι, κ᾽ δίδομαι αὐτοῖς πεπῖκα συγκεκόφθαι.
Σκέψαι δὲ τοὺς ἀλεκτρυόνας, κ᾽ τἄλλα τὰ βοτὰ ταυτί,
Ὡς τοὺς πατέρας ἀμύνε), καί τοι διαφέρουσ᾽ ὐδὲν
Ἡμῶν ἐκεῖνοι, πλὴν ὅτι ψηφίσματ᾽ ὐ γράφουσι.
ΣΤ. Τί δῆτ᾽, ἐπειδὴ τοὺς ἀλεκτρυόνας ἅπαντα μιμεῖ,
Οὐκ ἐῴεις κ᾽ τὴν κόπρον, κἀπὶ ξύλου καθέδεις;
ΦΕ. Οὐ ταυτὸν, ὦ τᾶν ἐστιν, οὐδ᾽ ἂν Σωκράτει δοκοίη.
ΣΤ. Πρὸς ταῦτα μὴ τύπτ᾽, εἰ δὲ μὴ, σαυτόν σοτ᾽ αἰτιάσει.

ΦΕ. Καὶ πῶς; ΣΤ. Επεὶ ζε μὴν δίκαιός εἰμ' ἐγὼ κολάζειν·
Σὺ δ', ἢν ψεύσηταί σοι, τὸν υἱόν. ΦΕ. Ην δὲ μὴ ψεύσῃ;
Μάτην ἐμοὶ κεκλαύσεσ'; σὺ δ' ἐξαναὼν τεθνήξει;
ΣΤ. Εμαὶ μὴν, ὦ 'νδρες ἥλικες, δοκεῖ λέξειν δίκαια·
Κἀμοί γε συγχωρεῖν δοκεῖ τούτοισι τἀπιεικῆ.
Κλαίειν γὰρ ἡμᾶς εἰκὸς ἐς', ἢν μὴ δίκαια δρῶμεν.
ΦΕ. Σκέψαι δὲ χ' ἁτέραν ἔτι γνώμην. ΣΤ. Απὸ γὰρ ὀλύμπου.
ΦΕ. Καὶ μὴν ἴσως γ' ὑπ' ἀχθέσει σαθὼν, ἃ νῦν σέπονθας.
ΣΤ. Πῶς δή; δίδαξον γὰρ, τί δή μ' ἐκ τούτων ὠφελήσεις;
ΦΕ. Τὴν μητέρ', ὥσπερ καί σε, τυπτήσω. ΣΤ. Τί δῆτα φὴς σύ;
Τοῦθ' ἕτερον αὖ μεῖζον κακόν.
ΦΕ. Τί δ', ἢν ἔχων τὸν ἥττω
Λόγον, σὲ νικήσω λέγων,
Τὴν μητέρ' ὡς τύπτειν χρεών;
ΣΤ. Τί δ' ἄλλο γ', ἢν ταὐτὶ ποιῇς,
Οὐδὲν σὲ κωλύσει σεαυτὸν ἐμβαλεῖν
Ες τὸ βάραθρον μετὰ Σωκράτους,
Καὶ τὸν λόγον τὸν ἥττω;
Ταυτὶ δι' ὑμᾶς, ὦ Νεφέλαι, πέπονθ' ἐγὼ,
Ὑμῖν ἀναθεὶς ἅπαντα τὰ 'μὰ πράγματα.
ΧΟ. Αὐτὸς μὲν ὃν σαυτῷ σὺ τούτων αἴτιος,
Στρέψας σεαυτὸν ἐς πονηρὰ πράγματα.
ΣΤ. Τί δῆτα ταῦτά γ' ὑ τότ' ἠπορᾶτε;
Αλλ' ἄνδρ' ἄγροικον καὶ γέροντ' ἐπήρατε.
ΧΟ. Αεὶ ποιοῦμεν ταῦθ' ἑκάστοτ', ὅτ' ἄν τινα
Γνῶμεν πονηρῶν ὄντ' ἐρασὴν πραγμάτων,

PH. At quomodo? ST. Quoniam jus ego habeo te caſtigandi; [natus non ſit,
Tu autem filium, ſiquis tibi natus fuerit. PH. Si vero
Fruſtra mihi flebitur, tu vero hiante ore morieris.
ST. Mihi quidem, ô viri coaetanei, juſta dicere videtur.
Et mihi videtur etiam aequa his concedere.
Flere enim nos aequum eſt, niſi juſta faciamus.
PH. Animadverte autem alteram praeterea ſententiam.
ST. Peribo.
PH. Atqui forſan non moleſtè feres quae modo perpeſſus es.
ST. Quomodo ſanè? doce me quid ex his mihi commodi dabis. [cle ais tu?
PH. Matrem, itidem ac te, verberabo. ST. Quid her-
Hoc alterum denuo majus eſt malum.
PH. Quid autem, ſi inferiorem habens
Sermonem, te dicendo convincam,
Quod matrem verberare fas ſit?
ST. Quid aliud? hoc ſi feceris,
Nihil te impediet quominus temetipſum conjicias
In barathrum, ſimul cum Socrate,
Et ſermonem quoque inferiorem.
Haec propter vos, ô Nubes, ego perpeſſus ſum:
Dum vobis omnia mea committo negotia.
CH. Ipſe quidem tu tibimet harum rerum cauſa *fuiſti*,
Dum convertiſti temet ad res ſceleſtas.
ST. Cur hercle haec mihi non tum dixiſtis,
Sed me virum agreſtem et ſenem in fraudem induxiſtis?
CH. Semper iſthaec facimus perpetuò, ubi quem
Novimus malarum rerum amore teneri,

Uſque dum ipſum conjiciamus in malum:
Ut diſcat deos revereri.

ST. Hei mihi! mala ſunt haec, ô Nubes, juſta tamen:
Non enim oportebat me pecunias, quas mutuò ceperam,
Defraudare. Nunc igitur, ô chariſſime, ut
Chaerephontem illum impurum atque Socratem
Deperdas, mecum huc veni, qui te atque me ludificâ-
PH. At non injuriâ afficiam magiſtros. [runt.
ST. Imo, imo, reverere patrium Jovem.
PH. Ecce autem, Jovem patrium? quàm vetuſta *et obſoleta* ſapis?
Quis enim Jupiter eſt? ST. Eſt *aliquis*. PH. Non eſt:
Turbo regnat exacto Jove. [quoniam
ST. Non exegit *eum*: ſed ego hoc putâram,
Propter hunc Turbinem. hei mihi miſer, qui fui!
Quando et te, qui teſtaceus es, deum eſſe arbitratus ſum.
PH. Hic tu tibi ipſi deſipe ac nugas age.

ACTUS QUINTI SCENA TERTIA.

STREPSIADES.

HEI mihi, ob dementiam! ut inſanivi ſane
Quando ejeci etiam deos propter Socratem?
At, ô chare Mercuri, ne mihi ſuccenſeas:
Nec me deperdas. ſed veniam concede,
Quoniam ego deliravi per futilitatem.
Et mihi conſilium dato, utrum ipſos, litem
Intendens accuſem, an quod tibi videtur.
Recte mones, dum non me finis litem nectere;
Sed quam celerrime incendere aedes
Nugatorum. huc, adſis, ô Xanthia,

Ἕως ἂν αὐτὸν ἐμβάλωμαι ἐς κακὸν,
Ὅπως ἂν εἰδῇ τοὺς θεοὺς δεδοικέναι.
ΣΤ. Οἴμοι, πονηρά γ', ὦ Νεφέλαι, δίκαια δέ.
Οὐ γὰρ μ' ἐχρῆν τὰ χρήματ', ἃ δανεισάμην,
Ἀποστερεῖν. νῦν δ' ὅπως, ὦ φίλταθ', ἐμοὶ
Τὸν Χαιρεφῶντα τὸν μιαρὸν, καὶ Σωκράτη
Ἀπολεῖς, μετ' ἐμοῦ γ' ἐλθών, οἵ σε κἀμ' ἐξηπάτων.
ΦΕ. Ἀλλ' οὐκ ἂν ἀδικήσαιμι τοὺς διδασκάλους.
ΣΤ. Ναὶ ναὶ, καταγδέλητι πατρῷον Δία.
ΦΕ. Ἰδού γε Δία πατρῷον· ὡς ἀρχαῖος εἶ;
Ζεὺς γάρ τις ἐστί; ΣΤ. Ἔστιν. ΦΕ. Οὐκ ἔνεστ'· ἐπεὶ
Δῖνος βασιλεύει, τὸν Δί' ἐξεληλακώς.
ΣΤ. Οὐκ ἐξελήλακ', ἀλλ' ἐγὼ τοῦτ' ᾠόμην,
Διὰ τυλονὶ τὸν Δῖνον. οἴμοι δείλαιος,
Ὅτε σὲ χυλρεῦν ὄντα θεὸν ἡγησάμην.
ΦΕ. Ἐνταῦθα σωφρονεῖ, καὶ φλυαρεῖ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Οἴμοι παραυοίας, ὡς ἐμαινόμην ἄρα,
Ὅτ' ἐξέβαλον καὶ τοὺς θεοὺς διὰ Σωκράτη.
Ἀλλ', ὦ φίλ' Ἑρμῆ, μηδαμῶς θύμαινέ μοι,
Μηδέ μ' ἐπιρίψῃς, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε
Ἐμοῦ παρανοήσαντος ἀδολεσχίᾳ,
Καί μοι γνῶ ξύμβουλος, εἴτ' αὐτὸς γραφὴν
Διωκάθω γραψάμενος· εἴθ' ὅ,τι σοι δοκεῖ.
Ὀρθῶς παραινεῖς, οὐκ ἐῶν δικορραφεῖν,
Ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐμπιπράναι τὴν οἰκίαν
Τῶν ἀδολεσχῶν. Δεῦρο, δεῦρ', ὦ Ξανθία,

Κλίμακα λαβὼν, ἔξελθε, κ᾽ σμινύην φέρων,
Κ᾽ἄπειθ᾽ ἐπαναβὰς ἐπὶ τὸ φρονλιστήριον,
Ἕως ἂν αὐτοῖς ἐμβάλῃς τὴν οἰκίαν,
Τὸ τέγος καθάσκαπτ᾽, εἰ φιλεῖς τὸν δεσπότην.
Ἐμοὶ δὲ δᾶδ᾽ ἐνεγκάτω τις ἡμμένην,
Κ᾽ἐγώ τιν᾽ αὐτῶν τήμερον δῦναι δίκην
Ἐμοὶ ποιήσω, κ᾽ἂν σφόδρ᾽ εἶσ᾽ ἀλαζόνες.

Τρίμετροι Ιαμβικοί.

ΜΑΘΗΤΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΧΑΙΡΕΦΩΝ.

ΙΟΥ, ἰώ.
ΣΤ. Σὸν ἔργον, ὦ δᾶς, ἴέναι πολλὴν φλόγα.
ΜΑ. Ἀνθρωπε τί ποιεῖς; ΣΤ. Ὅ,τι ποιῶ; τί ἄλλο γ᾽, ἢ
Διαλεπτολογοῦμαι ταῖς δοκοῖς τῆς οἰκίας.
ΜΑ. Οἴμοι, τίς ἡμῶν σνρπολεῖ τὴν οἰκίαν;
ΣΤ. Ἐκεῖνος, ὅπερ θοιμάτιον εἰλήφαλε.
ΜΑ. Ἀπολεῖς, ἀπολεῖς. ΣΤ. Τοῦτ᾽ αὐτὸ γὰρ καὶ βούλομαι,
Ἢν ἡ σμινύη μοι μὴ κατάδῃ τὰς ἐλπίδας,
Ἢ ᾽γὼ κατώτερόν πως ἐκπραχηλιάσω κατεσών.
ΣΩ. Οὗτος τί ποιεῖς ἐτεὸν, ὑπὲρ τοῦ τέγους;
ΣΤ. Ἀεροβατῶ, κ᾽ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.
ΣΩ. Οἴμοι τάλας, δείλαιος ἀποπνιγήσομαι.
ΧΑ. Ἐγὼ δὲ κακοδαίμων γε καλακαυθήσομαι.
ΣΤ. Τί γὰρ μαθόντ᾽ ὑβρίζεσθόν γ᾽ εἰς τοὺς θεούς;

Scalam afferens exi, et ligonem apportans.
Deinde conſcendens ſcholam,
Uſquedum in ipſos dejicias domum,
Tectum perfode, ſi herum diligis.
Mihi autem facem afferat aliquis accenſam:
Atque ego eorum aliquem hodie poenas dare
Mihi faciam, etſi admodum ſint faſtuoſi.

ACTUS QUINTI SCENA QUARTA.

Senarii Iambici.

DISCIPULUS, STREPSIADES, SOCRATES, CHAEREPHON.

EHeu, eheu!
ST. Tuum opus eſt, ô ſax, mittere multam flammam.
DI. Homo, quid agis? ST. Id quod ago. quid aliud, niſi quod
Argutè diſputo cum trabibus domûs?
DI. Hei mihi! quis noſtras incendit aedes?
ST. Ipſe cujus veſtem cepiſtis.
DI. Perdis, perdis nos. ST. Hoc ipſum enim etiam volo,
Niſi ligo mihi ſpes meas prodat,
Aut ego priùs aliquo modo collum frangam decidens.
SO. Heus tu. quid hercle agis tu qui ſupra tectum es?
ST. Per aerem ſcando et ſolem deſpicio.
SO. Hei mihi infelici! miſer jam ſuffocabor.
CHAE. Ego autem miſer mox incendiis abſumar.
ST. Quam ob rationem enim contumelia afficitis deos?

ST. Et Lunae etiam ſpeculati eſtis ſedem ?
Inſequere, jace, feri, propter multas cauſas
Praecipuè autem quia noveris, deos ut injuria affecerint.

CHORUS.

PRaeite foras. ſaltatum eſt enim mediocriter nobis hodie.

FINIS NUBIUM.

Καὶ τῆς Σελήνης ἐσκοπεῖσθε τὴν ἕδραν;
Δίωκε, βάλλε, παῖε, πολλῶν ἕνεκα,
Μάλιστα δ' εἰδώς, τὰς θεὰς ὡς ἡδίκων.

ΧΟΡΟΣ.

Ἥγεῖσθ' ἔξω· κεχόρευται γὰρ μέλριος τόγε τήμερον ἡμῖν.

ΤΕΛΟΣ ΝΕΦΕΛΩΝ.